

AIZSTĀVJI

Dievišķo atklāsmju sakopojums,
saņemts Meksikā no 1886. līdz 1950. gadam.

Šo grāmatu varat lejuplādēt bez maksas interneta lapā:

<http://www.noslepums.lv>

* * *

E-pasts: pasts@noslepums.lv

Tulkots no spāņu valodas oriģināla Rīgā, 2005–2007, M.G.

Spāniski, angļiski, franciski, vāciski: www.144000.net

SATURS

AIZSTĀVJI	1
SATURS	3
AIZSTĀVJI. GARĪGĀS GAISMAS PASAULES IZSKAIDROJUMI	4
Skaidrojums Nr. 1	4
Skaidrojums Nr. 2	5
Skaidrojums Nr. 3	11
Skaidrojums Nr. 4	13
Skaidrojums Nr. 5	17
Skaidrojums Nr. 6	23
Skaidrojums Nr. 7	27
Skaidrojums Nr. 10	32
Skaidrojums Nr. 25	35
Skaidrojums Nr. 26	38
Skaidrojums Nr. 29	41
No skaidrojuma Nr. 31	46
No skaidrojuma Nr. 40	47
No skaidrojuma Nr. 50	48
No skaidrojuma Nr. 65	50

AIZSTĀVJI. GARĪGĀS GAISMAS PASAULES IZSKAIDROJUMI

SKAIDROJUMS NR. 1

1. Dievišķā Meistara Vārdā garīgā Gaismas pasaule sveicina savus brāļus.

Par mākonī. Pasludinātā garīgās gaismas pasaules atklāšanās Trešajā laikā.

2. Šajā Laikā Kungs, praviešu un paša Jēzus pasludināts, ir manifestējies Savā Garā un ir ļāvis arī mums, Gaismas pasaules gariem, atklāties Cilvēcei, lai tā varētu evolucionēt un sasniegt garīguma mērķi. (Daniela 7:13)
3. Šajā Laikā mēs esam atnākuši palīgā Kunga Darba strādniekiem, mēs esam atnākuši veikt delikātu misiju pie jums. Ir pravietots, ka šajā Laikā Kungs nāks uz mākoņa, savu garīgo pulku un neskaitāmu eņģeļu pavadībā un redziet, šis pravietojums ir piepildīts. (Lūkas 21:27)

Par Vārda iemiesošanu

4. Dievišķais Meistars jums ir mācījis, ka Otrajā Laikā Viņš ir bijis Cilvēka Dēls, bet tagad, brāļi, daudzas sirdis jautā, kā Pats Vārds ir varējis būt Cilvēka Dēls.
5. Es, kā garīga būtne, jums apstiprinu, ka viss, ko Viņš jums atklāj, ir Patiesība. Šķīstais Jēzus bija Apsolītais Mesija un Pats Dievs. Bet kas attiecas uz Viņa cilvēcisko pusi, Viņš bija dzimis no cilvēku dzimuma.
6. Cilvēce savā kopumā sastāda cilvēku dzimumu — sievišķo un vīrišķo, un Jēzus, dzimdams no Marijas, patiesi ir dzimis no cilvēka, jo Svētākās Mātes sievišķībā slēpjas arī vīrišķība. (1. Mozus 1:27)
7. Vīrs, vīrietis Jēzus miesā nav iejaucies. Bija vajadzīga tikai šķīstākā Marijas miesa kā Dievišķības svētnīca, un Dievs Pats vajadzīgajā momentā caur Savu Dievišķo Gribu viņā lika sākt dīgt Jēzus šķīstākajai miesai.

Marijas dievišķā jaunavība

8. Redziet, brāļi, Marija nav zaudējusi savu jaunavību ne pirms, ne pēc Jēzus ieņemšanas tieši tāpat kā Dievišķā Meistara Miesa sava ceļojuma beigās nevarēja tikt paturēta aukstajā kapā. (Jesajas 7:14)
9. Cilvēcei vairs nevajag ar savām šaubām saplēst Marijas Dievišķo Apmetni.

Dzīvības grāmata. Atklātie noslēpumi

10. Ir Trešais Laiks, kad cilvēkiem tiek atklāti noslēpumi un jaunas Dzīvības Grāmatas lappuses, kuras līdz šim nav bijušas atklātas ne garīgās, ne zemes pasaules būtnēm. Tagad tie ir atklāti jūsu garīgajam skatam.

Kunga mācības izplatīšanās no sirds uz sirdi

11. Kungs ir ļāvis, lai Viņa Vārds tiek pierakstīts, un Viņa griba ir, lai šīs mācības izplatās nopietni, ar mīlestību, bez lielšanās, no sirds uz sirdi, no draudzes uz draudzi, lai visi iepazītu to, ko Viņš ir izlējis pār jums.
12. Lai arī Izraēla tautā vēl nav īstās kārtības un disciplīnas, kurai vajadzētu jau būt, pienāks laiks, kad jūs būsiat sagatavoti izplatīt Tēva Vārdu visiem, kas nepazīst Viņa šī laika atklāsmi.

Atbildība dot un saņemt

13. Dieva strādnieka un visas Izraēla tautas misija ir delikāta, jo **vienādi atbildīgi ir gan tas, kas iedod, gan arī tas, kas saņem.** Devējs atbild par nodotā tīrību, par garīgo darbu un par rūpēm, lai viņa sagatavotība sasniegtu garīgo ideju, jūtas un iedvesmu. Saņēmējs atbild par to, lai viņš atzītu labo nodomu un saņemtā būtību un jēgu.

14. Tādēļ, sagatavojieties visi vienādi, lai varētu savienot savus garus un pacelties pie Kunga, lai tad mēs varētu jums nodot, bet jūs saņemt visā pilnībā. Ikvienam vārdam, kuru *mēs* jums izlejām *caur mūsu aizstājamo prātu*, ir sava nozīme un jēga.
15. Neesam nākuši tikai runāt vai izpildīt vienīgi sev uzlikto darbu. Nē, brāļi, mūsu dedzīga vēlēšanās ir darīt Izraēla tautu garīgu, tā izpildot misiju, ko Kungs mums ir uzticējis, un tas ir — skaidri runāt ar pasauli un dot tai paraugu.
16. Arī jūs varat darīt to, ko dara garīgā gaismas pasaule — milēt līdzīgi tai, izpaust ticību, atklāt patiesību, stingri soļot taisnuma un paklausības ceļos. Visu, ko darām mēs, varat atdarināt arī jūs.

Par cilvēkā ielikta gara lielumu

17. Kādēļ jums būtu jājūtas truliem, zemākiem un nespējīgiem darīt to, ko darām mēs? Jūsu garā, tāpat kā mūsējā, Kungs ir ielicis lielumu, gaismu, pilnības sēklu. Vienīgais, kas jums ir jādara, ir **jāizglīto sava matērija**, lai tā ļautu jums manifestēt visas jūsu gara dāvanas. Tādēļ kopiet savu matēriju ar mīlestību, attīstiet savu jūtīgumu, lai jūs varētu izpaust savas vissmalkākās, cēlākās un visdzižākās jūtas, kādas vien ir atdodamas jūsu iekšienē.
18. Jūsu garā ir inteliģence, jūtīgums, žēlastība. Izpaužiet šīs īpašības caur savu matēriju, ko Kungs jums ir uzticējis! Nestāstiet, ka tā ir nepilnīga, stūrgalvīga un nesaprātīga un nespēj uzklaut sirdsapziņas balsi, bet grib paklausīt tikai brīvībai gribai. Nē, jūs esat gari un vadoņi, jums ir jāaudzina matērija un tā jāgatavo, lai tā varētu būt kā mācīts gara instruments, jūtu un garīgo dāvanu, kuras ir dotas ikvienam, milams nesējs.
19. Ja jūs zināt, ka esat daļa no Dieva Svētā Gara, ja jūsu sirdsapziņā ir inteliģence un Tēva Patiesība, tad kādēļ jums ir jāļauj sevi vadīt pa ceļiem, kas ir tāli no patiesā?

Dieva mācības skaidrs izskaidrojums

20. Jūs saņemat Tēva Doktrīnu skaidrā veidā, savā valodā. Jums pie tam tiek doti pietiekami paskaidrojumi, lai jūs labāk saprastu šīs lietas. (Jesaja 28:11)
21. Izraēl: cilvēces gars slāpst pēc gaismas, tas gaida parādāties savos ceļos sūtņus, kam jānāk ar labo vēsti mutē un sirdī. (Atkl. 10:11)

Sirdsapziņa

22. Cilvēka garam ir jācinās ar savas matērijas spītību, jāgatavo tā, lai tā varētu uztvert savas sirdsapziņas balsi, saņemt gaismu, kas šinī laikā ir izliet pār cilvēci un tā ir Svētā Gara mācība.
23. Tādēļ arī Otrajā Laikā nāca Cilvēka Dēls parādīt cilvēkiem, ka pasaule un matērija patiešām ir uzvarama, ja gars var triumfēt pār miesas trauslumu. Viņš bija dzīvs un pilnīgs paraugs, kas gatavoja cilvēces garu šim, trešajam, laikam. (Jāņa 16:33)

Cilvēkiem uzdotās misijas

24. Misija, kuru jums ir uzticējis Kungs, Vadonis, Skolotājs, Gans un Ģimenes Tēvs, ir delikāta. Kungs uztic jums sirdis kā auglīgu augsni, lai, gaidot savu apstrādi, tās tiktu sagatavotas vislabākajā veidā.
25. Visiem gariem ir misijas, kuras izpildīt. Bet, ja tie nesagatavojas un ļauj sevi vadīt pretējām un svešām idejām, ko tad tie var nodot? Kā viņi varētu pozitīvi ietekmēt tās sirdis un prātus, kas ir nodoti viņu aprūpē?
26. Sagatavojieties, brāļi, šis ir mācīšanās un meditācijas laiks.
27. Kunga miers lai ir ar maniem brāļiem.

SKAIDROJUMS NR. 2

1. Kad garīgā mācekļa dzīvē parādās pārbaudījums, tad ir jāuzvedas kā Kunga māceklim, neuzrādot nekādu vājību.

Pārbaudījumi. Izraēls, Dieva stiprie

“Jūs esat Izraēls, Dieva un cilvēces stiprie, kurus Es esmu nolīcis kā atbalstu jūsu brāļiem. Caur jums viņi sasniegs apžēlošanu, piedošanu, Mīlestību un Dieva žēlastību.” (Patiesās Dzīvības Grāmata 359:32)

2. Izraēls nav bailīgu garu tauta, kas nobīstas cilvēcisku pārbaudījumu vai sāpju priekšā. Kamēr pasaule brīnās un lādās, Izraēlam ir jāpaliek nopietnam un savas sirds pamatos jāsigatavo iekšējā svētnīca, kas ir Tēva mājoklis.
3. Tieši pārbaudījumu karstumā Izraēlam ir jāparādās kā Dieva stiprajiem, kā glābšanas laivai vētrā, kā gaismai, kas pārplēš haosu.

Pārbaudījumi ir draudzīgs kalts

“Sāpes, rūgtuma kauss un jūsu dzīves pārbaudījumi jums ir devuši rūdījumu, kas ļauj izturēt cīņās, kas tuvojas. Patiesi, Es jums saku, ka jūsu ticību, garīgumu un pacietību cilvēce pārbaudīs.” (Patiesās Dzīvības grāmata 62:41)

4. Visi jūsu dzīve pārbaudījumi, kas sapurina jūsu garu un kas stipri ir situši jūsu sirdis, nav nekas vairāk kā draudzīgs kalts, kas jūs veido, kā mīlestības pilna kausēšanas krāns, kur tiek attīrīts jūsu gars; jo, kamēr jūs vēl esat trausli un materializēti, garīgi un morāli sāpju paralizēti, Meistars nevar jūs sūtīt pasaulē ar Dievišķo Vārdu un Viņa iedvesmojumu.

Dievišķā Mīlestības mācība

“Vai jūs domājat, ka tikai ar Mana Vārda klausīšanos vien jūs jau būsiet vajadzīgi mērā darījuši jūtīgas jūsu sirds šķiedras? Nē, tauta, tai pašā brīdī, kas jūs dzirdat Manas lekcijas, jums ir jāiet meklēt tos, kas cieš, lai jūs būtu kontaktā ar sāpēm, lai arī jūs nobaudītu no brāļu rūgtuma kausa, lai ar savām sajūtām arī jūs pataustītu viņu postu, bārenību, viņu atbaidošos netikumus, slimības, kas jūs pilda ar šausmām, viņu tumsu, kas aizēno apjukušos prātus, badu, slāpes un garu atjaunošanos. Vienīgi tā jūs varēsiet kļūt par skolotājiem tiem, kas dzīvē daudz cieš. Ja jūs būsiet gatavojušies, tikai studējot Manu Vārdu un lūgšanās, tad, konfrontējoties ar realitāti un vēloties mierināt, atgriezt un dziedināt, jūs ar sāpēm atklāsiet, ka to priekšā, kas ir cietuši tik daudz, cik jūs pat iedomāties nespējat, jūs jutīsieties mazi, jūs sapratīsiet, ka viņi drīzāk var būt jūsu skolotāji tādēļ, ka ir tik daudz cietuši, piedzīvojuši un izdzīvojuši.” (Patiesās Dzīvības grāmata 312:70,71)

5. Tēva Darbā nav vajadzīgi Viņa Darba zinātnieki, Viņa Doktrīnas filozofi vai Viņa Mācību teologi. Viņš grib tikai mācekļus, kas dedzīgi mācītos Viņa Mīlestības Mācību, vīrus un sievas, kas Viņa Dievišķajos vārdos garā atrod visu savu būtību un lai gars būtu tas, kas apgaismotu prātu un darītu jūtīgu sirdi.

Zināt, lai mīlētu

“Ja jūs meklētu komunikāciju ar garīgo pasauli tikai ziņkārības dēļ, jūs neatrastu patiesību. Ja jūs to darītu aiz lieluma vēlmes vai tukšas ārišķības, jūs neatrastu patiesu saziņu. Ja kārdināšana ievilinātu jūsu sirdi neīstos mērķos vai savtīgās interesēs, arī tad jūs neatrastu komunikāciju ar Mana Svētā Gara gaismu. Vienīgi jūsu cieņa, jūsu tīra lūgšana, jūsu mīlestība, žēlsirdība, jūsu garīgais pacēlumsvar izdarīt brīnumu, un jūsu gars izplestu spārnus, pārvarētu attālumu un ierastos garīgajos mājokļos, atkarībā no tā, kāda būtu Mana Griba.” (Patiesās Dzīvības grāmata 244:21)

6. Lai tas būtu jūsu gars, kas soli pa solim iespiestos likumīgi atļautajās bagātību krātuvēs pēc Dieva Gribas! Tad viņš atklātu garīgās pasaules dzīves lielumu un tās noslēpumus, tās ceļus, gudrību un gaismu. Lai jūsu gars, kura skats ir daudz dziļāks, nekā cilvēciskās inteliģences, kurš ir daudz jūtīgāks un kura prāts ir daudz augstāks, nekā cilvēciskais, ņem Meistars Vārdu sev par

kāpnēm, lai kāpj pa tām uz augšu līdz pat Tēva Sirdij. Bet lai tas nenotiek aiz vēlēšanās zināt un tikai zināšanu dēļ, bet gan, lai tas meklētu zināt, lai varētu just, milēt un pamācīt citus.

Zinātnes ceļš un gara taka

“Ar gara starpniecību cilvēks var uztvert savu Radītāju, saprast Viņa Svētību un apbrīnot Viņa Gudrību. Cik gan jūs esat maziņi, kad ticat, ka esat visvareni un lieli un pretojaties atzīt, ka pār jūsu varu un pār jūsu zinātņi eksistē Kāds, Kurš patiesi visu zina un visu var.” (Patiesā Dzīvības grāmata 118:81,83)

7. Tādēļ, mani brāļi, nemeklējiet Tēvu zinātnes ceļos, meklējiet To, kas ir Gars, gara ceļos, un jūs Viņu atradīsiet! (Dievs ir Gars; un kas Viņu pielūdz, tiem Viņš ir jāpielūdz garā un patiesībā. — Jāņa 4:24)
8. Tā kā jūs pasaulē mācat lasīt saviem mazajiem, vispirms iepazīstinot tos ar burtiem, tad ar zīlībēm un vārdiem, kamēr tie sāk jau saprast tur izteiktās domas, un tad viņi tikai var ķerties pie lielākām grāmatām, caur kuru tekstiem tie nu iemācās spriest par dzejas daiļumu, par zinātnieku tēžu aktualitāti. Garā tāpat pamazām jums ir jāiemācās soli pa solim atrast arvien dziļākas augsnes, arvien cēlākas, izprotot pārnestās nozīmes, līdzības un simbolismus, kuri labāk palīdz izprast garīgās mācības, aptvert dziļas garīgās lekcijas, un ieraudzīt garīgas brīnišķīgākas lietas, kuras ir atrodamas Debesu Tēva Gudrībā.

Komunikācija caur cilvēka prātu, sagatavošanās. Gara — gara komunikācija ir mūžīga

“Ja arī šodien jūs redzat, ka Es komunicēju ar jums, lietojot cilvēka prātu, tad to uztveriet kā sagatavošanos rītdienas pilnīgajai saziņai ar jūsu Tēvu no gara uz Garu. Šo komunikāciju Es saucu gan par sagatavošanos, taču tādēļ tajā netrūkst Manas Godības, tādēļ jums tāpat tiek atklātas pilnīgas Mācības.” (Patiesās Dzīvības grāmata 66:44)

9. Īstais saziņas caur cilvēka prātu nolūks ir sagatavot jūs patiesajai komunikācijai, kura ir no gara uz Garu.
10. Vienmēr ir pastāvējusi saziņa starp Tēvu un Viņa bērniem. Kad pastāvēja vēl tikai garīgā radiācija, kad Tēvs vēl nebija radijs materiālo Universu un neviena būtne vēl nebija inkarnējusies, tad garīgā komunikācija bija parastais ikdienas sazināšanās veids starp būtņiem un arī ar viņu Kungu, tā bija saziņa no gara uz garu.
11. Gars var atrasties, kur atrazdamies, neatkarīgi no garīgā plāna vai limeņa, no visurienes tas garīgi komunicē ar savu Radītāju.
12. Taču, ilgu laiku cilvēcei dzīvojot uz Zemes, tās gars pasaulīgo vajadzību, miesas kaislību, prieku un zemes piedāvāto patīkamo lietu dēļ ir materializējies. Tā kā cilvēce ir izvēlējusies zinātnes un kārdinājumu ceļu, tad tā arvien vairāk ir attālinājusies no Dzīvības un garīgās veselības Avota, kas ir Dievs.

Dievišķā komunikācija laiku gaitā

“Saprotiet, ka šajā laikā Es esmu ierobežojis Savu Vārdu un Savas Manifestācijas, komunicēdamies ar jums caur šiem Vārda starpniekiem tāpat, kā agrākajos laikos Es esmu Sevi ierobežojis, runādams caur praviešu mutēm.” (Patiesās Dzīvības grāmata 300:50)

13. Tēvam visos laikos ir bijusi jāierobežo sava saziņa ar cilvēkiem, materializējot to, liekot inkarnēties gaismas gariem, sūtņiem un savas Dievišķības pārstāvjiem. Tos vajadzēja pasargāt no aptraipīšanās ar grēku, kas valda šajā cilvēcē; tiem vajadzēja dot spēku, lai viņi varētu nodot tālāk Dievišķo Vēsti, kas vienmēr ir bijusi vai nu pamudinājums uz lūgšanu, uzaicinājums uz atjaunošanos vai uz garīgumu.
14. Tie ir tie sūtņi, kurus jūs pazīstat kā Augstākā praviešus. Tādā veidā Tēvs ir licis cilvēces garam iet attīstības ceļos no laika uz laiku, no ēras uz ēru, no atklāsmes uz atklāsmi.

Reliģiju izcelsme

“Vai Pirmalā laikā cilvēce būtu varējusi komunicēt ar Mani no gara uz Garu? Nē, tai bija nepieciešama materiāla kulta, rituālu un ceremoniju, ar tradicionālu svētku un simbolu palīdzība, lai varētu Dievišķo un garīgo sajūst sev tuvu. No šīs nespējas tuvoties garīgajam, pacelties uz Dievišķo, pazīt dziļo un noskaidrot noslēpumaino ir radušās dažādās reliģijas, katra atkarībā no cilvēku garīgā progresa vai atpolicības. (Patiesā Dzīvības grāmata 12:93)

15. Lielākā daļa no gariem, kas apdzīvo šo planētu, ir trausli, jo tie ļauj pasaulei valdīt pār savu miesu. Tā vietā, lai paeltos pār materiālām lietām un stiprinātu sevi garīgi, lai atrastu Kungu lūgšanā un dzīves lielajos pārbaudījumos, materializētie gari rada savas pašu reliģijas, pūloties materializēt savu Dievu, lai sajūstu Viņu tuvāk, tā materializējot savu kultu. Tādējādi cilvēki savu Dievu pārvērš par elku, par objektu, kuru godina un ziedo, dara to svētu un metas tā priekšā ceļos.
16. Tomēr arī šādos apstākļos gars turpina attīstīties, tas laiku pa laikam atraisās un kļūst arvien spējīgāks pārvarēt miesas vājības, lai apkarotu savu ļauno apkārtējo vidi, lai uzvarētu savas kaislības un traucēkļus savā ceļā.
17. Tādēļ šajā Trešajā laikā, kad cilvēces gars pēc tik daudziem kritieniem un cīņām jau ir spējīgs celties lidojumam un izplest savus garīgos spārnus, tas ir jau gatavs komunicēt garīgi ar savu Dievu un Kungu.

Garīgās Trīsvienīgās Marijas mācības Labā Vēsts

“Es jums saku: “Ko jūs gaidāt, lai izplatītu Labo Vēsti? Varbūt jūs vēlaties iet pravietot pār gruvešiem? Es visu šo jums stāstu un atklāju tādēļ, lai jums vienmēr atrastos gudra atbilde ikvienam jautājumam, kuru jums uzstādītu brāļi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 63:42)

18. Jums, Izraēl, ir jānes pasaulei Garīgās Trīsvienīgās Marijas mācības Labā Vēsts, šī cēlā Mācība, kas ir brīva no visa fanātisma, no materiāliem kultiem, no elkiem un rituāliem, brīva no visa viltus.
19. Jums ir jāpārsteidz pasaule ar šīs Mācības patiesību, ar gara — Gara saziņu, bet kā jūs to izdarīsiet, ja nesāksiet garīguma un garīgās komunikācijas praktizēšanu, kura jums būs jāmača citiem, paši pie sevis?
20. Nedomājiet, brāļi, ka gara — gara komunikācijas laikā jūs dzirdēsiet materializētu Tēva balsi, nē! Jūsu materiālā dzirde nesaklausīs garīgo, bet gan jūsu garīgā dzirde saklausīs Tēva patieso balsi, kas izpaudīsies kā idejas, iedvesma, nojausmas, intuīcija un kā sapņi.

Gara — gara komunikācija un Vārda dāvana.

“Jums tagad tuvojas tiešs saziņas veids ar jūsu Tēvu, kad jūsu gars būs iemācījies atdalīties no savas matērijas, kad tas jau pazīs un spēs iztulkot Dievišķo valodu, kad jūsu sirds patiesi būs svētnīca, kur eksistē tīrs, vienkāršs, uz Dievu pacilāts kults.” (Patiesās Dzīvības grāmata 239:90)

21. Kad jūsu Vārda dāvana būs attīstījies tādā pakāpē, ka izbrīnīs neticīgos, kas būs mēģinājuši jūs pārsteigt un pakļaut pārbaudei, tad jūs zināsiet, ka jūs jau patiesi komunicējat ar Svēto Garu, ka esat runājuši tik cēlas lietas, kuras nezina pat jūsu gars. Tā jūs apliecināsiet, ka gara — Gara komunikācija jūsos ir patiesa realitāte.

Patiesa garīgā lūgšana

“Kad jūs lūdzat, meklējiet Mani Bezgalībā, ārpus visa materiālā, atrodiēt komunikāciju ar Mani, un, kad atgriezāties savā pasaulē, jūsos nebūs vairs nekādu šaubu, nebūs vairs traucēkļu ceļā un jūs jutīsieties pilni Manas Gudrības.” (Patiesās Dzīvības grāmata 8:37)

22. Lūgšanas laikā jūs jutīsiet, kā gars atdalās no matērijas, kā domas paceļas un, šķērsodamas Bezgalību, ierodas pie jūsu Kunga, un gars, pilns cieņas, mīlestības un pazemības, bez liekiem vār-

- diem, kurus veido cilvēciskā domāšana, sajūtīs Tēva apskāvienu un Svātā Gara Gaismas vibrēšanu garīgajā prātā.
23. Šajā mirklī gars sajūt, kā viss tā ļaunais, visas mokas un ciešanas visu ārstu Ārsts dziedina ar Savu balzāmu un visa gara nākotne, kas šķīta nedroša, tad būs Dievišķā Meistara Gaismas apgaismota.
 24. Gara — gara komunikācija ir vislabākā no visām valodām, tā ir valoda, kas nonāk pie Dieva, jo tā ir mīlestības un pazemības valoda. Tā nav valoda, kas apstājas jūsu pagrabos, tā ir balss, kas pārvarot laiku un telpu, nonāk un atskan Godībā un rod atbalsi jūsu Tēva Sirdī. Tad jūs izjūtat neizsakāmu laimi garā, un, kad tā nonāk miesā, tā atrod asarām pārplūdušas acis, miera pilnu sirdi, un stiprinātu katru ķermeņa šķiedriņu, jo no garīgās pasaules jūsu gars ir komuncējis arī ar jūsu matērijas būtību.
 25. Vai jūs kaut uz mirkli varētu iedomāties, ka visi šie labumi varētu atrasties matērijā? Jūsu gars šīs augstākās lietas atrod tikai bezgalīgajā garīgajā pasaulē. Tikai tādēļ Tēvs jūs ir meklējis cauri laikmetiem un ērām, tādēļ Viņš ir bijis Svētceļnieks, kas meklē pazudušos visos ceļos, svētīdams viņus ik brīdī, davādams viņiem labumus un patikamo kā pierādījumu, ka Tēva universālais Gars dzīvo mūžīgi mūžos priekš katra un ikviena.

Pēc 1950. gada

“Ikviens, kas sagatavosies, sasniegs saziņu no gara uz Garu. Tie, kas šajā saziņas veidā attīstīs lielu prasmi, saņems ne tikai Vārdus, frāzes vai idejas, bet arī veselas pilnīgākās mācības.” (Patiesā Dzīvības grāmata 260:58,61)

26. Pēc 1950. gada jūsu garam vajadzēs pacelties ar garīguma mācības, tīrības, tikumības un ar labo darbu palīdzību, tam cītīgi un pašaižiedziģi būs jānododas šīs Doktrīnas un likuma labai izpildei. Atkarībā no tā, kā jūs šajās lietās būsiet progresējuši, arvien pilnīgāka kļūs arī Gara — gara komunikācija, arvien lielākas un pilnīgākas kļūs atklāsmes, kuras jūs saēmsiet kā no Tēva, tā arī no garīgās gaismas pasaules.
27. Tie nebūsiet jūs, kas esat priecājušies par komunikāciju caur cilvēka prātu, nē, tās būs nākamās paaudzes, kurām gara — Gara komunikācija būs jānovēd līdz tās maksimālai attīstībai, tie būs jūsu bērni, kuriem būs jāsasniedz augstākā komunikācija. Jums ir jāsaņem viņiem ceļš atbildīgi, ar Bezgalīgā Dieva mācībām, ar svētnīcu sirdi, ar augsti garīgu kultu un ar ilgām sasniegt gara — Gara komunikāciju.
28. Jūsu bērni vairs nepazīs materiālos simbolus, rituālus un ceremonijas, bet jūsu bērnu bērniem būs vēl garīgāks kults, un tā no paaudzes uz paaudzi jūs arvien vairāk tuvosieties pilnīgai gara — Gara komunikācijai.

Izraēls Pirmajā laikā

“Mozus bija devis pietiekamus pierādījumus, ka Dievs patiesi bija ar viņu, bet tauta arvien prasīja tos vairāk. Tad sūtītais aizveda tautu līdz Sinaja kalna pakājei, piesauva Jehovas Visvarenību, un Kungs, viņu uzklausīdams, deva viņam varenus pierādījumus un brīnumus.” (Patiesā Dzīvības grāmata 29:32)

29. Garš ir ceļš, kuru kopš Mozus laikiem ir nogājusi Izraēla tauta, lai tuvotos patiesai saziņai.
30. Kad Pirmajā laikā Mozus sasauca savu tautu, kura ir tā pati, kas šodien ir atrodama šajā nācijā, Sinaja pakājē, viņš kāpa kalnā, jo zināja, ka virsotnes vientulībā daudz vieglāk varēs atrast tiešu sakaru ar savu Kungu. Mozus kā pazemības un mīlestības paraugs, apliecinot savu cieņu, neuzdrošinājās pacelt savu seju, lai neredzētu nekādu Kunga formu. (Exodus 19:3–6)
31. Izraēla vadonis aizvēra savas acis un aizspieda ausis, lai līdz viņam nenonāktu pasaules netīrība. Tā Tēva balss bija vienīgā, kuru Mozus dzirdēja un Dieva Gaisma bija vienīgā, ko redzēja viņa garīgā redze.
32. Dievišķā Spēka Manifestācija bija tik svarīga, ka ar visu Mozus garīgā spēka daudzumu viņam vajadzēja mesties ceļos. Un viņa gars un matērija dzirdēja Tēva Vārdu — līdz tādām spēkam materializējās Dieva balss. Tā izklausījās kā vētras auri, kā jūras vēju varena kaukoņa, bet šīs varenās dunoņas vidū skaidri bija dzirdama Jehovas balss. (Exodus 19:18,19)

Izraēls Trešajā laikā

“Paceliet acis un apskatiet Dieva kalnu! Kā tas aicina jūs kāpt augšā, nāciet uz kalnu, ticiet cieši, ka jūs nonāksiet tā virsotnē!” (Patiesās Dzīvības grāmata 253:48)

33. Šajā Trešajā laikā — kā toreiz uz Mozu — tagad uz jums attiecas aicinājums uzkāpt kalna virsotnē, kur Tēvs jūs gaida ar atplestām rokām. Tikai šis kalns vairs nav materiālais Sinaja kalns, bet gan garīgs kalns. Un tagad jūs vairs nedzirdēsiet materializētu balsi, ka sendienās, bet jūsu Kunga garīgo balsi.
34. Jūs nezināt, vai garīgajā kalnā esat uzkāpuši vēl nedaudz, vai arī jau vairāk, jūs nezināt garīgo augstumu, kādā atrodaties. Jūs zināt tikai, ka ir jāturpina soli pa solim kāpt augstāk mīlestības, kas atrodama Dievišķajā Likumā, pildīšanas ceļā.

Pilnīgā komunikācija no gara uz Garu

“Šīs manifestācijas beigas jau ir tuvu, ir jāsākas augstāka, cēlāka veida komunikācijas laikmetam, kad nodibināsies gara — Gara saziņa ar jūsu Radītāju, kuru lieto visaugstākie gari, kas dzīvo Manā tuvumā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 157:33)

35. Pilnīgā gara — Gara komunikācija būs sasniegta tad, kad jūs jau būsit nonākuši Tēva mājās, kad jūsu gars būs jau nogājis visu ceļu un tas būs sapratis, Kas ir viņa Tēvs, kad viņš pilnīgi pazīs pats sevi un pilnīgi izpratis savu mērķi.
36. Gara — Gara komunikācija sākas ar lūgšanu, turpinās ar meditāciju, un no šī brīža sākas darbība: lūgšana, meditācija un darbība, kas ir prakse un izpilde. Tā jūs sasniegsiet garīgumu un būsiet stiprais Izraēls, kā jums māva Kungs.
37. Pēc 1950. gada Kungs turpinās jums atklāties tāpat, kā to darīs arī gaismas pasaule. Tikai tas vairs nenotiks caur Vārda starpniekiem vai caur īpašām spējām, bet no gara uz Garu, un šis saziņas veids negaidīs līdz 1951. gadam, bet jūs jau to lietojat, kad savas maņas novēršat no materiālās pasaules un paceļat savas domas un garu uz Kungu.
38. Padomājiet, vai tad jūs komunicējat no matērijas uz GARu? Nē, tad jūs sazināties ar Dievu no gara uz Viņa Garu — vai nu tas notiek jūsu guļamistabas stūrī, ceļā vai lauku vientulībā.
39. Bez kāda tēla acu priekšā, bez neviena simbola, neizrunājot nevienu vārdu, paceļas jūsu doma, paceļas gars, atdalīdamies no miesas un no pasaules un notiek komunikācija ar savu Kungu.
40. To jūs esat darījuši arī agrākos laikos, bet ne ar tādu attīstību un plašumu, kā jūs to darīsiet pēc 1950. gada.

Pagaidām vēl apslēptās dāvanas

“Garīgās dāvanas, spējas un spēki daudzos cilvēkos atrodas snaudošā stāvoklī, dažos tie tiek vāji attīstīti, bet tagad ir atnākusi Mana Dievišķā Gaisma sapurināt garus viņu letarģiskajā miegā, lai tie mostos augstākai dzīvei, kas ļaus tiem uztvert Mani pilnīgākā veidā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 83:5)

41. Cik daudz ir dāvanu, kuras patreiz atrodas jūsos latentā, snaudošā veidā, bet kuras jums ir jāattīsta! Pēc 1050. gada tā būs tieši garīga vajadzība, kas liks jums sākt tās iepazīt un attīstīt.
42. Mēs, jūsu sargari un draugi, darām jūsu garus jūtīgākus, lai tie pēc 1950. gada neapstātos attīstībā, lai tie tiktu sagatavoti gara — Gara komunikācijai.
43. Kunga balss skan kā trompete, tā pamodinās un pacels visus — citus ar Savu Mīlestības Vārdu, citus — kurlos un stūrgalvīgos — ar sūpēm, bet pamodināti tiks visi.

Tautu tiesa

“Es sagatavoju zemi, kur apvienošu visus Savus bērnus Lielajai Universālajai Tiesai. Es tiesāšu pilnīgi. Cilvēci aptvers Mana Mīlestība un Mana Žēlsirdība, un šajā dienā jūs atradīsiet glābšanu un balzāmu visām savām vainām.” (Patiesās Dzīvības grāmata 237:6)

44. Sagatavojieties, brāļi, lai beigu brīdī, kad Tēvs nokāps kā Tiesnesis, lai apsēstos pie Tiesas galda tiesāt tautas, materiālo pasauli un šī plāna garīgo pasauli, tāpat kā arī Izraēla tautu, lai Viņš atrastu jūs, Dieva lauka strādniekus, apvienotus ar vienu apņemšanos, vienā izpratnē, vienā mērķī — kas ir garīgā apvienošanās, ko Meistars ir prasījis visos laikos. (Jer. 25:31)
45. Tēva miers lai ir ar maniem brāļiem.

SKAIDROJUMS NR. 3

1. Kad nākotnē jums prasis, kā reāli ir notikusi Tēva un garīgās pasaules manifestācija caur cilvēka prātu, un kad to gribēs sajaukt ar spiritisma praksēm, jūs viņiem atbildēsiet — lai gan tas notika materializētā un ierobežotā veidā, tad tomēr tādēļ šai komunikācijai caur cilvēka prātu netrūka ne garīguma, ne garīgā pacēluma.

Komunikācija caur cilvēka prātu

“Ja Es esmu nācis komunicēt ar cilvēkiem caur atsevišķu cilvēku prātu, tad tas ir noticis tādēļ, ka cilvēks ir vislielākais darbs, kādu Es esmu nolīcis uz Zemes. Par to jūs varat spriest no tā, ka cilvēku Es esmu apdāvinājis ar garu. Kādu vēl labāku tulku Mans Gars varētu atrast, lai runātu ar cilvēci? Tā ir atbilde uz jautājumu, kādēļ visos laikos vislabākais Manu domu novadītājs līdz cilvēcei ir bijuši cilvēki.” (Patiesā Dzīvības grāmata 97:14)

2. Mūsu gari, tas ir jūsu sarggari, nelietojam jūsu miesu, kā tas notiek spiritisma seansos. Mūsu gars nosūta jums savu garīgo gaismu, kas ir inteliģence, ideja, kas ir augstāks prāts par jūsu inteliģenci. Mūsu garīgās jūtas meklē tās jūtas, kuras ieligzdojas jūsu apziņā, un tieši tur, mūsu brāļi, mēs izņemam savu gaismu, savu spēku, mūsu garīgo ietekmi.
3. Un tādēļ, ka jūs varat pilnīgi salīdzināties ar garīgo gaismas pasauli, jums ir jāpaceļas ļoti augstu, un šajā garīgajā pacēlumā ir jāsasniedz ekstāze, kurai ir jābūt vairāk iekšējai kā ārējai, tai ir jābūt pilnīgi atšķirīgai no transa, kurā gars ir drīzāk īpašums, nekā notiek garīga sazināšanās.

Garīgā piesavināšanās ir citāda nekā komunikācija caur cilvēka prātu.

“Nesajauciet šo komunikāciju ar to, ko cilvēki dara brīvprātīgi, pēc pašu gribas — vai nu zinātnes, ziņkārības vai māņticības iedvesmoti.” (Patiesās Dzīvības grāmata 188:45)

4. Kas ir garīgā piesavināšanās? Tas ir transa stāvoklis, kad tumsā esošs gars uzspiež sevi apsēstajam garam. Šī piesavināšanās jeb apsēstība ir absolūta, tā garu pārveido, valda pār to, liek tam rīkoties pēc savas gribas.
5. Savukārt mēs neesam nākuši valdīt pār jūsu miesu, ne uzspiest savu garīgo spēku jūsu matērijai. Kādēļ gan to darīt?
6. Ja jūs jau esat sagatavojušies sevi pilnīgi nodot Kunga gribas izpildei, attīrot savu matēriju no zemām kaislībām, no visām pasaules važām, tad kāda vajadzība vēl būtu mums materializēties, valdīt pār jūsu miesu, ja jūs paši mākat jau valdīt pār to?

Patiesa ekstāze

“Gara valstība ir klusums, tā ir neredzama cilvēciskām acīm. Cilvēks ieiet garīgajā ekstāzē brīdī, kad tas sasniedz savu garīgo augstāko sajūtu atmošanās, parādās intuīcija, mirdz iedvesma, atklājas nākotne, garīgā dzīvība tausta tulumus un tas, kas agrāk likās neiespējams, tagad kļūst iespējams.” (Patiesās Dzīvības grāmata 22:38,39)

7. Mēs ar jums komunicējam caur jūsu kopējo inteliģenci un apziņu un mēs izmantojam šo garīgā pacēluma un tīrības stāvokli, kuru jūs sasniedzat ektāzes mirkļos.
8. Šādā paaugstinājumā un ekstāzē jūs garīgās gaismas pasaules idejas un iedvesmas pārtulkojat

cilvēciskos vārdos.

9. Tā ir patiesā garīgās pasaules ekstāze un komunikācija caur garīgā cilvēka spējām, jā, caur garīgā cilvēka, bet ne spiritista.

Garīgums un spiritisms

“Pirms Mana balss iezīmēja šīs komunikācijas sākumu, šajā zemē ir bijuši nepaklausīgie, ziņkārīgie un nepacietīgie, kas neievērodami aizliegumu, kļuva par cita veida komunikācijas priekštečiem, kur manifestējās tumsa un apjukums, jo tas viņiem nebija Manis uzdots. Mans Dievišķais darbs ir cits — līdz ko Es esmu atzinis jūs par spējīgiem un pietiekami apzinīgiem, lai izprastu šīs mācības, Es esmu nācis atnest jums šī lielās lekcijas.” (Patiesās Dzīvības grāmata 188:42)

10. Kādēļ Tēvs ir pielāvis zinātniskā spiritisma parādīšanos? Jo — lai gan tas ir atpalicis, tas tomēr sapurināja skepticismu, šaubas un neticību pasaules tajā daļā, kas ir ļoti tāla jebkurai garīgās pasaules izpausmes atzīšanai, kas visu to uzskata tikai par krāpšanu un pliku teoriju.
11. Bet Garīgais Trīsvienīgais Marijas darbs ir citāds.
12. Šajā darbā jūs esat saistīti ar Augstāko Gribu, ar Dievišķo Gribu. Šajā darbā jums manifestējas ne tikai garīgā pasaule, bet arī pati Dievība, ierobežojoties vienā Gaismas starā.

Garīgās gaismas pasaules komunikācija caur cilvēka prātu — Dieva pavēle

“Šajā laikā Es esmu atļāvis, lai Mana garīgā pasaule tuvojās jums, Es esmu jums dāvājis spēju, lai tā varētu sazināties ar jums caur cilvēka prātu, lai jūs visi varētu sataustīt šos brīnumus un ticētu Manai klātbūtnei.” (Patiesās Dzīvības grāmata 200:49)

13. Jums izpausties esam atnākuši tikai tie gari, kuriem Tēvs to ir uzdevis. Kā aizstāvji un sūtņi esam nākuši tikai tad, kad Tēvs mums to it atļāvis. Kā redzat, viss notiek tikai paklausībā un pakļāvībā Dieva Gribai.
14. Kungs nav atļāvis un nepacīš, ka jums tuvotos tumsas gari, lai jums uzdotos par vadoņiem un skolotājiem. Šajā darbā, šajā mācībā jums ir garantija, ka jūs māca, iedvesmo un atklāj šīs lietas Tēvs, ka tas ir tas pats Dievišķais Gars, kurš jūs arī sagatavo.
15. Vienīgais, kas ir jāsaģādā jums, ir dedzība un garīgā nodošanās, ilgas garīgi pacelties, sasniegt augstākās pasaules ekstāzi, kur vibrē idejas un gaismas domas. Šādā veidā būs grūti sajaukt garīgās spējas ar spiritistu mediju.
16. Veiciet savu garīgo pacelšanos ar vislielāko sagatavošanos un tīrību, lai saņemtā iedvesma būtu Dievišķa un garīga un, lai garam saņemot vairāk iedvesmas, arī jūsu gara pacēlums būtu lielāks, kamēr tiek sasniegta patiesa ekstāze. Tajā brīdī miesa kļūst nesvarīga, jūs uztversiet vairs tikai iedvesmu: tas ir patiesās komunikācijas kulminācijas brīdis.
17. Šādu kontakta punktu ekstāzē var sasniegt tikai ar tiem, kas jau ir sasnieguši augstu garīguma pakāpi, vingrinoties ilgu laiku, kas visiem nav vienāds.

Garīgās spējas

“Es esmu atļāvis, lai šajā Manas Manifestācijas laikā ar jums komunicētu arī Mana garīgās gaismas pasaule caur speciāli garīgi apdāvinātiem cilvēkiem, kas spēj uzņemt šīs ar Manu Balzāmu pildītās būtnes, kas būtu jums kā mīlestības un žēlsirdības meistari.” (Patiesās Dzīvības grāmata 311:20)

18. Jums nav jālieto vārds “medijs”, ar ko gari apzīmē tos cilvēkus, caur kuriem jums manifestējas mazas gaismas garīgā pasaule. Jums ir jālieto termins “spējas” jeb “ar spējām apdāvinātais”, kas pareizāk parāda to, ko jūs lietojat, savā garīgajā darbā.
19. Tāpat nepareizs ir termins “transs”, ja ar to mēģina aprakstīt spējīga garīgā mācekļa iekšējo ekstāzi. Šim vārdam ir jāpazūd no jūsu leksikas, lai neradītu lieku apjukumu.
20. Agrākos laikos Kungs mums atļāva likt sevi sajūst mūsu apsargājamo matērijā tā, kā viņi to lūdza, jo tie bija pirmsākumi, tie bija kādas manifestācijas pirmie šļupsti, jo būdama tik augsti

- garīga, daudziem tā likās svešāda.
21. Redziet, tai patīkamajai nodarbei vairs nav jēgas eksistēt tālāk, un šodien jūsu ekstāze ir daudz pacilatāka, daudz smalkāka, daudz garīgāka.
 22. Tagad jūsu sajūtas vairs nav miesas sajūtas, tagad jūt sirds, prāts un gars, to jūs jūtat savas būtnes cēlākajā daļā.
 23. Spiritismu Tēvs bija atļāvis, un ar to es nevēršos pie atpalikušo garu izpausmēm, bet gan pie augstā spiritisma, kas ir attīstījies cēlā veidā līdz garīgumam un jūs varat to uzskatīt par priekšteču kustību īstam garīgumam; jo tieši pie viņiem tur, kur bija nopietnība un cieņa, garīgā pasaule nāca noārdīt skepticismu, šaubas un neticību, liecinādama par dzīvi pēc nāves un izskaidrodama daudzus garīgās pasaules noslēpumus.

Dievišķā Trešā Laika manifestācija nav notikusi nevienas sekta, filozofijas vai reliģijas vidē

“Lai nevienam neliekas savādi, ka šis Laiks nav atnācis nevienas baznīcas vidē, ka arī Otrais Laiks neradās no kādas reliģijas. Nekad jūs Mani neatradīsiet tur, kur mājā tukša ārīškība, materiālisms un elkdievība. Es gribu izpausties tikai vislielākajā vienkāršībā un pazemībā, kur neeksistē rituāli, kuri jums liek aizmirst Manas Bauslības būtību.” (Patiesās Dzīvības grāmata 33:28,29)

24. Brāļi mani, šis Darbs ir kaut kas pavisam citāds, jo te jūs esat savienoti ar Visaugstāko Gribu; jums ir atklājusies ne tikai garīgā pasaule, bet arī pati Dievība, ierobežota vienā Gaismas starā. Spiritismā tas nenotiek, un vēl mazāk kādā sektā, filozofijā vai reliģijā.
25. Mēs ceram, ka jūs ar šīm lekcijām dalīsieties ar citām Dieva strādnieku draudzēm, lai visi jūs sekotu vienai kopējai progresā idejai un attīstītos garīgumā.
26. Kunga miers lai ir ar maniem brāļiem!

SKAIDROJUMS NR. 4

1. Meklējiet simbolu patieso nozīmi, lai to būtība ieietu jūsu sirdīs un garā, un tā kā to nozīme ir mūžīgi paliekoša, tad reiz, kad būs zudusi jēga to materializētajam izskaidrojumam, iemirdzētos patiesība, kas ir būtiska un garīga.

Simbolu garīgā nozīme

“Šodien jūsu gars meklē patiesību ārpus formām un simboliem, kas agrāk jums kalpoja, lai saprastu un ticētu, tie mācīja jums godināt Mani. Bet šodien jūs saprotat, ka tiem trūkst objekta, protams, ja gars ir aptvēris to nozīmi. Simboli bija vienīgi materiāli objekti, norādījumi uz to, ko Kungs lietoja, izskaidrodams cilvēkiem Dievišķās mācības.” (Patiesās Dzīvības grāmata 184:28)

Krusts kā simbols

“Kristīgā pasaule ir pieņēmusi krustu par simbolu tādēļ, ka uz šāda koka Jēzus izlēja Savas Asinis un izdvesa Savu Garu, pabeigdams Savu Pestīšanas darbu.” (Patiesā Dzīvības grāmata 212:5)

2. Ņemat, pemēram, krusta simbolu. Materiālais krusts, uz kura mira Jēzus, vairs neeksistē, bet garīgais krusts ir mūžīgs. Ko tad krusts simbolizē? Tas simbolizē Dievišķo Upuri, nodošanās Mīlestību. Koka horizontālā daļa simbolizē jūsu materiālo dzīvi, bet vertikālā — jūsu garīgo dzīvi, kas ir pienaglotā uz Zemes, bet tiecas uz Universa telpu. Kad krustojas abas dzīves, mīlestība atgriežas pie upura un pašatteikšanās. (Mat. 10:38 / 16:24)

Jēkaba kāpnes

*“Kāpnes, kuras sapnī redzēja Jēkabs, tagad gaišas paceļas ikviena gara priekšā, aicinot to kāpt augšā un iepazīt brīnumus, kurus cilvēki nav spējuši izprast.”
(Patiesā Dzīvības grāmata 315:45)*

3. Jēkaba sapņu kāpnes ir gara progressa ceļš, garīgās attīstības ceļš, kas sākas cilvēkā, bet beidzas Dievā, kas sākas Zemes plānā, bet beidzas Tēva mājās. (1. Mozus 28:12)

Trīsstūris kā simbols

“Tas nav cilvēks, kas uz jūsu pieres ir uzspiedis trīsvienības simbolu. Tas ir bijis Kungs, kas jūs ir apzīmojis garā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 314:51)

4. Simbols, kas attēlo Dievišķo trīsstūri, attēlo Dieva trīs potences, kuras veido vienu Dievu, vienu Saprātu, vienu Garu. Arī cilvēka veidošanās procesā Kungs ir ielicis Savas trīsvienības tēlu, lai tajā ieliktu savu Dievišķo Dzirkstelīti, kas to apgaismotu, lai ieliktu tur arī sirdsapziņu un citas potences, garu un matēriju. (Ap. 7:3)
5. Ar šo nelielo mācību, mīļie brāļi, jūs spēsiet atšķirt jebkura simbola, ko Kungs pagātnē vai arī nākotnē lietotu, lai ar jums runātu saprotamākā valodā, būtisko no materiālā. Jo augsti garīgais ir pārāk pārāk cēls, lai to vienkārši izteiktu jūsu zemišķajās valodās.

Okultisms

“Kad kāds no jūsu brāļiem jums rādīs savu okulto zinātņu varu, nebīstieties un nešausminieties, jo jums ir mācīti lielāki brīnumi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 159:62)

6. Šī sagatavotība ir svarīga, jo pie jums nāks okultisti, kuri ar savu viltus mācību gribēs saplosīt jūsējo, uzskatīdami, ka garīgums ir teorija, kas ir iedota tikai kādai nelielai cilvēku daļai.
7. Uz Zemes ir daudz okultisma paveidu — kādā valstī tiek praktizēta viena forma, citā — kāda cita, un visi veidi iejauksies, lai vestu tiesu pret Kunga Darbu.

Reliģijas un Garīgā Trīsvienīgā Marijas mācība

“Nāks šī laika teologi smalki izpētīt Manu Vārdu un jaunos Rakstus un viņi vaicās: “Kas tu esi, ka tā runā? Tāpat celsies šī laika Rakstu mācītāji un farizeji un Man teiks: “Kas tu esi, ka nāc neatzīt un apkarot Mozus bauslību?” Tad Es viņiem likšu saprast, ka trīs Atklāsmes ir viens vienīgais Likums un Bauslība, kuru Es vienmēr esmu nācis mācīt un arī piepildīt.” (Patiesās Dzīvības grāmata 234:46)

8. Spiritisti un reliģiju pārstāvji Garīgo Trīsvienīgo Marijas mācību gribēs saukt par reliģiju, un, izejot no šīs koncepcijas, viņi jūs izjautās un pārbaudīs. Zinātnieki veiks savus pētījumus par garīgās pasaules komunikāciju, meklējami fiziskajā daļā visa notikušā realitāti. Viņi smalki pētīs ar saviem aparātiem, secinādami atbilstoši savām zināšanām un materiālistiskajai zinātnei.
9. Reliģijas atsūtīs savus teologus un savus čaklos materiālistiskos pārstāvjus, kas, citēdami no galvas paragrāfu pēc paragrāfa no tā, ko cilvēcei ir atstājuši mantojumā dažādi sūtņi, pūlēsies apklusināt Kunga strādniekus, redzēdami, ka tie ir rupji un neskoloti, ka tiem stipri trūkst materiālās instruktāžas.
10. Šīs tautas pārstāvji, pēc gara izraēlieši, var būt savā lielākajā daļā nezinoši, materiāli nabadzīgi, ar trūcīgu kultūru un zinātnisko izglītību, bet, neskatoties uz to, viņi var būt lieli garīgi, viņi var būt lieli patiesā kulta praktiķi, spējīgi saņemt lielas atklāsmes tīri un arī Tēva iedvesmas.
11. Nāks daudzi okultisma, elkdievības, zinātniskā fanātisma ceļu smalkpētņieki un, nespēdami atnest šīs savas tendences, pūlēsies tās inkorporēt Kunga Darbā. Tad jūsu pienākums būs paturēt tīras savas prakses, saglabājot vienkāršību un augstāko garīguma pakāpi, kādu vien iespējams.

Izraēlam ir jābūt nomodā pārbaudījumu priekšā

“Tuvojas 1950. gads un pēc tā jūs vairs nedzirdēsiet Manu Vārdu. Ja jūs nebūsiat nomodā, jūs pārsteigs kārdinājums, un jūsu priekšā nostāsies viltus Kristus no

strādniekiem, kas šodien vēl ir Manā vīnakalnā, bet jau rīt savas vājības dēļ noliegs, ka tas ir bijis Mans Vārds. “ (Patiesās Dzīvības grāmata 235:7)

12. Esiet nomodā pret no ārpuses nākošiem pārbaudījumiem, bet arī pret tiem, kas nāk no paša Izraēla vidus. Tie, kas ir dziļi pētījuši Dievišķās mācības, lai pamāca tos, kuriem trūkst iedziļināšanās un evolūcijas vai mācīšanās, bet mācāmie savukārt lai klausās ar cieņu un uzmanību.
13. Ir laiks visiem kļūt vienotiem, piedodot visus aizvainojumus. Cīnieties, jo jūsu sirdis ir pilnas vislabākās brālības, cīnieties, jo jūs neiepriecinās neviena brāļa krišana. Sajūtiēt viņa skumjas, meklējiet viņus ceļos, kur tie ir kļupuši, pasniedziet tiem roku un paceliet viņus.
14. Rādiet, ka jūs esat tie, par ko uzdotaties! Kalpojiet visiem saviem brāļiem, ieskaitot tos, kas visvairāk ir jūs apvainojuši!
15. Kādēļ garīgā pasaule ar jums runā tādā veidā? Tas ir tādēļ, ka šī ir patiesā Dieva mācība, šis ir Viņa Likums un tā jums tas ir jāizpilda ikvienā solī un katrā darbībā.
16. Jums ir nepieciešama šāda sagatavošana; iespējams, tā ir upuris jūsu sirdij un miesai, bet garam tas nozīmēs soli uz priekšu tā attīstībā.

“Ja kāds tev iesit pa labo vaigu, pasniedz viņam arī kreiso.”

“Es dzirdu, ka Man saka: “Meistar, mēs uzskatām, ka ir ļoti cieta Tava mācība, kad Tu saki, ka tam, kas mums ir iesitis pa labo vaigu, ir jāpagriež arī kreisais. Bet, protams, Tavi mācekļi mēs gribam būt” ... Šajā laikā Es esmu nācis jums prasīt vēl vairāk — Savās lekcijās Es jums jautāju: “Ja jūsu tēva slepkava, kuru vajā cilvēku tiesvedība, klauvētu pie jūsu vārtiem, lūgdams aizstāvību, vai jūs bez kavēšanās dotu viņam patvērumu kā piedošanas zīmi?” (Patiesās Dzīvības grāmata 30:62,63)

17. Otrajā Laikā Jēzus mācekļi Viņam teica: “Meistar, ciets ir Tavs Vārds, cieta ir Tava mācība”, kad tie dzirdēja Viņu sakām, ka tam, kas ir saņēmis sitienu pa labo vaigu, ir jāpagriež sitējam arī kreisais. Cik nepraktiska viņiem likās tāda mācība! (Jāņa 6:60)
18. Bet, ja to jums Meistars ir mācījis jau Otrajā Laikā, tad ko jums lai māca Svētais Gars tagad?

Izraēls un kritizētājs gars

“Necelieties, izvēlētā tauta, citu nosodišanai un kritikai!” (Patiesās Dzīvības grāmata 304:15)

19. Pavērosim šķelšanos tautā, kurnēšanu citam pret citu un nosodišanu; Izraēla vidū valda kritikas gars.
20. Bet pēc 1950. gada šis kritizēšanas gars atkāpsies brālības un samierināšanās gara priekšā, un Izraēlā valdīs mīlestība un piedošana, lai tad Dieva tauta varētu izkaisīties kā zemes putekļi visās šīs pasaules vietās, kā Kungs ir pravietojis. (1. Mozus 13:16)
21. Lai ikviens no jums būtu stingrs kareivis, kas neplātās ar savu izvirzīšanos un garīgumu citu priekšā, bet lai viņš būtu pazemības paraugs, kas visu labo no sava gara nodod citiem kā labā kareivis.

144 000 izredzētie

“Tautas priekšā kā vadoņi maršē 144 000 izvēlētie — vieni ir matērijā, citi — garā. Aiz viņiem ceļo milzīgi leģioni, tāpat gari un cilvēki, kas pūlas izcīnīt gaismu, lai cienīgi varētu saukties par Izraēla tautas bērniem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 159:60)

22. Tēvs simboliski ir izvēlējis 144 000 garus, lai tie strādātu kopā ar Viņu Viņa universālajā Trešajā Laika Darbā, un vai tad šis skaits garu nespēj sagatavoties, apvienoties un pacelties, lai saņemtu Kunga Gribu un izpildītu šo tik grandiozo Darbu? Ap. 7:4 / Mat 24:31
23. Jūs esat jau attīstīti, evolucionējuši gari, jau ilgi jūs strādājat Tēva lietās.
24. Dievišķās Gribas dēļ ik pa laikam jūs esat nākuši uz Zemi, lai sadarbotos ar Viņu pestīšanas darbā; bet šajā laikā — gara laikā mācekļiem ir jāceļas, lai būtu par piemēru un izpildītu Dieva

likumu. 1 Sm 2:6

Pravietojums par pazudušo sēklu

“Būs laikmeti, kad šķitīs, ka Mana sēkla ir pazudusi; bet tomēr tā zels un plauks un izturēs visos Zemes notikumos.” (Patiesās Dzīvības grāmata 131:43)

25. Kungs jums ir teicis, ka būs laikmets, kad izskatīsies, ka šī sēkla ir pazudusi no Zemes, jo būs ļoti daudz tās ienaidnieku, kas gribēs, lai tā pazustu pavisam; un cilvēkiem šī Doktrīna izskatīsies kā uz laiku iestrēgusi.
26. Bet pēc tam šī sēkla uzdīgs, sāks augt un dos ziedus un augļus. Un tā nepazudīs nekad, jo tā ir mūžīgās dzīvības sēkla.
27. Uz mirkli jūs apklusīsiet, uz brīdi jūs apstādināsiet savu soli. Bet pēc tam jūsos ienāks spēks, un jūs pacelsieties pār Zemi ar lielām misijām. Esiet nomodā un lūdziet un neaizmirstiet Vārdus, kurus jums ir devis Dievišķais Meistars. Ap. 11:11,18.

Pravietojumu piepildīšanās

“Es jums esmu pasludinājis notikumus, kurus jūs šodien redzat piepildāmie. Ir lielās piepildīšanās laiks.” (Patiesās Dzīvības grāmata 335:11)

28. Pagājušajos laikos ir daudz runāts par to, ko jūs šodien redzat piepildāmie.
29. Daži no jums atceras Kunga Vārdu, kas tika dots pirms dažiem desmitiem gadu: “Viss, ko Kungs ir pasludinājis, ir piepildījies.” Jāņa 14:26, 29
30. Pagāja gadi, un, kad jūs pavēršat skatienu atpakaļ, jūs redzat, cik pilnīgs ir bijis Kunga Vārds, cik skaists ir bijis tas laiks un cik lielas lietas Viņš bija atnācis atklāt cilvēkiem!
31. Tad jūs lūgsiet Tēvam, lai jums tiktu atļauts turpināt pildīt Viņa Gribu garā ar vislielāko dedzību, kad būsiet nolikuši savu materiālo miesu.

Gara bezgalīgais ceļš

“Ja jums viss tiktu iedots jau šajā dzīvē, jūs vairs nevēlētos kāpt augstāk ne par vienu pakāpienu, bet tas, ko jūs neesat sasnieguši vienā dzīvē, pēc tā jūs tiecaties nākamajā, un to, ko jūs vēl nerasniedzat arī tajā, jums sola dāvēt vēl cita, vēl augstāka un cēlāka; un tā pēc kārtas līdz pat bezgalībai, garu ceļā, kuram nav gala.” (Patiesās dzīvības grāmata 116:17)

32. Gara attīstība neapstājas nekad, tas ir ceļš, kas vienmēr aicina uz bezgalīgo horizontu.
33. Vienmēr jūs atradīsiet ceļu, pa kuru iet, labos darbus, ko veikt, labus uzdevumus; Kunga mīlošā un labā seja jūs vienmēr uzmundrina un liek skatīties tālāk.
34. Kā visos laikos Viņš ir izpaudis Savu lielumu un Godību, Savu Garu, kuram nav robežu un Savas īpašības, tāpat šinī Laikā Viņš atstāj jums uzrakstītas šīs lapaspuses ar vspilnīgāko Gudrību un viscēlākajiem nolūkiem, ar Savu universālo Mīlestību, kas aptver visu un visu dara dzīvu.
35. Pat visvienkāršākais Kunga Vārds ir pilnīgs un, lai to saprastu, ir nepieciešams to studēt ar gara sagatavotību.
36. Apvienojieties draudzēs, lai to studētu, tur dažu sagatavotība palīdzēs visiem.

Ir jāsummē Kunga Vārds, kas saņemts caur cilvēkiem

“Kad Mana Svētā Gara Gaisma apgaismos jūs pilnīgi, jūs sagatavosieties tīri un ar mīlestību, lai no Mana Vārda izvilktu tā būtību un kā uzturu un balzāmu tad nestu to cilvēcei.” (Patiesās Dzīvības grāmata 340:68)

37. Izveidojiet no Kunga dotā Vārda kopsavilkumu, bet tāpat arī no garīgajiem notikumiem, kas ir notikuši starp jums, un šajos vienkāršajos, šķietami strupajos vārdos meklējiet Dievišķās būtības patiesību, lielumu un daļumu.
38. Ieejiet dziļās studijās, detalizētā analizē un Kunga Darba izpratnē.
39. Šodien Meistars ir Pats Kungs, bet rīt jūs paliksiet Viņa vietā.

Ir tikai viens Meistars

*“Šajā ērā Es esmu visu meistarū Meistars. Nekad Es neesmu jums devis māņus, vienmēr esmu ar jums runājis vienkāršos un pazemīgos vārdos, lai jūsu gars un sirds varētu sajūst Mani un tikt uzturēti ar būtību, kas stiprina un atdzīvina.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 363:33)*

40. Daudzi gribēs jūs saukt par meistariem vai skolotājiem, bet jūs tiem teiksiet: “Meistars ir tikai viens, un tas ir Kungs, kas ir devis mums mantojumā Bauslību un savu Mācību, savas atklāsmes un padomus.”
41. Lai tukšā ārišķība nekad neieiet jūsos, nekad neļaujiet sevi pavināt tik zemām jūtām, esiet pazemīgi un no sirds lēnprātīgi. 1. Sm. 12:21.
42. Kad jūs citai sirdij esat deusi mīlestību, kad esat paveikuši darbu, kurā jūs esat ielikuši savu garu, jūs ātri esat pamanījuši savu pūļu augļus. Sēkla, ar mīlestību sēta, turpina augt un nes augļus.

Pravietojums par cilvēces gaišo nākotni

“Šodien jūs nespējat ne tuvu iedomāties, kāda izskatīsies pasaule, kad pilnīgi tiks praktizēta Mana Mācība, kad cilvēce izraus grēku no savas sirds. To zinu Es. Es zinu, ka vēlāk nāks laiks, kad vīri un sievas, bērni un sirmgalvji varēs baudīt absolūtu mieru un laimi dzīvot pilnīgā priekā šajā pasaulē, kur ir tik daudz raudāts un kur ir izliets tik daudz asiņu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 169:59)

43. Caur šo garīgo Darbu cilvece nonāks līdz vienlīdzībai, mīlestībai un līdz žēlsirdībai. Visi cilvēki veidos vienu ģimeni, visi atzīs cits citu kā brāļus, jo viņos tie redzēs Kungu, viņa Darbu un viņa Gribu.
44. Cik daudz jūs varat praktizēt savās mājās un savā ceļā jau šodien, brāļi!
45. Praktizējiet, nesiet savās sirdīs labo gribu, vēlēšanos kalpot un palīdzēt citiem.

Nav jānosprauž robežas

“Kādēļ jūs uzlūkojat cits citu kā svešiniekus, dzīvodami vienā un tajā pašā mājā, kas ir šī pasaule? Kādēļ jūs šķirojat cilvēkus pēc rasēm, klasēm un ticībām? Es jums apsolu, ka izdzēsīšu visas robežas un satuvināšu visus jūs.” (Patiesās Dzīvības grāmata 32:17)

46. Nedalieties un neceļat robežas, bet atveriet savas sirdis visai cilvēcei, lai tie varētu ieiet jūsu iekšienē un tur iepazīt visu, ko jūs esat saņēmuši, ko jūs esat praktizējuši un tad, redzot jūsu skaidro piemēru, varētu darīt jums līdzīgi.
47. Lai Tēva miers paliek ar jums.

SKAIDROJUMS NR. 5

1. Šajā laikā no 1866. gada Tēvs ir izlējis Mācību pār savu tautu, sākot ar priekšgājēju Roke Rohas, bet sākot ar Damianu Oviedo — caur lielu cilvēku skaitu, caur vīriem un sievietēm, kurus Kungs bija sagatavojis par saviem Vārda starpniekiem.

Dieva Vārda starpnieki Roke Rohas un Damiana Oviedo

“Roke Rohas un Damiana Oviedo bija Mani pirmie Vārda starpnieki Manā šī laika Komunikācijā. Vīrs saņēma savā prāta gaismas zibsnī no Elijas, bet sieva — no Meistara. Ar to Es esmu gribējis jums rādīt, ka Manā apustulātā pie Mana galda sēž kā vīri, tā sievietes.” (Patiesās Dzīvības grāmata 281:71)

Garīgās analīzes svarīgums

“Es gribu, lai jūs saprastu, cik svarīgas ir Mana Vārda studijas un analīze, jo ikviena frāze ietver vai nu atklāsmi, pravietojumu, tiesu vai pamācību jūsu garam.” (Patiesās Dzīvības grāmata 76:49)

2. Daudzi no šiem vārdiem ir pierakstīti, daudzi ir iegravēti Izraēla tautas sirdīs, bet liela daļa ir vienkārši izgaisuši. Uzrakstītais ir kā kapā iegūlis, sirdīs ierakstītais netiek izskaidrots, bet pagaisušais izskatās kā pazudis. Tā ceļo šī tauta, runādama par lieliem brīnumiem un par lielām mācībām, bet, ja kāds tuvāk papētītu ikvienu no mācekļiem, tas atrastu daudz kļūdu un nepilnību pie ikviena no tiem, no pirmā līdz pēdējam.
3. Un, ja kāds viņiem jautātu, kā viņi uzņemtu cilvēcisko zinātņu vīrus, kas nāks smalki pētīt Kunga Darbu, viņi atbildētu: “Pārbaudījuma brīdī Kungs runās caur manu muti.”

Ar intuīciju vien nepietiek

“Cilvēkiem ir jāpazīst visa Mana Mācība, kas ir gara ceļš uz pilnību. Ar intuīciju vien nepietiek, ir vajadzīgas arī zināšanas, lai tie nekad neapstātos ceļā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 201:36)

4. Ja jūs domājat tā, tā ir smaga kļūda, brāļi! Ja tikai caur Svētā Gara žēlastību jums būtu jāatbild jautātājiem un neticīgajiem, tad kāda vajadzība bija Meistaram tik ilgā laikā caur tik daudziem Vārda starpniekiem nodot šīs mācības cilvēcei, ja pietiktu tikai ar jūsu labo nodomu, lai gatavas būtu jau visas atbildes un visa sagatavotība?
5. Ja jūsu laika piecās minūtēs cilvēks varētu sagatavoties stāvēt pretī pasaulei un izpaust Dievišķo bez pūlēm, tad Tēvs būtu šķirstījis savu Gudrības Grāmata lappusi pēc lappuses cauri visiem laikiem!
6. Bet tā tas nav, jo Meistars ir vēlējis stāvēt Savas tautas vidū, pakļaudams Sevi apvainojumiem un zaimošanai, un to visu ar mērķi sagatavot Izraēlu, pamācīt to, pildīt ar gudrību, garīgi un morāli pulēt, lai izveidotu to par paraugu un par spoguļi citiem; lai ar laiku Izraēls spētu stāvēt pretī pasaulei, cilvēcei, pārbaudījumiem un pretestībai.

Daudz, ko mācīties, daudz, ko izdzīvot

“Zeme ir kaujas lauks, te ir daudz, kas jāiemācās. Ja tā nebūtu, jums pietiktu ar ar dažiem gadiem dzīves uz šīs planētas, tad jūs netiktu sūtīti reizi pēc reizes atkal inkarnēties šeit. Garam nav skumjāka un tumšāka kapa, kā viņa paša ķermenis, ja tas ir pilns grūžu un materiālisma.” (Patiesās Dzīvības grāmata 213:24)

7. Ir daudz, ko darīt vēl, paliek vēl daudz, ko iemācīties, daudz, ko izdzīvot, pirms pienāk Tēva norādītā stunda, kad šai tautai būs jābūt par balstu, par stipro apjukuma laikos. Neieslēdziet šo vēsti savos dziļumos, jo tas jau ir bijis viens no tautas šķelšanās cēloņiem.

Izraēla vidū nav hierarhijas

8. Tiem, kuri ir labāk sapratuši Dievišķās Vēsts būtību, ar savu analīzi ir jādalās ar saviem brāļiem, līdzdalot tiem savas zināšanas, bet nenonākot līdz disputiem vai karstām debatēm. Jūsu vidū nav jābūt ļoti lieliem Vārda zinātājiem, kas savas zināšanas apslēptu no citiem, kā tas notiek dažās reliģijās, kur pastāv hierarhijas un ievērojama starpība starp priesteriem un vecajiem jeb adeptiem.
9. Vai tas ir taisnīgi tāda Dieva priekšā, kas savai Saulei liek vienādi spīdēt kā pār taisnajiem, tā arī pār netaisnajiem? Mat. 5:45.

Cilvēces garīgās atpalcības cēlonis

“Manu mācību garīgā gaisma tika apslēpta cilvēkiem, un bieži tā tika rādīta cilvēkiem izkropļotā veidā. Tādēļ tagad, kad ir pienācis laiks Manai Gaismai izraut jūs no jūsu neziņas tumsas, daudzi noliedz, ka tā varētu būt Patiesības

gaisma, jo tā nesakrīt ar viņu kritērijiem un ar to, kas tiem agrāk ir ticis mācīts.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 155:25)

10. Nē, mani brāļi, tā nav Tēva griba, lai cilvēki aplēptu Rakstus, lai analizētu tos pēc savas patikas, lai ietu pa filozofijas un zinātniskās teozofijas ceļiem un lai zināšanas, izskaidrojums un lietu cēloņi būtu zināmi tikai viņiem, bet cilvēcei viņi atmestu tikai drupatiņas, lai varētu tai uzkundzēties, vadīt tās sirdsapziņu un pašiem uzvesties par augstākām būtnēm.
11. Te nu jums ir visa tā sekas — cilvēce, kas sevi sauc par kristīgu, dzīvo tumsā, garīgā atpalcībā, ietīta aizspriedumos, garā līdzīgi velkot badu un slāpes.
12. Lai Izraēla vidū, brāļi, nekad nebūtu un neeksistētu tāda lieta kā hierarhija, kā mazākie un lielākie, bet tikai un vienīgi strādnieku tauta ar kopīgām vēlmēm un ar kopīgām tiesībām.
13. Jūs saņemat no Dievišķā Meistara un no garīgās gaismas pasaules lielas Vēstis, kuras jums ir jānodod visai cilvēcei. Nekrājiet neko, nenonāciet šādas lietas dēļ Kunga priekšā.
14. Pilni brālības, attīroties no visa egoisma, cītīgi darbojoties, dalieties ar visiem saviem brāļiem visos labumos, kurus esat saņēmuši no Kunga.

Par Dieva Vārda izvilkumiem

“Es gribu, lai jūs no šī Vārda, kuru esmu jums devis, piepildot Manus pravietojumus, izveidotu sējumus, bet pēc tam izvilkumus un Vārda analīzes un visu to dotu zināt saviem brāļiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 6:52)

15. No Dievišķā Meistara lekcijā, atlasiet paragrāfus, fragmentus vai frāzes, lai no tām veidotu sējumus, no kuriem jūs savās draudzēs vai mājās varēsiet lasīt, tās studēt un analizēt ar cieņu un garīgajā pacēlumā.
16. Daļa no šīs mācības ir domāta vēlākam laikam, bet otra — ļoti apjomīga daļa — ir domāta tūlītējai pielietošanai dzīvē.
17. Ar pienācīgu analīzi jums būs viegli atlasīt no mācības visas tās daļas, kuras jums ir noderīgas jau tagad, bet tāpat tās, kuras būs nepieciešamas pēc 1950. gada, kad beigsies šī Maanifestācija tādā formā, kā tā notiek tagad.

Patiesā vara

“Nav nepieciešams, lai jums piederētu materiāla vara, lai jūs būtu lieli. Nav vajadzīgas Zemes zināšanas, lai jūs būtu augstāki. Ir kaut kas, ko jums vienmēr ir atklājis Dievs un kas dod jums patiesu lielumu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 65:36)

18. Savās draudzēs neatstājiet vietu politikai, lai tā paliek materializēto rokās, kuri apmierinās ar pasaulīgo varu. Jūs turpretim, ilgojieties pēc patiesās varas, pēc tās, kuru uz krusta demonstrēja Jēzus — pēc mīlestības un piedošanas varas.
19. Ejjiet vienmēr vienā virzienā, vienādā solī, un, lai arī būtu cīņas, apjukuma, kārdinājumu un pārbaudījumu un šķelšanās laiks, jūs gādājat harmoniju. Un kur būtu divi strādnieki, lai būtu saskaņa, bet kur būtu trīs — lai būtu apvienošanās.

Lūgšana — garīgais ierocis

“Jums ir viens varens ierocis, kas ļauj jums atbrīvoties no kārdināšanām. Šis ierocis ļauj jums justies stipriem, tas tuvina jūs Manai Dievišķībai un ļauj jums ceļot kopā ar Mani jūsu garīgās evolūcijas ceļā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 206:35)

20. Mēs uzstājam, lai jūs lūgtu, jo lūgšana ir neuzvarams ierocis, kas satur jūs kopā un ļauj uzvarēt neredzamos šķelšanās tiklus, kas vēl ir stipri šodien un būs tādi vēl arī rīt. Lai jūs nešaubītos nekad par to, kam ticat šodien, lai tas, ko jūs skaidri saskatāt šodien, vēlāk neietītos tumsā.
21. Ir vajadzīgs, lai tad, kad jūsu priekšā ierādīsies pēc zināšanām izslāpusi cilvēce, tā jūsos satiktu sagatavotus strādniekus, kas ir saņēmuši neizsmeļamu mācību un atklāsmju Avotu. Un, kad jūs nāks apkarot cilvēciskie tiesībsargi, teologi un zinātnieki, jūs tiem rādīsiet Dievišķu un tīru

Darbu, kuru var saprast, iemilēt un praktizēt.

Tēvs neprasa cilvēku svētumu uzreiz

“Patiesi, Es jums saku, jūs varēsiet veikt lielus izpiršanas darbus pie cilvēkiem, veikt lielus brīnumus un būt cilvēkiem par paraugu, paši nekļūdami ne svēti, ne taisni. Reiz jūsu gars nonāks līdz pilnībai, bet jūs nezināt, kad.” (Patiesās Dzīvības grāmata 328:15,16)

22. Jums netiek prasīts ne svētums, ne pilnīgums, bet tikai morāla attīršanās un garīga attīstība.

Garīgajam māceklim ir jābūt kā Tēva grandiozā Darba atspulgam.

*“Esiet laba tauta, esiet kā tīrs spogulis, lai visi ticētu, ka Es esmu ar jums.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 100:75)*

23. Pār jums ir lijusi Gaima straumēm, jums ir doti pietiekami izskaidrojumi, jūsu rokās ir Bauslība, jūsu prāts ir sagatavots un garā jums ir dāvanas un spējas; un, jo vairāk jūs saņemat, jo lielāka ir jūsu atbildība. Tādēļ neuzrādiet kādu viduvēju darbu, bet ļaujiet, lai Tēva grandiozais Darbs tīri atspoguļotos jūsos.
24. Liela ir jūsu atbildība. Rīt jums būs jābūt lieliem Tēva Vārda analizētājiem, lai, pazīstot tā pamatu un jēgu, jūs dalītos tajā ar jūsu brāļiem, cilvēci.
25. Paceliet kritušu brāli, izklidiniet viņa šaubas, lai viņš varētu saprast Kunga Vārdu, un tā visi sagatavoti, jūs virzīsiet uz priekšu Viņa Darbu un realizēsiet Dievišķo plānu. Ja arī brīžiem jūs jutīsieties vāji, tad Kungs jums parādīs Savu stipro roku, un visu, kas būs atradies ārpus jūsu pieejamības robežām jūsu ierobežotības dēļ, izdarīs Kungs pats Savā augstākajā Gudrībā, ar Mīlestību un žēlsirdību.

Pazemība

*“Kad jūs būsiet pazemīgi, jūs būsiet lieli. Lielums nav augstprātībā un ārišķībā, kā daudzi tic. Esiet lēnprātīgi un pazemīgi sirdīs, Es esmu teicis jums visos laikos.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 47:54)*

26. Lai jūsu gars vienmēr jūtas pazemīgs, mazs un lēnprātīgs sava Kunga priekšā, bet sev līdzīgo un vienādo priekšā nekad nejūties augstāki.
27. Ja jūs sevi uzskatīsiet par cēlākiem nekā citus, tad atcerieties, ka kādu dienu arī viņi sasniegs jūsu pašreizējo augstumu un ir iespējams, ka viņi pacelsies vēl augstāk par jums.
28. Atpaliecība un nezināšana nepastāvēs mūžīgi; kādu dienu tumsa pārvērtīsies par gaismu.

Vienlīdzība garā

*“Es gribu, lai Mani bērni būtu vienlīdzīgi, kā Es to esmu sprediķojis jau kopš Otrā Laika. Bet ne tā to uztver cilvēki, tie saprot to tikai materiāli. Es jums iedvešu vienlīdzību mīlestībā, liekot jums saprast, ka jūs visi esat brāļi, Dieva bērni.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 246:63)*

29. Ja tagad, tāpat kā visos laikos, ir eksistējuši daži vairāk pacelti gari kā citi, tad nāk laiks, kad pilnīgi visi būs garīgi vienlīdzīgi, un visa universālā Tēva ģimene atradīsies uz vienas un tās pašas garīgā paceluma pakāpes, visa tā būs apvienota augstākajā pilnīgumā.

Kas vairāk zina, tam ir lielāka atbildība

“Man jums ir jāsaka, ka jūsu atbildība aug tieši proporcionāli jūsu zināšanu attīstībai, jo jūs kļūstat arvien jūtīgāki pret apziņas diktātiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 310:70)

30. Tam, kas zina vairāk nekā citi, mani brāļi, ir lielāka atbildība un viņa pienākums ir smalkāks, delikātāks. Viņam ir līgums ar Tēvu līdzdalīt no savām zināšanām tiem, kam tādu trūkst. Atcerieties, ka Tēvs jums ir teicis, ka Viņš negrib, lai jūs būtu bagāti skopuļi ne materiāli, ne garīgi. Stg

4:17

31. Tāpat kā mēs jūs brīdinām, lai nekrītat ne augstprātībā, ne paaugstināšanās kārē, mēs jums iesakām nekrīst neistā kautrīgumā, jo tā nes sevī krāpšanu. Pazemīgi un vienkārši atzīstiet savus garīgos sasniegumus, bet esiet gatavi arī atzīt citu cilvēku garīgo progresu.
32. Lai Izraēla piemērs būtu auglīgs cilvēcē un lai jūs pazemīgie arbi aizkustinātu ilvēkus, jums jūs soli ir jānostiprina uz patiesa taisnīguma takas.
33. Kas no jums kā Kunga kalps varētu šaubīties par sevi pašu? Kas no jums varētu justies nespējīgs izpildīt savu misiju?
34. Tas, kas tā jūtas, nav atzinis savas dāvanas, tāds nav iegājis sevī un nav studējis Dievišķā Meistara Vārdu.

Tas, kam ir ticība

“Ir nepieciešama ticība, lai neapstātos ceļā un lai nejustu bailes pārbaudījumu priekšā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 263:11)

35. Katrs, kam ir ticība, jo viņš ir sapratis, cik lieliskas dāvanas Dievs ir viņā ielicis, nevar šaubīties par to, kas viņš ir. Tas zina, ka ar mīlestību un sagatavošanos un ar garīgu pacēlumu viņš var doties ceļos, kurus viņam norāda Kungs. Viņam ir jāceļo lēnprātīgi, pazemīgi un ar pilnu apziņu, ka aiz sevis ir jāatstāj paraugs, miera un gaismas pēdas cilvēkiem.

Dievs dod Saviem Bērniem uzdevumus Viņa grandiozajā Darbā

“Jūs nespējat aptvert Manu universālo Pestīšanas plānu, bet Es jūs iepazīstinu ar daļu no tā ar nolūku, lai jūs piedalītos Manā Darbā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 274:11)

36. Darbs, kuru Dievs realizē visās pasaulēs un visās šī Universa valstībās, ir jums neaptverams, tas ir grandiozs. Dievišķais Gars neatpūšas, tas ir nenogurstošs Savā cīņā par Savu radījumu pilnveidošanos, viņš ir Mīlestība, Radīšana un Dzīvība visiem Saviem bērniem.
37. Un šajā brīnišķīgajā universālajā Darbā Dievs dod jums daļu, lai arī minimālu, lai šajā cīņā jūs varētu būt līdzīgi Viņam, lai jūs savā garā nestu vienu atomu Meistara, Radītāja, Tēva, Pestītāja un Pilnvarotāja, lai jūs visā darītu sevi līdzīgus Viņam, šai Būtnei, kas visa ir Mīlestība, Gaisma, Labums.
38. Tādā veidā, kad jūsu gars būs pārgājis no šīs uz citu valstību, tas būs cienīgs apdzīvot augstākus reģionus, augstākus pakāpienus, kur Tēvs atklāj jaunas un brīnišķīgākas lietas, kuras jūs nespējat pat iedomāties.

Atjaunotā kārtība

“Elija Man palīdzēja atjaunošanas darbā Trešajā Laikā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 111:38)

39. Kad Garīgais Trīsvienīgais Marijas darbs būs paveicis savu misiju šajā pasaulē, tad, dārgie brāļi, jūs redzēsiet, ka visi cilvēki būs nonākuši uz mīlestības un taisnības ceļa, un tad būs atjaunota kārtība kā garīgajā, tā cilvēciskajā plānā.

Pravietojums par lielajiem gariem, kuriem nākotnē būs jāinkarnējas

“Šodien Es jums pasludinu, ka nāk laiks, kad uz Zemi nāks lieli gari strādāt miera un cilvēces pacelšanas labā. Sagatavojiet ceļu šīm paaudzēm.” (Patiesās Dzīvības grāmata 42:28)

40. Tad jūs būsiet liecinieki tam, ka uz šo planētu nāks lieli gari, kas uzrādīs ārkārtējas spējas, tie gari vairs nepazudīs tā laika valdošajā vidē.
41. Jūs redzēsiet, ka viņi negrozīs ne savu mērķi, ne misiju, un jūs redzēsiet, kā Tēva dāvanas vienmēr ir bjušas cilvēcē — taisnības dāvana, garīgās gudrības, garīgās dziedināšanas dāvana un daudzas citas, kuras šodien tiek profanētas un sagrozītas. tad jūs redzēsiet tās uzziedam tautās un cilvēkos.

Cilvēku zinātnes nākotne

“Patiesi Es jums saku, ka pēc šīs materiālistiskās, egoistiskās un perversās zinātnes ēras nāks laiks, kad zinātnes cilvēki mācēs ieiet dabas noslēpumos, viņi garīgi sagatavosies ar lūgšanu, būs pilni pazemības un cieņas, cēlu ideju un pazemības iedvesmoti, garīgi pacelti un humāni.” (Patiesās Dzīvības grāmata 310:62)

42. Vēl pēc viena laika cilvēki turpinās iepiesties zinātnes ceļā, lai izrautu tās noslēpumus, bet Dievs atklās ļoti lielas lietas cilvēkiem tad, kad viņu zinātne tiks lietota mīlestības un labā kalpošanai, visas cilvēces labumam.
43. Svētais Gars atvērs savu Gaismas bagātību krātuvi un rādīs viņiem lielas lietas. Kad viņi iedziļināsies arvien dziļāk, viņi nonāks pie punkta, kur izzūd materiālistiskā zinātne, lai iekustu kā gaisma, kā princips un mērķis garīgajā.
44. Tad jūs redzēsiet, kā viņi popularizēs starp cilvēkiem garīgo spēju attīstīšanu, pamodinot cilvēcē interesi un ilgas pēc garīgām zināšanām.
45. Izzudīs daudzas zinātnes līdz ar to rūgtajiem augļiem, tad gars būs tas, kas gudru cilvēku prātam atklās patiesību un gaismu, un tas atnesīs šai pasaulei mieru, brālību un garīgo pacēlumu.

Pravietojums par septīto zīmogu

“Rituālu, altāru un bronzas zvanu laiks paies. Elkdievība un reliģiozais fanātisms uzrādīs savas pēdējās dzīvības zīmes. Nāks tas cīņas un haosa laiks, kas jums ir pasludināts un, kad būs atgriezies miers visos garos, pēc vētras, cilvēki vairs nekonstruēs greznas pilis Manam godam, tautu vairs nesauks bronzas balsis un cilvēki, kas jūtas lieli, vairs nelietos savu varu pār cilvēkiem. Nāks pazemības laiks, brālības un garīguma laiks, nesdams gara dāvanu vienlīdzību cilvēcei.” (Patiesās Dzīvības grāmata 302:37)

46. Uz šīs planētas, kur izskatās, ka vairs nav palikusi vieta žēlsirdībai, cieņai un mīlestībai, iegūs patvērumu Gaisma un Dieva miers. Tas notiks pēc tam, kad būs pagājusi sāpju un pieredzes kausējamā krāsns. Tad cilvēki izlidzināsies, identificēsies savā starpā, tad sakusīs ticības, mācības un reliģijas un ideju karā, kuram ir jānāk, Kungs grib, lai jūs, Viņa izredzētā Izraēla tauta, nesat rokās lāpu, lai teiktu pasaulei: “Redziet, te ir Tēva Gaisma!” Ap. 22:5.

Pravietojums par Izraēla misiju. Attīstītās gara dāvanas

“Atcerieties, ka sākot ar dienu, kad jūs beigsiet Mani dzirdēt, jums sāksies jaunas attīstības laiks, kas aizvedīs jūs līdz gara — Gara komunikācijai. Jūsu jūtīgumam ar katru dienu ir jāpaaugstinās, lai jūs iedvesmā justu Manu klātbūtni un drīz aizpildītos tukšums, ko jūsos atstās Mana Vārda iztrūkums.” (Patiesās Dzīvības grāmata 268:1,2)

47. Pēc 1950. gada turpināsies jūsu spēju attīstība, tās pieaugs pamazām un vēlāk pilnīgi būs atraisītas visas Izraēla tautas gara spējas, un šī tauta izies no mācības mājām, kur ir saņemtas tik daudzas lekcijas, lai ietu pie cilvēces.
48. Šodien jūs visi esat dzīvojuši zem viena jumta meksikāņu nācijā, jūs visus ir mācījis viens un tas pats Tēvs. Viņa augstā Griba ir bijusi Trešā Laika Darbu manifestēt šajā tautā. Jūs esat bijuši pasargāti no kara un nelaimēm, kuras ir situšas citas nācijas.
49. Bet vēlāk, brāļi, jums būs jāatstāj savas mājas, lai ietu uz citām mājām, uz citiem novadiem, un citām tautām; un tādēļ jums visiem ir jābūt sagatavotiem un noskaņotiem uz to.

Pēc 1950. gada intuīcija būs tā, kas vadīs Izraēlu

“Tajā laikā jūs vadīs intuīcijas dāvana, lai jūs zinātu, uz kurieni un pa kuru ceļu iet.” (Patiesās Dzīvības grāmata 199:79)

50. Negaidiet, lai Kungs nonāktu ņemt jūs aiz rokas, lai vadītu jūs materiālajos ceļos. Jūsu pamodinātā intuīcija jums teiks, uz kurieni virzīt savus soļus, kur ir kāda sirds, kas jūs gaida un alkst

- pēc jums, un kur jums vajag izkaisīt mācības sēklu.
51. Uz to laiku jūs būsiet viscaur pārbaudīti, jūs jau labāk pazīsiet sevi pašus, ceļā jūs būsiet jau daudz piedzīvojuši, jūs būsiet stiprāki, nekā tagad un vairāk noskaņoti pildīt šo lielo misiju, kuru Tēvs jums tik daudz ir sludinājis.
 52. Šodien mācieties un kultivējiet savu prātu. Ļaujiet savam garam kļūt patstāvīgam un atbrīvojies no visas netīrās ietekmes, ļaujiet, lai jūsu sirdij ir plaša un laba koncepcija par visām lietām.

Laiki ir mainījušies

“Esiet nomodā un lūdziet, jo laiki mainīsies. Savienojieties ar Manu mīlestības Likumu un tad neviens pārbaudījums neapstādinās jūs ceļā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 317:61)

53. Laiki ir mainījušies; jūs visi esat uz evolūcijas un progresa ceļa. Jūs esat redzējuši, kā ir mainījusies jūsu prakse, jo tēva Darbs neapstājas, tāpat neapstājieties jūs.
54. Cilvēces attīstībai ir jāturpinās, un grāmatu, kuru Kungs atvēra 1866. gadā, Viņš atstāj jūsu rokās, lai jūs to izstudētu lappusi pēc lappuses. Viņš turpinās rakstīt šo grāmatu, jo cilvēku dzīve neapstāsies 1950. gadā.

Dzīves grāmata

“Es likšu, lai Vārds, kuru Es jums atnesu šajā laikā, tiktu skaidri pierakstīts. Šajā grāmatā cilvēce atradīs izskaidrojumu daudzām mācībām, kuras līdz šim tā nebija sapratusi un arī Manas Doktrīnas patiesu izskaidrojumu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 177:21)

55. Visiem, kas gribēs lasīt šo pilnīgo grāmatu, Dzīves grāmatu, būs garīgi jāsagatavojas, lai varētu redzēt skaidri un lasīt — nevis uzrakstītos materiālos burtus, bet gan pašu Kunga Garu, jo Viņš iedvesmo, Viņš runā visās vietās, kur māceklis, cieņas pilns, šķirsta šo apbrīnojamo grāmatu. Ap 22:19.
56. Tēva miers lai ir ar maniem brāļiem.

SKAIDROJUMS NR. 6

1. Tēvs ir teicis: “Drīzāk pāries Debesis un Zeme, nekā nepiepildīsies Mans Vārds.” Un Kungs ir pravietojis notikumus, kas drīzumā piepildīsies.

Dievišķie pravietojumi

“Zeme un Debesis drīzāk pāries, nekā nepiepildīsies Mans Vārds. Un jūs redzat — pirms daudziem gadsimtiem ir pravietotd šis Laiks, un nu tas ir klāt, jo Es esmu to pravietojis.” (Patiesās Dzīvības grāmata 159:70)

2. Dievišķais Meistars ar pravietisku Vārdu ir pasludinājis Savai tautai caur visiem Vārda starpniekiem lielus pārbaudījumus.

Pasaule tiesās un smalki pētīs Dieva Darbu un Viņa mācekļus

“Pēc Manas aiziešanas daudzi celsies pret šo tautu un pret Manu doktrīnu. Tie, kas nāks apkarot un vajāt Manus kalpus, tā dēļ šķērsos jūras, bet kas spēj aplēpt Dievišķā Meistara Gaismu? Kas var apstādināt gara attīstību vai pagriezt laiku atpakaļ? Patiesība kā gaisma vienmēr triumfēs pār tumsu, lai vai cik bieza tā nebūtu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 69:27)

3. Ir teikts, ka pasaule tiesās un smalki pētīs Viņa Darbu un Vārdu, ka cilvēki pakļaus Viņa strādniekus pārbaudījumiem, ka par Viņa Likumu diskutēs, ka filozofi un zinātnieki nāks garīgās pasaules priekšā, un ka vēlreiz cilvēki tiesās un izvērtēs pašu Dievišķo Meistaru.
4. Tas viss, mani brāļi, vēl nav pienācis, bet Viņa Vārds piepildīsies, un jums ir jāgatavojas tam

laikam. Un no šī laika sāks parādīties gadījumi, personas un situācijas, kurās jūs varēsiet strādāt, veidot mieru, vienotību, garīgumu un nomodu, jo Tēvs jums šo ir pasludinājis kā sagatavošanu grūtiem, bīstamiem laikiem, haosam un apjukumam.

5. Izvairīsimies no šī haosa un apjukuma Kunga tautā, strādādami un sadodami nopietnas, cēlas rokas ar visiem brāļiem, kas strādā Tēva Darbā.
6. Kurš strādnieks, kurš māceklis vai pirmziemnieks nezina Kunga pravietojumus?

Izraēls ir pamodināts un sagatavots

“Šis Manas Komunikācijas caur cilvēka prātu laiks ir bijis šīs tautas sagatavošanas laiks. Gara un apjomīga ir bijusi šī lekcija, tik gara, ka jūs esat redzējuši tās laikā dažas paaudzes aizejam no šīs Zemes un citas ierodamies tās aizstāt. Tā ir bijis nepieciešams, lai sēkla varētu uzdzīgt, pieaugt un dot augļus.” (Patiesās Dzīvības grāmata 298:23)

7. Kas varētu pierādīt, ka nav ticis pamodināts un sagatavots?
8. Redziet, cik daudzi ir iegrimuši letargijā un stagnācijā. Gerīgā Trīsvienīgā Marijas mācība nav rutīna; tik grandiozām Darbām nav robežu, tam nav ne sākuma, ne gala, un tādēļ tas nevar izpausties tur, kur ir tikai viduvēja sagatavotība.
9. Ja tauta ar tik niecīgu sagatavotību ir saņēmusi tik cēlas un Gaismas pilnas vēstis, tad iedomājieties, kāda būtu bijusi Dievišķā Zibens Manifestācija, ja jūsu sagatavotība būtu bijusi lielāka!

Pravietojums par lielajiem cilvēces gariem, kas nāks iepazīt šo Darbu

“Pēc tam, kad šī Doktrīna tiks noliegta un vajāta, tā tiks atzīta par patiesu Dieva Atklāsmi, un tā izplatīsies visā pasaulē, apstiprinādama cilvēkiem Gaismas, ticības, labā un taisnīguma ceļu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 266:68)

10. Kungs ir visu pasludinājis: Kunga Darbu nāks iepazīt lielas galvas, lieli cilvēces gari; ja tie varēs iepazīt Tēvu caur pilnīgu un skaidru manifestāciju, tad tie celsies dedzīgi un stipri, lai sētu šo patiesību savā apkārtnē; bet, ja būs otrādi, un tie redzēs haosu un apjukumu, tad viņi kļūs par šī Darba ienaidniekiem.
11. Kas ir šīs galvas, šie gari? Jūs to nezināt, bet Tēvs mums ir ļāvis atturēt viņu iebrukumu, kamēr mēs redzēsim jūs nesagatavotus.

Patmīlība — atpalcības un niecīgas sagatavotības cēlonis

“Beidziet mīlēt savu personu, lai varētu sākt mīlēt citus; nemeklējiet godu savam vārdam, bet rūpējieties tikai par to, lai jūsu darbi būtu tīri, un jūs ieiesiet nemirstībā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 256:44)

12. Izmantojiet laiku, lai analizētu Dievišķā Meistara Vārdu, paceļoties virs savas personas, virs sava “es”, jo, lai gan esat strādnieki, jūs neesat atraisījušies no mīlestības pret sevi pašiem. To jūs turat augstāk par visām citām mīlestībām; un tas arī ir jūsu atpalcības un niecīgās sagatavotības iemesls.
13. Tas, kam ir jāstāv pāri visām lietām, nav ne jūsu “ego”, ne ne jūsu personība, bet tam ir jābūt Tēva Darbam — pirmajam jūsu mīlestībā un prioritātēs.
14. Nerūpējieties tik ļoti par savu reputāciju vai godu, jo nav lielāka goda, kā būt par Kunga strādnieku — par pazemīgu, klusu un sevi pašu aiznirsušu strādnieku.

Nevērtēt garīgo attīstību pēc materiālām formām

“Netaupiet savus labākos smaidus un uzmanību tiem, kuru rokās ir materiālās bagātības vai kas staigā greznos tērpos. Neļaujiet savai sirdij skatīties uz šīm atšķirībām un izdaliet savi labdarību un dāvanas visiem vienādi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 53:14)

15. Nepiešķiriet nozīmi savam apgērbam un nevērtējiet sava gara progresu pēc sociālās klases, kurai jūs uz Zemes piederat; tāpat nevērtējiet savu garīgo evolūciju pēc vērtējuma, kādu jums

dod pasaule. Neierobežojiet sava gara attīstību tie, kuri uzskatāt sevi par rupjiem, truliem, par nedaiļrunīgiem vai ar vāju iedvesmu. Stg. 2:1-6

16. Vistrulākajam ir jācinās, lai samazinātu savu trulumu, un visnezinošākajam ir uzdevums mazināt savu nezināšanu Meistara gaismā.
17. Tas, kurš jūtas necienīgs savas pagātnes un arī tagadnes dēļ, tā priekšā atrodas Avots, kurā viņš var attīrīties kādā nožēlas brīdī ar patiesu apņemšanos izlaboties, tā kļūdams cienīgs saņemt Svētā Gara dāvanas, lai dalītos ar tām ar citiem.

Garīgā solidaritāte

“Jums visiem ir jāzina, ka nevienam nepietiek ar sevi pašu, bet visiem ir nepieciešami citi; jums visiem ir jāzina, ka jūs esat savā starpā intīmi saistīti vienā universālā misijā, kas jums ir jāizpilda kopīgi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 334:37)

18. Nepametiet cits citu pārbaudījumu brīžos; lai pārbaudījums vienam tāds būtu arī visiem citiem.
19. Nepametiet cits citu raudāšanā un ciešanās.
20. Lai visi piedod tam, kas ir pakritis vai izdarījis kļūdu. Esiet vienmēr žēlsirdīgi un sapratnes pilni, jo Tēva griba ir, lai jūs veidotu patiesu garīgu ģimeni, tādu, kas ir vienota garīgā saziņā ar Tēvu, un kas pati savā vidū atrod spēku, siltumu un dzīvību.

Garīgā brālība

“Sniedziet cits citam roku draudzības pārbaudījumos, bet dariet to patiesi. Kā lai jūs gribētu būt brāļi, ja neesat mīļojuši būt draugi?” (Patiesās Dzīvības grāmata 133:20)

21. Lai jūsu draudzība būtu vairāk nekā draudzīga izturēšanās, bet lai tā kļūst par garīgu brālību.
22. Apciemojiet cits citu, dalieties ar savām bēdām un priekiem; pieminiet savās lūgšanās cits citu, lai paejot laikam, kad vairs nedzirdēsiet Dievišķo Meistaru, jūs nesajustu vēsumu, distancēšanos vai tukšumu, kas liktu jums justies vientuļiem, izolētiem un vājiem.
23. Ja šodien jūs esat matērijas dēļ attālināti, tad esiet vienoti lūgšanās un savā apņēmībā.

Piedošana

“Apvienojieties ar saviem brāļiem, lai esot saziņā ar Mani, jūs piedotu viņiem pat lielus apvainojumus mīlestības dēļ, ko Es jums esmu iedvešis. Kādēļ la jūs nepiedotu tam, kas nezina, ko dara, un viņš nezina tādēļ, ka nesaprot, ka šo ļaunumu dara pats sev.” (Patiesās Dzīvības grāmata 359:25)

24. Turieties pretī citu cilvēku spriedumiem, uzbrukumiem un kritikai; panesiet visu nopietni ar izpratni un labvēlību, pūloties pielietot praksē piedošanu, ko Kungs jums ir mācījis praksē tik brīnišķīgā veidā, kad pilnīgā Jēzus miesa bija caurdurta un saplosīta ar izsmieklu un mocīšanu, Viņš vienkārši teica: “Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara!” Lūk. 23:34
25. Īsi sakot, brāļi: uzlūkojiet cits citu ar mīlestību!
26. Atmetiet visu rutīnu, ja jūs to nedarīsiet, nāks stagnācija.

Līdzjūtība, saskatot līdzcilvēka kļūdas

“Mācieties piedot jūsu brāļu defektus, un ja jūs nespējat tos koriģēt, tad vismaz pārvelciet pār tiem iecietības apsegu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 64:44)

27. Es došu jums pazemīgu padomu, ko jūs vienmēr varēsiet pielietot, padomu, ko ir iedvesmojis Kunga vārds: kad jūs atklājat kāda līdzcilvēka kļūdu, pirms to nosodīt, kļūstiet nopietni un ievietojiet sevi tā vietā, kurš ir kļūdījies, un tad tiesājiet sevi pašu un jautājiet, ko jūs būtu darījis, ja nonāktu tādā situācijā, kas lika kļūdoties jūsu brālim? Vai caur jūsu galvu vismaz neizšautos tas pats, ko ir izdarījis viņš?

Vislabāk ir nenosodīt nevienu

“Nevienam nav tiesību runāt par citu nepilnībām, jo kurš no jums ir pilnīgs? Nenosodiet nevienu, un esiet cilvēkiem labs paraugs — tā jums ir jādzīvo kā mūžīga miera un prieka atspulgam un cilvēki, apnikuši no tik daudz ciešanām, nāks pie jums un teiks: dodiet mums jūsu maizi, dodiet mums no šī neizsīkstošā ūdens avota.”

28. Es jums galvoju: ja jūs rīkosieties tā, jūs spēsiet spriest labvēlīgi un taisni. Kad jūs nezinat mērķi vai motīvu, kas lika jūsu brālim kļūdīties, jums nav tiesību spriest par viņu ne uz labu, ne uz sliktu. Tādēļ netiesājiet priekšlaicīgi nevienu. Mat. ev. 7:1–5
29. Nesasteidziet slēdzienus, nesteidzieties notikumiem priekšā, neizraisiet cīņas, ko vēlāk nevarēsiet apdzēst.

Grauzēj�ārps

“Jūs sagaršosiet labklājības augli kupla koka ēnā un aizmetīsiet nesaskaņu ābolu. Jūs atpūtīsieties zaļas palmas ēnā un rūpēsieties, lai tās lapas nesabojātu grauzēj�ārps un lai tajā savas ligzdas nevītu laupītājpūtni.” (Patiesās Dzīvības grāmata 206:33)

30. Izdzeniet no savām draudzēm grauzēj�ārpus, intrigantus un kritikas garus, kas cauri ērām ir bijuši raksturīgi Izraēla tautai.
31. Kārdinātājs lūko jūs novirzīt no ceļa un darīt vārgu jūsu apņemšanos apvienoties un dzīvot harmonijā.
32. Pastāvīgi atcerieties to, lai jūs nekad neatļautu kritikai, aizspriedumiem, fanātismam un skaudībai ieet jūsu draudzēs un jūsos pašos.
33. Lai jūsu vārdi un paraugs būtu kā salda saruna, kā padoms, kā garīgs apskāviens, kā atvieglojums visām sāpēm — tikai tā jūs varēsiet Kunga darbu novest līdz gariem visā tā tīrībā.

Rakstura pulēšana un nopietnība

“Kur ir labā, žēlsirdības un miera kareivji? Vai domājat, ka jūs tie esat? Jūs pētat sevi iekšēji un Man atbildat, ka jūs tie neesat. Bet Es jums saku, ka ar labo gribu jūs visi varat būt šie kareivji. Kādēļ tad jūs domājat, ka Es esmu nācis pie jums?” (Patiesās Dzīvības grāmata 64:16)

35. Visos laikos Dievs pie cilvēkiem ir sūtījis miera garus tur, kur ir bijis nepieciešams, kur ir pacēlusies vardarbība un šķelšanās. Šo sūtņu misijas ir smagas, bet kad misija ir pabeigta, cik liels apmierinājums un cik liela alga ir tai.
36. Cik daudzi cilvēki, kuru augstais dzīves stāsts ir ticis apbrīnots, ir bijuši šie miera gari, kas ir spējuši būt stipri lielās vētrās, kas ir mācējuši uzvarēt kaujās un piedot cilvēciskās vājības, kas ir pratuši ciešot dzert savus rūgtuma kausus klusumā, svētot citus, dzīvojot citu dēļ, un cīnoties par līdzcilvēku mieru.
37. Un cik daudz ir citu, kuru vārdi nekad nav nonākuši vēsturē, kas ir dzīvojuši noslēpumaini klusēdami starp cilvēkiem, bet ir sasnieguši no Dieva Viņa svētību un algu, jo ir izpildījuši savu smago un bieži rūgtu misiju.
38. Šos miera garus, kas ir dzīvojuši starp jums visos laikos, jūs varat atrast arī vēl šodien savā ceļā.
39. Vienā un tajā pašā ģimenē dzīvo brāļi, kas pastāvīgi ir karā, bet blakus viņiem dzīvo inkarnēti miera gari, kas ar savu padomu, ar pacietību un spēku saglabā vienotību un mieru savējo starpā.
40. Jūs būsi ievērojuši laulības, kur vienai no pusēm ir vardarbīgs un reizēm pat rupjš raksturs, bet dzīvo blakus miera eņģelim, tolerantam, pazemīgam un garīgi stipram.
41. Šie miera gari ir glābšanas vārti vardarbīgajiem raksturiem, gariem, kuriem trūkst garīgās izglītības un vadības pār savu miesu un kaislībām.

Miera gari lielajās cilvēku institūcijās

*“Izkaisīti uz Zemes atrodas tie, kas meklē darīt labu un veidu, kā būt derīgiem līdzcilvēkiem. Un patiesi Es jums saku: visi, kuriem ir šāda vēlme, ir ar Mani.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 200:40)*

42. Lielās cilvēku institūcijās, lielās nācijās arī mirdz šie miera gari. Vienmēr viņi ir nomodā blakus cilvēkiem, kuri sniedz kultu cilvēciskam karam, nesaskaņām un šķelšanām.
43. Vai jūs esat ar mieru kā miera gari būt garīgā Izraēla tautas vidū un šīs cilvēces vidū? Uz to jūs esat aicināti, brāļi, un tādēļ esat sūtīti.
44. Tad esiet miera gari! Izglītojiet savu raksturu un garu, mācieties būt kungi pār sevi pašiem, valdīt pār savām kaislībām un pār vardarbību!
45. Tad no jūsu būtnes izplūdis veselīgs un stiprs starojums, kas uzvarēs lielās cīņās, kas notiek ap jums.
46. Pārdomājiet šo, ko jums stāsta garīgās gaismas pasaule, lai tas labi ieiet jūsu apziņā.
47. Cik daudzi no tiem, kas vēl vakar bijāt vardarbīgi, vāji kārdinājumu priekšā, bezatbildīgi, saldā dievišķā Meistara vārda priekšā esat pārmainījušies un kļuvuši par miera kareivjiem, un arī savu māju esat pārvērtuši par miera un tikuma māju.

Miera dārgums

*“Ja jūs mīlat mieru, tad esiet vēl arī labas gribas cilvēki, un tad arī miers būs ar jums. Patiesi Es jums saku: nav dārguma, kas varētu līdzināties gara mieram!”
(Patiesās Dzīvības grāmata 197:56)*

48. Šī ir sēkla un dievišķais zīmogs: miers, šī dārgā dāvana, visvērtīgākā dāvana, ko gars spēj saņemt šajā asaru, asins un kara zemē.
49. Šis miers lai ir ar jums!

SKAIDROJUMS NR. 7

1. Garīgā trīsvienīgā Marijas Doktrīna nav reliģija.

Garīgā doktrīna nav reliģija

“Garīgums nav reliģija, bet tā ir tā pati doktrīna, kuru Es Jēzus miesā nācu izliet pasaulē, dodot orientāciju visiem cilvēkiem visos laikos. Tā ir Mana Mīlestības, taisnības, sapratnes un piedošanas Doktrīna.” (Patiesās Dzīvības grāmata 359:60)

2. Reliģijas ir tikai Dzīvības koka zari, bet Garīgā Trīsvienīgā Marijas mācība ir pats Dzīvības koks.
3. Reliģijās visi to sekotāji iet pa vienu ceļu; saprazdami vai nē, viņi seko vieniem un tiem pašiem diriģentiem, viņi veido vienas organizācijas daļu. Bet Izraēls, pat ne Pirmajā Laikā, kad tā vadonis bija Mozus un ķēniņš — Dāvids, nav gājis vienotu taku, bet ikviens ir gājis savu ceļu, negribēdams būt atkarīgs no citiem, nebūdams vienisprātis ne ar vienu.

Izraēls un reliģijas

“Mans Vārds jūs māca, nevis piespiež; Es jums esmu devis brīvo gribu, lai jūs justos kā kungi pār savu rīcību un pildītu bauslību aiz pārlicības; lai jūsu nopelni būtu likumīgi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 227:61)

4. Izraēls atšķiras no reliģiju mācekļiem ar to, ka, lietojot savu brīvo gribu, tas izlemj sekot savam Kungam — reizēm no labas gribas, reizēm atsakoties, bet neviens viņiem nedraud, neviens neko neuzspiež.
5. Tēva Darbs vienmēr ir bijis pāri reliģijām.
6. Bauslība, kuru Pirmajā Laikā mūsu Tēvs Jehova iedeva Mozum, nav jāuzskata par reliģiju; tā bija Dievišķais Likums, kuru Dievs atsūtīja cilvēkam, inkarnētam garam. Otrajā Laikā Jēzus at-

nāca apstiprināt šo Bauslību un to piepildīt; un jūs zināt, ka viņš nemācīja ne rituālus, ne ārējo jeb materiālo kultu un vēl mazāk liturģijas; Viņš vienkārši teica: “Praktizējiet Manu mācību un nesiet Labo Vēsti visām tautām. Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība”, ar ko Viņš ir gribējis teikt, ka nav nepieciešami ne materiālie tempļi, ne priesteri. (Jāņa 14:6)

7. Un tāpat šajā Trešajā Laikā, kad Tēvs komunicē ar cilvēkiem caur viņu prātu, Viņš nav nācis radīt jaunu reliģiju. Viņš ir teicis, ka cilvēkiem jau tā viņu ir pārāk daudz.
8. Ja jūs pamatīgi analizēsiet Tēva Likumu un Doktrīnu un to salīdzināsiet ar katru no reliģijām, kādas uz Zemes ir bijušas un vēl ir, jūs neatradīsiet nevienu patiesu salīdzināšanas punktu, jo Bauslība un Tēva Doktrīna atrodas cēlajā, smalkajā, mūžīgajā, bet reliģijas, gluži pretēji, ir saistītas ar pasauli, ar laicīgo, tās balstās uz materiāla pamata un saņem spēku tieši no cilvēciskā, bet nekad no garīgā.

Lielo reliģiju vara ir materiāla, bet ne garīga

*“Es redzu lielās baznīcas, lielās reliģiskas organizācijas, to greznumu un bagātību, to krāšņumu un varu, bet Es neredzu viņu garīgo greznumu, Es neredzu tikuma tērpu, Es neredzu varu, kas būtu Manas universālās Varas daļa.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 366:24)*

9. Lielo reliģiju vara ir viņu organizācijas un materiālā spēka produkts, viņu zinātnes, bet ne gara produkts, jo viņu pamati atrodas pasaulē; bet Tēva Darbam, gluži otrādi, nekad nav bijuši cilvēciski pamati. Vai Jēzus neteica: “Mana Valstība nav no šīs pasaules”? (Jāņa 18:36)
10. Šī Darba pamati atrodas Viņā pusē, Dievišķajā, garīgajā. Tur atrodas Avots un kuplā Dzīvības un veselības koka saknes.
11. Kad Tēva Darbs manifestējās šinī pasaulē, tam nav bijuši vajadzīgi ne ārējs kults, ne metāli, ne pasaulīgais apģērbs.
12. Tādēļ mēs jums sakām, ka Garīgā Trīsvienīgā Marijas doktrīna nav reliģija.

Garīgajā kultā neievieš ne rituālus, ne ceremonijas

“Ak, mācekļi, neaizmirstiet, ka garīgums nevar pieļaut nekāda veida fanātismu, elkdievību vai aizspriedumus, jo tad tas beigtu būt garīgums.” (Patiesās Dzīvības grāmata 173:41)

13. Bet uzmanīgi! Jūs kā šīs Doktrīnas mācekļi nenonāciet pretrunās, pārvēršot iekšēju garīgu kultu ārējās izpausmēs, pazeminot koncepciju, kāda citiem varētu būt par par Tēva Darbu, redzot, ka jūs tajā ieviešat rituālus un ceremonijas, kam nav nekāda sakara ar šī Darba tīrību.
14. Ieradumu un tradīciju pavēlošais spēks un cilvēku pārliecīgās bailes ir paveikušas to, ka garīgā Trīsvienīgā Marijas tauta paceļas pār Tēva Vārdu, pār pašu Bauslību un pārvērš svēto par profāno, Dievišķo par cilvēcisko.
15. Bet paklausīgie, sirdīs un prātā tirie nekad neveidos no Tēva Darba jaunu reliģiju.

Dieva Vārda neizteicamā vērtība

“Mans Vārds ir barība jūsu garam... nemeklējiet Zemes bagātības, meklējiet mūžīgās bagātības, lai jūs pazītu visu brīnišķo, kas ir jums apkārt.” (Patiesās Dzīvības grāmata 340:16)

16. Tad būs vienalga, kādā veidā cilvēce izaicinās Dieva tautu — vai tas notiks filozofiski vai zinātniski, garīgā tauta mācēs nostāvēt jebkurā situācijā, jebkurā pārbaudījumā un tā to darīs, neskatoties uz savu materiālo nabadzību, un lietojot šo nenovērtējamo dārgumu, kas ir Dieva Vārds.
17. Tā Izraēla tauta uzklūs visas mulķības un atbildēs visiem jautātājiem, izturēs visas vajāšanas un visu kritiku, ar mīlestību apmeklēs visus, kas viņus sauks, izskaidros visas šaubas un atklājos visus noslēpumus.

Nepareizā koncepcija par materiālo tempļi

“Šajā laikā Es esmu nācis meklēt tempļi jūsu sirdīs, tempļi, kuru neizpostīs elementi, jo Mans Darbs, kuru jūs iepazīstināsiet cilvēcei, ir tīrs un balts, kādas ir arī Manas lekcijas.” (Patiesās Dzīvības grāmata 362:15)

18. Izraidiet no savas sirds nepareizo koncepciju par tempļiem, kādi ir visām reliģijām; atcerieties, ka patiesais templis atrodas jūsu sirdī, tas atrodas harmonijā, kas valda jūsu mājās intimitātē vai arī jūsu draudzēs.
19. Garīgais Trīsvienīgais Marijas darbs nav reliģija, tas nav Dzīvības koka zars, bet tas ir pati Bauslība un Tēva Doktrīna, kas ir manifestēta visos trijos Laikos un kas ir pārāka par visām doktrīnām, reliģijām, teorijām un zinātnēm.
20. Brīžos, kad jūs saņemat mācību no Dievišķā Meistara, tās nav materiālās telpas, kas sniedz jums patvērumu, bet gan Viņa Puse tajā laikā sniedz jums pajumti, tas ir garīgais mājoklis, kur jūs tajās reizēs mācāties iespiesties caur sava gara pacēlumu.

Roku darinātie tempļi ir garam lieki

“Cilvēkiem nevajadzēs būvēt ne tempļus, ne pilis Manam Godam, jo Mana Doktrīna neuzliek jums tādas prasības. Šodienas cilvēki iepazīs patieso Dieva tempļi, kurā Viņš mīt.” (Patiesās Dzīvības grāmata 57:47)

21. Šī ir sanāksšanas vieta, kur šajā laikā jūs ir sasaucis Svētais Gars; un tas ir tādēļ, ka Tēvs jums nav atļāvis celt lielus namus, kurus jūs saucat par tempļiem vai svētnīcām, jo Viņš nav gribējis, lai jūs savu laiku un materiālos spēkus ieguldītu lietās, kuras ir svešas garam.
22. Meistara Griba ir bijusi tāda, lai jūs sanāktu dažādos namos — vienkāršos un pazemīgos, kas kalpotu tikai par patvērumu jūsu matērijai. Bet nedomājiet, ka šīs vienkāršās vietas dod patvērumu arī jūsu garam, kad tas saņem emanācijas un manifestācijas no garīgās pasaules.
23. Ziniet, ka mēs nākam no garīgās pasaules, un uz turieni uzkāpj arī jūsu gars caur patiesu lūgšanu, caur augstiem ideāliem un caur daudzīgu vēlmi garīgi pacelties.
24. Jūs jau sākat ar vienaldzību uzlūkot pasaules svētku tērpus un jūsu gars jau sāk saprast, ka pie Kunga nonāk tikai patiesais, pozitīvais un taisnais.

Iedzimtās garīgās godināšanas jūtas

“Es visiem iedvesīšu patieso Dieva godināšanas veidu un arī veidu, kā pareizi dzīvot saskaņā ar Dieva Likumu; tā izpilde būs arī vienīgā, ko pie katra no jums atzīs Kungs.” (Patiesās Dzīvības grāmata 281:13)

25. Dieva godināšanas jūtas ir garam iedzimitas, un no tā dabīgi izriet, ka arī cilvēkam.
26. No savien pirmsākumiem cilvēcei jau ir bijušas šīs Dieva godināšanas jūtas, šī vēlēšanās vai tieksme aizsniegt nepazīstamo caur pazīstamo, pārdabisko caur dabisko, un to visu caur dabiskajām sajūtām.
27. Pirmā cilvēce savairodamās izveidoja tautas, ciltis un rases, un katra cilvēces grupa saglabāja godināšanas jūtas un turpināja attīstīties, lai gan katra tauta un rase atšķirīgā veidā.
28. Visas primitīvās godināšanas formas uzņēma Tēvs, jo sajūtas un nodoms visiem bija viens — sniegt Viņam kultu.

Paaugstināto garu misija katrā tautā, ciltī un rasē

“Visos laikos Es esmu sūtījis uz Zemi tikumīgus garus, kuriem ir jā māca jūs un ar saviem darbiem jums jā rāda, kā vajag dzīvot, lai nokļūtu pie Manis; tie ir padomdevēji, Mana Likuma kalpi, likumdevēji, vadoņi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 44:5)

29. Bet pilnīgais Tēvs, kas ir Pati Mīlestība, ir ielicis ikvienā Savā radījuma vienu dzirkstelīti no Sava Pilnīguma un Viņš vienmēr ir gribējis, lai Viņa bērni Viņu apzināti godinātu un mīlētu; un tieši tādēļ Viņš ir sūtījis katrai tautai, ciltij un rasei Savas Dievišķības sūtņus, paaugstinātus garus, kas pamudinātu cilvēci spert atkal kādu soli uz priekšu garīgajā ceļā.
30. Šie gari ar savām mācībām, ar savu paraugu un pašaieliedzību, ar savu paaugstinājumu un

mīlestību, ar savu dedzību Dievišķajās lietās ir atklājuši cilvēcei augstākus veidus, kā godināt Dievu.

Izraēla garīgie nopelni

“Kopš jūsu pasaules pirmajām dienām Es cilvēcē esmu sācis veidot Izraēla sēklu. Tā tika pulēta no paaudzes paaudzē, tika pilnveidota, kamēr pienāca laiks no visiem gariem izvēlēties tos, kuriem būs jāveido viena ģimene, kas kļūtu par vienas tautas iesākumu. Ar gudrību Es esmu izvēlējis katru garu, katru cilvēcisko būtņi, lai tos pievienotu Manai tautai.” (Patiesās Dzīvības grāmata 332:11)

31. Starp pasaules tautām pacēlās viena, kas savas mīlestības, sava garīgā pacēluma, savu tikumu un nopelni dēļ kļuva par tādu Tēva atklāsmju un manifestāciju glabātāju, kādas tajā laikā nebija atklātas citām tautām.
32. Jūs labi zināt, ka tā tauta ir Izraēls, kas vienmēr ir cīnījies pret elkdievību un matērijas kaislībām.
33. Izraēls ir tauta, kas jau no sākumiem ir saglabājusi skaidru intuīciju par neredzamo Dievu, par garīgu Dievu, par taisnīgu Dievu un dievu — visu lietu Radītāju. Un šī garīgā progresa dēļ, šīs attīstības dēļ, paklausības un ticības dēļ tēva viņiem izpaužas daudz tuvāk un skaidrāk, nekā citām tautām. Izraēls ir varējis Viņu sajust un saprast labāk, nekā citas tā laika tautas.
34. Taču tādēļ šai tautai arī ir lielāka garīgā atbildība, jo kopš tā laika tā ir bijusi gaismas bērns, tauta, kas ārpus rituāliem un simboliem un ārējā kulta ir jutusi vibrējam savu Kungu visās lietās.

Izraēla cīņa visos laikos

“Pirmajā Laikā Izraēls bija vergi Ēģiptē, kur valdīja elkdievība un pagānisms. Es pieļāvu, lai Mana tauta dzīvotu un augtu starp tiem pagāniem, lai dotu viņiem pierādījumus par Manu eksistenci un par Manu Varu caur tautu, kas ticēja Ābrahāma un Jēkaba neredzamajam Dievam.” (Patiesās Dzīvības grāmata 195:64)

35. Un no tā laika sākās šīs tautas cīņa — Ēģiptes verdzības laikā tai bija jāstājas pret elkdievjiem. Vergi viņi bija cilvēciskajā dzīvē, bet garā viņi bija brīvi, rādīdami savu garīgā spēka, pacietības un lēnprātības paraugu.

Elija Pirmajā laikā

“Lielais pravietis, priekšgājējs un sūtnis ir starp jums, tikai šoreiz viņš nav imkarnējis, Viņš ir garā un gaismas zibenī, caur kuru viņš ir jums manifestējies. viņš ir tas pats, kuru Es lietoju, lai iznīcinātu viltus dievus un caur kuru Es iededzu patiesu ticību Kunga tautas sirdīs.” (Patiesās Dzīvības grāmata 190:7)

36. Vēlāk viņš sastapās ar citu tautu pagānismu, juteklību un miesiskumu un, tāpat kā Mozus cēlās pret Faraonu, lai cīnītos pret elkdievību, vēlāk cēlās Elija pagānu tautu priekšgalā, lai parādītu viņiem viņu dievu neīstumu un izceltu dzīvā un garīgā Dieva Patiesību. (Ex. 5:1,3)
37. Citos laikmetos šai tautai bija jāiztur citu tautu vajāšanas un materiālisms, kā liecību izlejot savas asinis.
38. Tāda ir Izraēla tautas vēsture un cīņas kopā ar saviem vadoņiem, patriarhiem, praviešiem un apustuļiem — visos laikos viņi ir laužuši ceļu humānismam, apgaismojušu savu ceļu ar gaismu un upuriem, kas ved garus uz pilnību.

Izraēls Trešajā Laikā

“Dieva tauta atrodas izkaisīta starp visām tautām un nācijām. Es esmu atnācis viņu meklēt, lai atkal apvienotu, bet esmu atradis to, nodevušos pasaules priekiem, kurlu pret Manu balsi, nejutīgu pret Manu klātbūtni, neatceroties Manu apsoliņumu atgriezties. Daļu no šīs tautas Es atradu šajā pasaules nostūrī,

un redzot, ka viņu gari Mani vēl ir nosargājuši, ka viņu sirdis ir izkaltas sāpēs un tādēļ ir spējīgas sajūst Manu klātbūtni, Es pie viņiem nosūtīju Eliju, lai tos sagatavotu un lai viņi kļūtu par Maniem jaunajiem mācekļiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 86:41)

39. Šī tauta, kas agrākos laikos veidoja atsevišķu rasi, neatkarīgu no visām citām rasēm, šodien Tēva garīgajā Darbā ir garu leģions, garīga ģimene, neatkarīga no rases vai tautības, bet tā turpina lepoties ar Izraēla vārdu, jo tie ir tie paši gari, kas kopā sendienās izveidoja to tautu, kas vēl šodien turpina atzīt patieso Dievu starp citām Zemes tautām.
40. Šajā Laikā, kad Kungs ir atnācis komunicēt caur cilvēka prātu, Viņš jūs ir atradis izkaisītos visā pasaulē, jūs esat zaudējuši saliedētību, spēku un garīgo vienotību. Jūs brīžiem křitat pārējo tautu pagāniskajos ieradumos un Tēvs jūs ir atradis, praktizējot rituālus un ārējo kultu līdzīgi pārējām Zemes tautām.
41. Bet Tēvs jums ir sūtījis aicinājumu, atkal Viņš jūs ir savācis ap Savu garīgo Manifestāciju un ir sācis jums atklāt pilnīgas zināšanas par garīgo pasauli.
42. Jūsu priekšā Tēvs ir atvēris Septiņu Zīmogu grāmatu, atklādams, ka jūs atrodaties sestā zīmoga laikmetā un atklādams jums arī lielus noslēpumus. Vēlreiz Viņš jums ir atklājis, ka jūs esat daļa no Viņa Paša tautas, ka šodien jūs esat izkaisīti, bet Viņš jūs atkal apvienos, lai caur jūsu vienotību jūs atkal kļūtu par garā stiprajiem, pilniem Svētā Gara Gaismas, par tautu, no kuras atkal celsies pravieši, vadoņi, patriarhi un apustuļi. (Ap. 5:1)
43. Ar jums ir runājis Meistars dažādās vietās, bet teicis jums ir vienus un tos pašus Vārdus, mācījis vienu un to pašu būtību ar vienu un to pašu mērķi — universālu brālību.
44. Tāpat jums ir pasludināts, ka beidzoties Viņa Vārdam caur starpniekiem, jūsu kults sasniegs maksimālo paaugstinājumu un tad garīgā godināšana sasniegs savu pilnību uz Zemes.

Patiesā godināšana ir kults no gara uz Garu

“Atcerieties, ka Viņš teica samārietei: “Dievs ir Gars un ir nepieciešams Viņu godināt garā un patiesībā”. Meklējiet Mani Bezgalībā, tīrajā, un tur jūs Mani atradīsiet.” (Patiesās Dzīvības grāmata 36:26)

45. Šīs garam, un tādēļ arī cilvēkam, iedzimtās godināšanas jūtas, kuras ir nogājušas ļoti garu evolucionijas ceļu, no kulta vismateriālākajām lietām līdz pat Radītāja godināšanai caur garu, sasniegs savu maksimālo paaugstinājumu tad, kad jūs sniegsiet kultu savam Kungam no gara uz Garu, kas celsies no jūsu gara vislielākajiem dziļumiem, cēli un tīri, kā smalks un lielisks veltījums, kā smaržīga puķe ar pasaulē nepazīstamu būtību, kuras smarža paceļas uz Radītāju, tāda ir patiesā godināšana. (Jāņa 4:23)

Izraēls Ēģiptē, Romā un pasaulē šodien

“Lai gan tas izklausās absurdi, tomēr šodien ir visatbilstošākais laiks, lai Mans Vārds atrastu atbalsi cilvēku sirdīs. Atcerieties pagānisko Romu, kurai baudas bija aprieibušās, kas bija nogurusi no miesas izklaides priekiem, kā tā atvēra savu sirdi, lai uzņemtu Manu Vēsti! Tie notikumi atkārtosies, un jūs redzēsiet, kā uzdīgs Mana sēkla tautās, kuras izskatās vistālāk nomaldījušās no Patiesības ceļa.” (Patiesās Dzīvības grāmata 275:50–52)

46. Ēģiptē jūs esat bijuši garīgi stipri un neesat neatzinuši neredzamo Izraēla Dievu, lepnajai un jutekliskajai Romai jūs esat parādījuši savu pašaizliedzību, upuri un Kunga atzišanu, apslēptu pazemīgajā Meistarā no Galilejas, tad tagad Trešajā Laikā jūs atkal gaida elkdievju un pagānu tautas, kuras jums ir jāpamodina.
47. Spēcinieties un celieties pildīt savu misiju, jo jūs neesat vieni. Necīnieties vienu tikai ar sava gara spēku vai ar sava vārda daiļrunību.
48. Atcerieties, ka arī Ēģiptē jūs nebijāt vieni, kur elementi kā atbalss atbildēja Mozus vārdiem, vārdiem, kas tika pārvērsti darbos un brīnišķīgos notikumos, kas aizkustināja to pagānu tautu, kas bija sastingusi garā un miesā. (Ex. 13:47–49)

Atgriezīsies brīnumu laiks

“Jūs esat redzējuši, kā agrākos laikos blakus Manas Doktrīnas mācīšanai Es darīju arī daudz darbus, kurus cilvēki nosauca par brīnumiem. Tāpat šinī laikā blakus Vārdam kuru Es jums dodu, un kam vēlāk būs jāizplatās pa visu pasauli, Es darišu jaunus brīnumus, Es došu pierādījumus par Savu Varu un pārsteigšu cilvēkus ar darbiem, kas liks tiem padoties Patiesības priekšā.” (Patiesās Dzīvības grāmata 108:29)

50. Tādēļ mēs jums sakām, ka šajā laikā jūs neesat vieni, brāļi! Atgriezīsies brīnumu laiks, atgriezīsies darbu laiks, tikai viss tas notiks garā un patiesībā.
51. Cik jūsu ir maz, brāļi! Bet šie nedaudzie, kā līdzības gudrās jaunavas, kas ir bijušas nomodā un ir lūgušas, jūsu uzdevums ir modināt citus, jums ir jāienes atjaunošanās Izraēla tautā, lai tad, kad tas būs sasniegts, visi celtos glābt pasaules tautas. (Mat. ev. 25:1–13)

Izraēls — atbildīgu garu leģions

“Cik liela ir jūsu atbildība, mācekļi, tik liela, ka jums būs Man jāatbild par katru minūti, kuru Es jums esmu uzticējis jūsu misijas izpildīšanai!” (Patiesās Dzīvības grāmata 323:35)

52. Līdz šim laikam no saviem pirmsākumiem Izraēls ir bijis garīgais leģions, kas visos laikos ir bijis atbildīgs starp Zemes tautām. Bet tad, kad visi būs pestīti un visi tādēļ kļūs garīgi vienlīdzīgi, šī misija būs pabeigta un tad šī tauta sakusīs ar visiem citiem gariem, visi būs tad līdzīgi attīstīti un garīgi, lai sniegtu Kungam pilnīgu godināšanu un pielūgsmi.
53. Ja toreiz Izraēls ir pazinis Apsolīto zemi uz šīs planētas, kurā tek medus un piens, tad tagad Jaunā Jeruzaleme, kas ir apsolīta garam, ir apsolījuma zeme visiem Tēva bērniem. (Ap. 21:2)

Pirmie būs pēdējie

“Neviens neieradīsies viens pie Manis, katram ir jāved līdzī tie, kurus viņš ir izglābis, kurus ir dziedinājis, kurus ir mierinājis un vedis uz pestīšanas ceļa.” (Patiesās Dzīvības grāmata 47:46)

54. Izraēls ir bijis pirmais, bet viņam būs jābūt arī pēdējam. Jo, lai arī viņš iet pa priekšu, viņš būs pēdējais, kas ieradīsies. Tāpat kā gans iet aitām pa priekšu, rādīdams tām ceļu, bet viņš uzmana savu ganāmpulku no izsalkušā vilka, līdz viss ganāmpulks ir aplokā. Tā vienmēr ir gājis Izraēls, būdams nomodā, lai nepazustu neviena aitiņa.
55. Reiz, kad Universs uzņems ceļu, lai ieietu Dievišķajā aplokā, staigādams pa garīgo taku, tad arī šī tauta, kas ir gājusi kā pirmā, būs pēdējā, piepildot Kunga Vārdu. (Lūkas ev. 13:30)
56. Lai Tēva miers ir ar mani brāļiem!

SKAIDROJUMS NR. 10

1. Brāļi, vai jūs esat gatavi cīnīties, lai sasniegtu garīgumu?

Garīgā mācekļa cīņas

2. Jums ir nodrošināta Tēva un garīgās Gaismas pasaules palīdzība. Nepagurstiet cīņā, lai jūs neatbaida maizes trūkums un lipīgas slimības, lai vai cik atbaidošas tās jums izskatītos. Jums netiek prasīts ne izliet asinis, ne ciest badu.
3. Kas tad būtu tas, kas varētu jūs iebiedēt?

Par garīgo attīstību

4. Nebaidieties no citiem, **baidieties pašī no sevis**, jo jūsos pašos var slēpties nodevība, gara vājums, neveselīgs spriedums vai nepareizs izskaidrojums.
5. Ar mīlestību runājiet ar ikvienu, ko satiekat savā ceļā, ar labiem nodomiem pieskarieties jūtī-

- gām šķiedrām, katrā sirdī meklēdami nevis tās kļūdas, bet gan tās vajadzības.
6. Izskaidrojiet tām Patiesību, lai tās pamostos un atdzīvotos Žēlastības dzīvei, jo jūs nezināt, vai tā sirds, kurai jūs esat devuši jaunu dzīvību, nesakustinās visu tautu.
 7. Kad jūs strādājat ar savu brāļu sirdīm, **turiet tālu no sava prāta** visus **pasaulīgos konfliktus** un ciešanas, lai tajā momentā jūs nodarbinātu tikai cēlais, tikai gara dāvanas, tikai Labās Vēsts nodošana.
 8. **Jēzū**, Marijas Vienpiedzimušajā, Pats **Dievs nonāca** no Sava Mājokļa **pie Savas tautas**, Viņš darija Sevi par Cilvēku un nāca dzīvot starp tiem, tomēr tas Notikums bija un ir neizdibināms un neizskaidrojams pat mums, garīgajām būtnēm.

Neizdibināmā Vārda iemiesošanās. Jēzū Dievs nebija nācis realizēt vienīgi materiālos brīnumus

9. Jēzū, vienzimušajā Marijas Dēlā, pats Dievs nonāca no sava mājokļa, kļuva par cilvēku un nāca dzīvot starp cilvēkiem, un tas notikums bija un ir neizdibināms un neizskaidrojams pat mums, garīgajām būtnēm.
10. Dievs nāca ne vien dziedināt cilvēku miesīgās vainas — lepru, aklumu, paralīzes, dot pasaulei runas spējas. Tas vien vēl nebija iemesls, kura dēļ Vārds ņēma sev Miesu. Viņam bija jādziedina slimā matērija, lai tādējādi Viņam varētu noticēt, jo pasaule un cilvēce tic tikai ārējam brīnumam, kas iespaido jūtas, bet ne garīgam Mīlestības Mācības brīnišķīgumam.

Garīgās pasaules atklāšanās, šajā, trešajā laikā

11. Mani brāļi, ir pienācis Trešais Laiks, un Kungs ir atļāvis savai garīgajai pasaulei nonākt līdz matērijai. Bet tauta ir atmetusi šo žēlastību, jo meklējama atvieglojumu savām miesas ciešanām, tā ir nonākusi līdz profanācijai, trulai materializācijai.

Tēva noteicošā kārtība Viņa darba materializācijas izbeigšanai

12. Tādēļ vienā no Savām lekcijām Kungs ar vienu vienīgu Savas taisnības sitienu — ar Vārdu, kas ir Likums — noteica izbeigt materiālās dziedināšanas, jo Viņš redzēja, ka cieņa pret garīgo pasauli bija sasniegusi pieļaujamās robežas.

Patiesā dziedināšana ir garīga

13. Mīkstinošo matērijas dziedināšanu, kādu veica Kungs, var sasniegt tikai attīroties, izprotot Kunga Vārdu un atjaunojot savu matēriju.
14. Ja tauta nebūtu izšķiedusi laiku, ļauni izlietojot materiālās baudas, kuras Kungs cilvēcei ir atvēlējis, tā būtu varējusi **iemācīties no mums materiālās zināšanas**, lai **dziedinātu miesu**, uzzinātu augu dziedinošās spējas, dabas noslēpumus un harmoniskas kopdzīves ar elementiem — Sauli, gaisu, ūdeni, minerāliem — labo ietekmi uz veselību.

Dabīgā dzīve

15. Jūs būtu pamatīgi iepazinuši dabiskas, vienkāršas dzīves bez sarežģījumiem, būtību un to no-devuši citiem, bet tas laiks ir pagājis neizmantots.
16. Cilvēki ir pametuši dzīves būtību un zināšanas, kas, pielietotas viņu materiālajā dzīvē, būtu darījušas to veselāku un tīkamāku.
17. Te nu jūs esat, ēzdami nepareizus ēdienus! Jūs nezināt, kādu svētīgu iespaidu uz ķermeņa balansu atstāj **tīra ūdens dzeršana**, jūs neregulējat savas **darba un atpūtas** stundas, jūs par daudz nododaties matērijas baudām, ļaudamies zemām kaislībām un materiālu rūpju kundzībai, kas bieži nebūt nav tik svarīgas, kā tiek iedomātas.
18. Slimības cilvēcei ir atnesusi netīrība, nekārtība, morālās un ķermeņa higiēnas trūkums, slinkums, nolaidība un netikumība.
19. Zinātnes cilvēki nespēj izārstēt tautu no tik daudz ļaunuma. Slimības kļūst arvien komplicētākas un medicīnas zinātnei tās pārvēršas par haosu.
20. Kaut jūs saprastu, ka jūsu sliktie ieradumi un kūtrums dzīves garīgošanā ir iemesls visam ļaunajam un visa veida slimībām! Neprasiet, lai mēs jums dotu materiālus medikamentus. Jūs neesat pietiekami sagatavojušies, lai mēs varētu jums dāvāt garīgo fluīdu, kas dziedinātu visu

ļunumu.

Pravietojums par lielajām pārmaiņām visās cilvēces dzīves jomās

21. Nesenā svētdienas Lekcijā Dievišķais Meistars jums pasludināja, ka ļoti tuvu ir laiks, kad visā cilvēcē atjaunošosies ieradumi. Viņš nedomāja tikai garīgo aspektu, bet runāja par cilvēces morāli visos tās aspektos. Kungs pravietoja, ka to kustību iesāksot Izraēla tauta.
22. Redziet, kāda ir šīs tautas atbildība: rādīt pasaulei, kā izpildīt Dieva Likumu, dzīvojot cilvēcis-ku dzīvi, “dodot ķeizaram to, kas ir ķeizara, bet Dievam to, kas ir Dieva”, kā mācīja Dievišķais Meistars Otrajā Laikā. (Marka 12:14–17)

Dod Dievam to, kas ir Dieva

23. Dievam ir jānodod mīlestības, žēlsirdības, labās gribas un cieņas citam pret citu pildīšana, bet dabas likumiem — kārtība, tīrība un viss tas, kas attiecas uz jūsu ķermeņa uzlabošanu un veselību.
24. Savā Radībā Kungs ir ielicis visus dzīvei un veselībai vajadzīgos elementus, bet cilvēks novēršas no labā ceļa, no ceļa, uz kura atrodas dzīvība un veselība.

Dabas īpašības

25. Tādēļ, mani brāļi, cilvēcei ir spiedoša vajadzība **atzīt īpašības, kādas ir dotas dabai, lai** varētu **atgūt veselību** šajā Dievišķās Mīlestības neizsmeļamajā Avotā, kas ir klātesošs visā Radībā — tie ir dabiskie un vienkāršie pārtikas līdzekļi, veselīgs darbs, mērena vingrināšanās, labi ieradumi, mīlestība un visi cienīgie gara prieki.
26. Ja jūs to mācītu cilvēcei, jūs redzētu, kā tā atjaunojas, kā cilvēks, uzsācis labo ceļu, atgriežas pie dzīvības un veselības.
27. Mani brāļi, māciet ikvienam būt **sev pašam par ārstu caur garīgu lūgšanu**, lai ikviens sasniedz **tiešu kontaktu** ar Dieva Garu, kas ir visu ārstu Ārsts. Tad visos pārbaudījumos tāds zinās at- rast un lūgt padomu un līdzekli visām savām vainām, kā garīgajām, tā matērijas.

Kā pareizi lūgt?

28. “Ko savam labumam bērni varētu lūgt Tēvam, un Viņš tiem nedotu?” To jums ir teicis Kungs, un arī mēs sakām — ko jūs varētu lūgt mums savam labumam, ko mēs jums nedotu?
29. Pacietīgi un mīlestības pilni uz Tēvu mēs esam nonākuši pie jums, un vienmēr dodam saviem brāļiem to, ko viņi ir lūguši mums savam labumam.
30. Vai jūs domājat, ka lūgt garīgās gaismas pasaules realizāciju un materiālos labumus uir lab priekš jums?

Materiālo prieku beigas

31. Tādēļ arī Tēvs ir noteicis neatsaucamu kārtību, ka ir jāizbeidz visas materiālās patikas, kas jums ne tikai ir liekas, bet šajā laikā ir pat kaitīgas, un mēs paklausam Kunga kārtībai pirms jebkuras cilvēku kārtības.
32. Sasniedzot patiesu garīgumu un jūsu darbu tīrību, neko pret jums nespēs izdarīt ne cilvēku zi- nātne, ne cilvēku netaisnība, ne reliģijas.
33. Ak, strādnieki, kas esat cilvēces ārsti garīgajā un pat materiālajā aspektos! Atcerieties, ka slim- nieku veselība atkarājas no Dievišķās Gribas, no jūsu sagatavotības un no jūsu ticības.
34. Ne šajā trešajā laikā, ne otrajā, Kunga darba mērķis nav bijis nākt dziedināt matēriju. Tas jums tiek dots kā pielikums, kā to labi ir izskaidrojis Dievišķais Meistars. (Lūkas 12:31)

Garīgās dziedināšanas dāvana

35. Garīgā dziedināšanas dāvana nav jums neaizsniedzama. Kungs jums ir atnesis pieejamu Dok- trīnu un Mācību, kuras ir jāpraktizē un kas ir viegli saprotamas. Lai jūs attīstītu kā dziedināša- nas, tā arī visas citas gara dotības, jums ir nepieciešama labā griba, ticība un mīlestība.
36. Atcerieties, ka kārtībā, kādu Kungs ir noteicis dziedināšanai, jums ir teikts, ka **materializētās**

dziedināšanas vairs nenotiks vietās, kur notiek garīgā komunikācija.

37. Lai jūs neved apjukumā fakti, kad ar šādu dziedināšanu palīdzību ir sasniegti pārsteidzoši efekti. Kāda ir šo lietu realitāte?

Stādu jeb augu dziedinošās īpašības

38. Jūsu zinātniskā medicīna tuvojas zināšanām par augu dziedinošajām īpašībām. Augiem ir spējas, nonākot cilvēka organismā, izvilkot no slimā organisma visapslēptākos audzējus un indes, tā izdzenot ļaunumu, kas bija licis sabrukt ķermenim.

Slimības, kuras izsauc tumsas būtnes

39. Mēs varam jums teikt, ka tumsas būtnes, slimie gari, apsēdējgari ir piesātināti ar sliktām, neveselīgām ietekmēm, kuras tie ienes inkarnētos garos, saslimdinādami arī tos.
40. Tie gari, nebūdami evolucionējuši, izrīkojas ar matēriju un suģestējoši ietekmē visus, kas tos uzņem caur fluīdiskām saitēm, kas ir visiem gariem.
41. Jūs ziniet, ka ir personas, kuras savā ceļā nav satikušas nevienu, kas viņas būtu aicinājis garīgi pilnveidoties, bet, atzinušas, ka tām ir dziedināšanas spējas, kas piemīt visiem gariem, tās brīvi ir attīstījušas savas spējas un tad pelnās ar to.
42. Kungs nevēlas, lai Viņa garīgā Gaismas pasaule materializētos, lai jūs nekļūtu par šarlatāniem.
43. Tas, ko grib Kungs, ir — lai tad, kad cilvēce sāpoša, vajadzību nomākta, izbadējusies, slima un karu saplosīta, tuvosies jums, tā atrastu kristāltīra ūdens avotu, kas remdētu tās slāpes.
44. Mūsu Tēva modrā acs aizstāv Savu tautu, Savus darbus un Savus bērnus, un ved tos uz droša un patiesa ceļa.
45. Tēva miers lai ir ar jums.

SKAIDROJUMS NR. 25

Ir īstais laiks. Līdzība par kviešiem un nezālēm

1. Ir pienācis laiks, lai piepildītos dievišķā līdzība, kas jums māca: “Ļaujiet kviešiem un nezālēm augt kopā, un novāciet tos abus ražas laikā, jo ir bīstami mēģināt izravēt nezāles, kamēr kvieši vēl nav nobrieduši, jo varētu tikt nogriezti arī kvieši.”
2. Tas jāsaprto tā: kvieši ir jūsu garīgais spēks, jūsu attīstība un progress, jūsu noturīgums ceļā, jūsu ticība garīgumam un garīgo dāvanu un spēju attīstība, kas gan vēl ir maza. Nezāles ir stūrgalvība, materiālisms, viss liekais, neziņa, tradicionālisms, visas paražas, kas ir tālas Kunga mācībai, fanātisms un elkdievība. (Mat. 13:24–30)
3. Viss ir audzis kopā, bet redziet — Kungs ir atnācis ar Savas tiesas sirpi rokā, nopļaudams kviešus un nezāles reizē. Kviešus Viņš noliks pie Savas labās rokas, bet nezāles iemetīs neapdzēšamā ugunī.
4. Redziet, brāļi, kā ir pienācis šis laiks, un Dieva sirpja priekšā pamodīsies vieni un otri, un tas nebūs cilvēks, un pat ne garīgā gaismas pasaule, kas to veiks. (Atkl. 14:14–20)

Par garīguma mācības priekštečiem

5. Esiet tie, kas šajā laikā ieliek labos pamatus, kas sagatavo ceļu, kas ir cienīgs paraugs nākamajām paaudzēm; esiet garīguma mācības — Svētā Gara mācības — priekšteči. Esiet pazemīgi skolotāji tautās un novados, lai jūsu starpā nav augstprātības, šo cēlo morāles mācību māciet ar patiesības vārdiem un ar dzīvi visos savos ceļos.

Garīguma mācības jaunās paaudzes

6. Uz priekšu, mani brāļi! Tēva darbā jums ir apsolītas lielas lietas. Nāks jaunas paaudzes, kas pēc jūsu parauga caur rakstiem un saziņu no gara uz Garu nesis garīgo attīstību vēl tālāk.

Pravietojums par miera valstību

7. Pēc tām paaudzēm nāks citas un vēl citas, kamēr Dieva valstība, Debesu valstība dzīvos visā patiesībā cilvēku sirdīs. Tā būs patiesā žēlastības diena kā ir teicis Tēvs, miera un labuma diena. Tajā dienā cilvēki patecoties savām garīgajām pūlēm, sava mērķa un atjaunošanās izpildei, garīgai un materiālai atjaunotnei sasniegs to, ka šī planēta pacelsies līdz lielākas gaismas pasaulēm. (Atkl. 21:22–27)
8. Šī zeme vairs nebūs asaru ieleja, ne trimda, bet gan pasaule, kurā mīt garīgi augsti, neuzvarami gari, un tad uz šo planētu būs jānāk atpalikušiem gariem atgriezties un aptumšotiem gariem — atrast gaismu. (Atkl. 22:3–5)
9. Tajā laikā šī pasaule būs kāpnes gariem.

Ieteikums par meditāciju

10. Jums ir uzticēta ļoti svarīga misija, ko izpildīt uz Zemes, un tādēļ jums ir nopietni un dziļi jāmeditē par to, ko jūs šeit darāt un ko darīsiet.
11. Jūs nevarat izmukt no sava uzdevuma, jūs nevarat neatzīt savu misiju un gara dāvanas, kuras Tēvs jums ir uzticējis, jo šīs dāvanas un šis mērķis atrodas jūsos pašos. Vai jūs varat izbēgt paši no sevis? Nevienam nevar pamest sevi un tādēļ meditējiet, pārdomājiet dziļi: šis garīgais uzdevums ir jūsu eksistences visbrīnīgākā fāze un viscēlākā un augstākā no visām misijām, kuras Kungs jums ir uzticējis. Tajā ir atrodama žēlastība, laime un vislielākais apmierinājums, kādu vien Tēvs ir jums.
12. Tad kādēļ atmetēt tādu žēlastību, tādu mīlestību un tādu dzīvību?

Pasaules nedrošie ceļi

13. Kādēļ jūs dodat priekšroku pasaules nedrošajiem ceļiem, mānīgajiem zemes priekiem, ikdienai, inercei, šīs dzīves vienveidīgumam, kas ir vairāk nāve nekā dzīvība?
14. Jums ir jāuzņem savs krusts! Tas ir mīlestības un miera, dzīvības, atbalsta un godības krusts ikvienam no jums. Ieņemiet savu vietu, uzņemiet savu misiju un savu nastu ar visu jūsu gara mīlestību, un tad studējiet un dziļi pārdomājiet Tēva darbu.

Studēt un analizēt. Darbu liecība

15. Ar garīgu analīzi ieejiet ikvienā Viņa mācībā, vārdā, smalki izstudējiet katru Kunga Darba fāzi. Ar mieru izvērtējiet visu, ko jūs redzat savās draudzēs, tad uzņemiet labo un pilnīgo, bet to, kas ir nepilnīgs vai netīrs, atmetiet, lai jūs būtu kā skolotāji un piemērs cilvēcei, un nedotu liecību vienīgi ar vārdiem, bet arī ar saviem darbiem.

Meditācijas svarīgums. Meditācija izmisuma vietā

16. Dariet Tēva darbu savās mājās, dariet to ar saviem bērniem, ar vecākiem un ar saviem brāļiem. Dariet Tēva darbu savas dzīves smagos brīžos un pārbaudījumos. Vienmēr, pirms nodoties izmisumam, nemieram, bailēm un bezcerībai — dziļi pārdomājiet, meditējiet. Neļaujiet visam tam pārņemt jūsu sirdi.

Meditācijas un garīgās lūgšanas prakse

17. Meditējiet, tad jūs atzīsiet, ka jums ir jālūdz, ka jums ir jānonāk kontaktā ar To, kas var visu, ar To, kas ir gudrība un mīlestība, un tad caur lūgšanu jūs sasniegsiet lielu gaismu savam garam un savai matērijai. Ja jūs sekosiet šim padomam, tad nedrošais ceļš kļūs līdzens un gaišs, visrūgtākie pārbaudījumi kļūs maigāki un konflikti un problēmas, kuras šķita neatrisināmas, atrisināsies.
18. Tādēļ, brāļi, pielietojiet šo mācību dzīvē ar saviem draugiem, sabiedrībā ap jums, jūsu cilvēciskajā darbā un, beidzot, visos jūsu dzīves ceļos, un jūs redzēsiet, cik tā ir liela un vērtīga kā jūs progresēsiet savā ceļā.
19. Praktizējiet mācību, kas ir kalts un smēde, kas ir iespēja izkristalizēt visu, ko Tēvs jums sniedz. Kad cilvēku pūli, kurus Kungs jums ir pasludinājis, klauvēs pie Jaunās Jeruzalemes durvīm, tad tās iedzīvotāji — garīgie Trīsvienīgās Marijas mācības mācekļi, Svētā Gara mācekļi — būs stipri savos posteņos un ar savu spēka un varas pilno vārdu būs kā žēlsirdības un mīlestības avoti, jo

viņu sirds prātis atbildēt ikvienam no pārbaudījumiem. (Atklāsme 3:12)

Māja — templis

20. Ikvienu garīgā mācekļa māja būs templis, maza svētnīca, kur neeksistēs aizspriedumi, neziņa, fanātisms un elkdievība. Izraēla bērnu mājās valdīs vistīrākās un vienkāršākās paražas un savstarpēja atzišana tur būs patiesa.
21. Tad jūs būsiet nomierinājuši cilvēces badu un slāpes, jo cilvēkiem būs labs piemērs un stimulants, vērojot jūsu paklausīgo dzīvi.
22. Jūs pasaulei parādīsiet garīgumu, Tēva darbu, Svētā Gara atklāsmi, Trešā Laika grāmatu. Un tā garīgums nonāks visos Zemes nostūros.

Dieva templis

23. Brāļi, kad uz Zemes būs nodibinājies garīgums, tas mācīs cilvēcei, ka ne cilvēku roka ir tā, kas var uzcelt templi Kungam, jo it visur, kur atrodas cilvēks, atrodas arī templis.
24. Tad cilvēki zinās, ka visas Kunga radības dzīvo Dieva templī, jo Templis ir visa Viņa Radība, bezgalīgais Visums, kurā atrodas visas dabas un visas Kunga Rokas darītās lietas.
25. Visas Tēva darītās lietas ir svētas: putekļi, kurus min cilvēka kājas, ir svēti, svētas ir visas lietas, kuras redz cilvēka acis, viss, kas atrodams jūsu pasaulē, ir svēts, svēts ir viss, kas ir ap jums, virs jums un zem jums un beidzot, **arī jūs pašī esat svēti.**
26. Visas lietas ir kā altāri, kas paceļas kā slavinājums, kā ziedojums un kā upuris Radītājam. Visas lietas runā un dzied Godu Kungam. Kad cilvēks sāks pareizi izprast to visu, tad viņš vairs nevienā ceļā, nevienā vietā un nevienā brīdī nevarēs kļūdīties pret Mīlestību, pret Tēva Doktrīnu.
27. Šodien cilvēki vēl iet uz vietām, kurās, kā tie saka, viņi praktizējot savu “kredo” — savu ticību, savu reliģiju. Tur viņi demonstrē vislielāko koncentrēšanos, padevībā noliekta galva, grēku nožēlu kā mutes augli un cieņu Radītājam ar visu savu būtību. Bet pietiek tikai atstāt to vietu, un ikviens atkal jūtas brīvs un tālu no Kunga Skatienu, atkal katrs jūtas brīvs kļūdīties un grēkot.
28. Bet nāks laiks, mani brāļi, kad šis Darbs būs pabeigts uz visas Zemes un visi cilvēki, pateicoties šai Mācībai, būs iegājuši garīgumā un lūdzot, analizējot un saprotot, viņi atklās lielas garīgas lietas, kas atspirdzinās un garīgi pacels tos, uz visiem laikiem atraujot viņus no neziņas un nepareiziem kultiem.

Cilvēci vēl gaida visrūgtākie biķeri

*“Pār cilvēci gulst liela attīrīšanās, un Mana Tiesa būs sataustāma pat gaisā, kuru jūs elpojat. Šis kauss būs tas, kas morāli un garīgi pārveidos cilvēci.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 128:33)*

29. Līdz šodienai cilvēce ir gājusi caur lielu sāpju etapiem, bet **ir palikuši vēl lielāku sāpju kausi, vēl lielāki pārbaudījumi.** Vēl cilvēkiem priekšā stāv dziļāki sāpju kļiedzieni nekā tie, kuri ir izlauzušies no viņu sirds līdz šodienai. (Atkl. 16:16–21)
30. Jums ir nepieciešams sagatavoties, lai jūs nebūtu to skaitā, kam būs jāizcieš tik rūgti pārbaudījumi, lai jūs nebūtu no tiem, kas iznīkst no **badā un aukstuma, no slāpēm un no sāpēm.**

Lielais pārbaudījums, kas tuvojas. Armagedons

*“Ir teikts, ka cilvēcei tuvojas ļoti liels pārbaudījums, kādam līdzīgs nav bijis visā tās vēsturē caur gadsimtiem un ērām. Saprotiet, ka tagad Es uzrunāju visu jūsu sirdis, es sūtu jums ziņas un vēstis daudzās formās, lai cilvēki pārdomātu un būtu pamodināti Manam likumam kā gudrās jaunavas no Manas līdzības. Patiesi, patiesi: skārtas tiks trīs ceturtais daļas no zemes. Sāpes tās nomazgās. Klausieties, Mana tauta, jo jums šie vārdi ir jāaiznes visiem saviem brāļiem.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 24:80, 51:21)*

31. Kad pienāks tas briesmīgais laiks, un **jūs jutīsieties aizsargāti** šajā Doktrīnā, nepalieciet vienalīdzīgi universālo sāpju un **Lielā Pārbaudījuma** priekšā, kas sagaida cilvēci. Tad jūs caur savu attīstību, izpratni un caur savu garīgumu dariet jūtīgas visas savas gara un sirds šķiedras, lai va-

rētu nopietni un stiprā ticībā atbalstīt cilvēkus viņu sāpju ceļā, nepārtraukti strādājot kā labiem strādniekiem, cīnoties kā labiem karavīriem, lai nestu tiem mieru un izdzītu no viņiem karu, sērgas un nāvi.

32. Kunga miers lai ir ar jums.

SKAIDROJUMS NR. 26

1. Jūs, brāļi, kā Tēva Trijos laikos izvēlētie, kā gari, kas esat atbildīgi par derību, noslēgtu ar Dievību, jūs, kas jau sen savā garā nesat lielu gaismu!

Gaismas bērni

“Jūs esat gaismas bērni, kuriem ir jādod piemērs cilvēcei, rādot tai savos darbos garīgumu, mīlestību un ticību.” (Patiesās Dzīvības grāmata 351:26)

Par gara gaismu

“Viss garīgais Universā ir gaismas avots, jums redzams un arī neredzams. Tā gaisma ir spēks, vara, iedvesma. Gaisma rodas arī no idejām, vārdiem un darbiem, bet, atkarībā no to šķīstības un paaugstinājuma.” (Patiesās Dzīvības grāmata 16:16)

2. Garīgā gaisma nav tāda pati kā materiālā. Materiālā gaisma apgaismo un atklāj tikai zemes lietas, bet gara gaisma atklāj dziļas garīgas lietas, apgaismo inteliģenci un atdzīvina gara jūtas. (Mateja 5:14)
3. Tā gaisma nav liesma, ugunskurs vai dzirkstelīte, kā jūs to redzat materiālajā gaismā.
4. Gara gaisma ir inteliģence, prāts, tikums, miers un mīlestība. Kad tas miers, tā mīlestība, tas tikums un tas spēks ienāk garā, kuram tas viss ir vajadzīgs, gars tiek apgaismots, viņā it kā uzaust rīta gaisma, it kā uzšķīļas zibens, jo tajā brīdī garā ienāk prāta un garīgās dzīves gaisma.
5. Tā **gaisma atrodas visos garos** lielākā vai mazākā mērā un te izņēmumu nav. Tas attiecas gan uz inkarnētiem, gan neinkarnētiem gariem. Taču grēks, zemās kaislības, garīgo likumu pārkāpšana, neziņa un pretēja gara vide, kurā cilvēks ieiet, to mazina. Bet garā tās gaismas liesmiņa eksistē vienmēr. (1 tesalonīķiešiem 5:5)

Par apjukušajiem gariem

“Būtnes, kas kļūst pa Visuma telpu, cīnoties lai saniegtu kādas augstākas pasaules gaismu, ir būtnes, kas saglabā pamestās matērijas un zemes dzīves postu un nepilnības. Tās cīnās starp diviem spēkiem, kas viņas pievelk, starp garīgo un materiālo. Tās vēl joprojām sajūt pievilcību un mīlestību pret šīs pasaules priekiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 195:41)

6. Garīgajā pasaulē visos laikos ir eksistējis bezgalīgs skaits garu visdažādākajās attīstības stadijās, ar dažādām garīguma pakāpēm. Tie, kuri pateicoties savam apjukumam, ir atradušies **uz viszemākajiem** attīstības pakāpieniem, sava materiālisma svara nomākti, **vienmēr ir meklējuši cilvēciskās būtnes**.
7. Dievs ir pielāvis, ka gari, kuriem ir nepieciešami cilvēki, nonāk pie tiem, lai piedzīvotu un sa-prastu daudzas lietas, lai atjaunotos un liktu atjaunoties citiem.
8. Liela daļa no tiem gariem nāk meklēt mierinājumu, gaismu, palīdzīgu roku, mīlestību un jūtīgu sirdi.
9. Tie materializētie gari, vajadzību pilni un apjukuši, vienmēr ir bijuši ap cilvēci, bet jo sevišķi šajā Svētā Gara Laikā, kad Viņš ar Savām Dievišķajām Mīlestības un Gaismas Atslēgām ir atvēris Viņpasaules vārtus, lai atvērtu ceļu garu savstarpējai saziņai un garu saziņai ar viņu Radītāju.

Garīgās vides svarīgums

“Neguliet šai draudu un briesmu, šai bezdibeņu un kārdinājumu stundā! Saprotiet, ka visiem, kam ir kāda gara dāvana vai misija garīgi apgaismot tuvākos, pastāvīgi tiks uzbrukts un viņi tiks vajāti. Es neesmu nācis Savā tautā modināt jaunus aizspriedumus vai māņticības, bet nāku stiprināt jūsu ticību garīgā eksistencei, lai jūs atvēru acis Mūžīgajam. Tad jūs varēsiet ieskatīties viņpus matērijas un ieraudzīt, ka ne viss, kas tur eksistē, ir ietīts Gaismā. Arī neredzamajā pasaulē ir tumsa, kuru vajag izkļiedēt un ir nepilnības, kuras jāpārveido augstā garīgumā. Šo Lekciju Es jums dodu, lai jūs savā dzīvē ar tās Gaismu tumsu pārvērstu skaidrībā, mācītos lūgt un būt modriem, pašāvēģiem un pastāvēt labajā. Viens grēkam nodevies cilvēks spēj vilkt aiz sevis veselu leģionu tumsas būtnu, kas liek viņa soļiem atstāt aiz sevis ļaunu ietekmju ugunssliedi.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 87:5–7)

10. Vajadzību māktie gari šajā Laikā nonāk pie tautām, pie nācijām un mājās, piepildīdami novadus, apstādāmi cilvēkus un visas dzīvās būtnes. Un tad atkarībā no tā, ko tie redz un dzird, viņi arī saņem no cilvēces.
11. Ja tur, kur tie ir nonākuši, ir netikumu perēklis, viņu apjukums palielinās un tie nesaņem gaismu. Ja viņi nonāk sāpju un izmisuma vidē, tad tur tie nevar saņemt nekādu mierinājumu.

Garīguma pilna vide dod gaismu apjukušajiem gariem

“Vai jūs gribat atbrīvoties no tiem, kas dzīvo sava materiālisma un apjukuma ēnās? Bet Es jums saku, ka noslēpuma būtība ir dzīvot mierīgu, vienkāršu dzīvi, pilnu mīlestības, un savā mājā kultivēt tikuma sēklu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 312:59)

12. Bet, ja tie tuvojas brāļiem ar labām jūtām, garīgiem, ar izteiktiem tikumiem, tad viņi zaudē savu materiālismu, savus sliktos kārdinājumus un saņem gaismu, ko tiem izstāro inkarnētie gari.
13. Ja tumsas gari ienāk garīguma, brālības, lūgšanas un ticības vidē, tad tur tie saņem gaismu, saaprātu, mieru un stiprinājumu.
14. Šī Laika vajadzību māktie gari zina, ka cilvēces vidū dzīvo Izraēls, Dieva tauta, tauta, kas Trijos Laikos ir nesusi Tēva Zīmi, Trīsvienīgo Zīmogu, Svētā Gara Gaismu. Tādēļ milzīgi leģioni garu steidzas atnākt un būt starp jums, bet ne vienmēr ar vēlēšanos saņemt Gaismu.

Smalkā misija dot gaismu apjukušajiem gariem

“Viens no lielajiem šīs tautas uzdevumiem ir nest gaismu tumsā. Palīdziet ar mīlestību iziet no viņu lielās kļūdas tiem, kas dzīvo garā apjukuši un aptumšoti, ticot, ka vēl pieder šai pasaulei. Nelietojiet varu, bet savu sirdi pildiet ar maigumu un līdzjūtību attieksmē pret visām būtnēm.” (Patiesās Dzīvības grāmata 339:41–42)

15. Mani brāļi, vai jūs esat pareizi izpildījuši tik smalku uzdevumu?
16. Izraēlam ir pienākums visos laikos dot saviem brāļiem gaismu, kamēr pēdējais no gariem būs to saņēmis pilnībā. (1 Jāņa 2:10–11)

Ir nepieciešama žēlsirdība, gara pacēlums un meditācija, lai dotu gaismu

“Ja jūs patiesi gribat darīt labu saviem garīgajiem brāļiem un pie reizes atbrīvoties no viņu sliktās ietekmes, jums ir jālūdz par viņiem izjusti, pilniem cieņas un cēlu domu. Ja jūs jūtat, ka viņi kaut kādā veidā izpaužas jūsu cilvēciskajā dzīvē, parādiet viņiem labus piemērus un labus darbus, lai viņi no tiem varētu ņemt gaismu savam garam.” (Patiesās Dzīvības grāmata 287:56)

17. Kādu gaismu gars var saņemt no jums, ja jūs nejūtat žēlsirdību, kura jums būtu jādāvā šiem vajadzības spiestajiem? Ko jūs varat dot, ja brīdī, kad jūs izpildiet savu misiju, jūsu **sirds** nav **jūtīga** un **gars** nav **pacilāts**, ja jūs **pirms tam** neesat **meditējuši** par to, ko darāt, ja jūs tai brīdī esat materializēti un cilvēcisku tendenču vadīti?

Materiālās lietas nav derīgas, lai aizdzītu tumsas būtnes

*“Līdz šim jūs neesat zinājuši, kā pareizi dot gaismu sirdsapziņas pārmetumu nomāktajiem apjukušajiem gariem. Jūs tiem esat piedāvājuši ceremonijas un materiālās lietas. Lai gan tā jūs esat nomierinājuši savu sirdi, viņi nav saņēmuši neko, jo tas, kas pieder pasaulei, viņiem vairs nepieder un nenonāk līdz viņiem.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 287:54–55)*

18. Tā vietā, lai jūs **ar tiem gariem runātu mīlestībā**, jūs kā pātagas ņemat rokās ūdeni, kuru sauca par svētītu, un piesaucat Visvarenā Dieva Vārdu, lai tos dabūtu prom.
19. Ak, mani brāļi! Vienīgais, ko jūs tā *sasniedziet, ir viņu aizvainošana un izaicināšana*. Bet sava apjukuma dēļ viņi nav spējīgi jums piedot apvainojumus, un tad viņi sacelšas pret jums ar vēl lielāku niknumu.
20. Tā vietā, lai nestu gaismu, jūs tiem esat devuši apjukumu, kas ir tumsa.
21. Mēs jums atkārtojam, gara gaisma ir mīlestība, miers, žēlsirdība, mierinājums un stiprināšana.

Kad jūs esat tumsas garu apstāti

“Nemiet vērā, ka darbi, kurus jūs veicat uz zemes, ir gaisma, kas apgaismo apjukušos garus un jūsu lūgšanas viņiem ir kā balzāms, kas atvieglo viņu apjukumu. Cīnieties ar kārdināšanām un ļaunajām ietekmēm, lai varētu piedzīvot gaismas uzvaru.” (Patiesās Dzīvības grāmata 240:55)

22. Starp viņiem, kā tas notiek arī ar cilvēkiem, ir dažāda noskaņojuma gari. Izraēlam šajā laikā Tēva uzdotā misija ir dot gaismu visiem gariem, garīgo gaismu, kas ir saprāts, miers, mierinājums, patiesība un spēks, visu vienā vārdā saņemot — mīlestības gaisma.
23. Kad jūs apstāj tumsas gari — vai mājās, jūsu ceļos vai pat savā personā, **kā tad jums efektīvi dot gaismu tiem gariem?**
24. **Caur garīgo lūgšanu**, tad arī caur **žēlsirdību** un beidzot, dzīvojot **tikumīgi**, ar labām manierēm un morāli tīri. Tad tie, kas dzīvo pie jums un jūs pastāvīgi redz, novērtēs, ka jūs ar savu tikumību esat stiprāki par tiem, kas pielieto ļaunumu, un viņi atmaigs, viņi noliks savas sliktās tendences, lai saņemtu gaismu.
25. *Neaizraidiet viņus* no savas dzīves, bet, kad būtu iespēja viņus *pievilkt, dariet to* ar mīlestību un žēlsirdību, un tā jūs ap sevi veidosiet patiesa garīguma vidi.

Tumsas būtnes, mīlestības gaismas apgaismotas, kļūst par aizstāvjiem un draugiem

“Ar savu paraugu palīdziet šiem materializētajiem bezmiesas garu leģioniem. Sajūti, kā viņi jums tuvojas, prasot lūgšanas un padomus. Neatraidiet viņus, bet lieciet tiem iziet no viņu apjukuma stāvokļa, ietekmējiet viņus ar žēlsirdību vēl, pirms viņi ietekmē jūs. Tad tie, kuri jūsu mīlestības dēļ sasniegs Manas mācības gaismu, pilni pateicības, kļūs par jūsu aizstāvjiem un palīdzēs jums izpildīt jūsu misiju. Viss attīstīsies Manas mīlestības un taisnības likumos. Mīliet visi cits citu Manī, lai arī jūs mītat dažādos garīgajos plānos. Piedodiet cits citam.” (Patiesās Dzīvības grāmata 178:64)

26. Tad tās būtnes, kas tuvojas jums, lai pārbaudītu jūsu spēku un Doktrīnu, kuru jūs praktizējat, redzēdami, ka jūsu mīlestība un žēlsirdība ir viņus apgaismojusi, pārvērtīsies par jūs apsargājošu barjeru, tad viņi būs jūsu vairogs, aizstāvji un draugi cilvēciskajā dzīvē. Un tad, kad jūsu gars pāries Viņpuses sliekšņus, tas atradīs sekotāju un svētītāju leģionus, kas uzņems jūs ar mīlestību un mieru. Tad jūsu gars brīnīsies, redzot viņus gaismas pilnus, gaismas, kuru jūs būsiet mācējuši sniegt tiem.

Daudzu garīgo būtņu apjukuma cēlonis

“Garīgajā pasaulē eksistē milzu leģioni būtņu, kuras nesaprot, kur doties, ko domāt un ko darīt. Tās ir būtnes, kas nesen ir pametušas šo pasauli un vēl nejut pamostamies savās guļošās spējas un spēkus. Lūdziet par viņiem, lai jūsu garīgā

balss atbalsotos viņu garā un tos pamodinātu un tie varētu atrast ceļu, kuru Jēzus viņiem ir novilcis no šīs pasaules ar Savu Vārdu un Savām krusta asinīm.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 195:43)

27. Lielākā daļa no **apjukušajiem** gariem ir tādi, jo viņi vēl **nav atskārtuši, ka atrodas garīgā** stāvoklī. Viņi saglabā ticību, ka joprojām atrodas materiālajā pasaulē un grib turpināt dzīvot tā, kā darīja to, būdami cilvēciskas būtnes.
28. Būdami gari, viņi pastāv uz to, ka ir cilvēciskas būtnes, jo iespaids, kādu viņu miesa ir atstājusi uz garu, ir tik dziļš un intensīvs tādēļ, ka viņi ir dzīvojuši, pilnīgi nodevušies materiālismam, kaislībām, grēkam un fanātismam.
29. Viņu Zemes dzīvē valdošā neziņa ir ietinusi viņu garu ļoti stipri, un tam nav bijis spēka pārejas brīdī, kuru jūs saucat par materiālo nāvi, atbrīvojoties no tās smagās nastas un kļūt tādiem, kādi esam mēs.
30. Tie gari ir vislielākās līdzjūtības cienīgi, jo tie neatrodas pilnīgi materiālajā dzīvē kā jūs, ne arī garīgajā, kā mēs.

Garīgais sabrukums nav mūžīgs

“Patiesi, Es jums saku, ka grēks un apjukums garā ir pārejoši Mūžības priekšā, un tādēļ arī attīrīšanās un tiesa nevar būt mūžīgi.” (Patiesās Dzīvības grāmata 78:32)

31. Viņi ir būtnes, kas kļūst ļoti mokošā stāvoklī. Bet arī bēdās gars gūst pieredzi, evolucionē un apjēdz, ka ir ienācis atšķirīgā dzīvē. Bet viņu satriektība nevar ilgt mūžīgi un viņu apjukums var izzust, ja tie tuvojas kādam garam, Likumam paklausīgai sirdij, Kunga strādniekam. (Kol. 1:13–14)
32. Kad apjucis gars tuvojas jūsu sanāksmei un ieiet Tēva Mācībā, viņa garā sacelšas vētra un vienā acumirkli tas uzņem kontroli pār sevi pašu un apjēdz, ka viņš ir gars, kas pieder citai dzīvei. Kopš tā brīža viņš paklausīgi nododas garīgās Gaismas pasaules vadībai.

Dāvana dot garīgo gaismu pēc 1950. gada

“Starp jums ir bijušas garīgo apjukušo tumsas būtņu izpausmes. Tās ir iekļuvušas caur dāvanas dot gaismu durvīm. Kas var uzskatīt par sliktām tās izpausmes, vai tādēļ uzskatīt šo mācību par netīru? Vai jūs neticat, ka šī dāvana ir paredzēta, lai jūs darītu žēlastību ne tikai cilvēkiem, bet arī tiem, kuru garā ir tumsa? Rīt tām būtnēm vairs nebūs nepieciešamas jūsu smadzenes, lai saprastu realitāti. Tām pietiks uztvert jūsu domas savā garā, lai skatītu gaismu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 146:20,23)

33. Bet savu apjukumu visi gari vis nezaudē vienā epizodē. Tiem daudzas reizes ir jāatgriežas pie jums, lai mācītos un noskaidrotu savu apjukušo prātu.
34. Pēc 1950. gada mēs turpināsim dot gaismu kā garīgajā, tā materiālajā pasaulēs, bet arī jūs nesīsiet garīgo gaismu visiem.
35. Bet kādā veidā mēs nesīsim savu gaismu tad? Vēlreiz mēs jums sakām — ar mīlestību, ar tiku, žēlsirdību un ar Gaismu, ko Kungs ir ielicis mūsu garā.
36. Uz priekšu, brāļi! **Lietojiet dāvanas**, kuras Tēvs jums ir dāvājis — Vārda, intuīcijas un iedvesmas dāvanas; gara — Gara lūgšanu, sava gara pārceļšanu uz citiem reģioniem, visu dariet, vienmēr nesdami miera, mīlestības un brālības Vēsti.
37. Lai Tēva miers ir ar jums.

SKAIDROJUMS NR. 29

1. Mīļie brāļi, ar visu cieņu, ko pelna mūsu Tēvs, šī pazemīgā garīgā būtne nāk izskaidrot jums septiņu zīmogu nozīmi.

Īss izskaidrojums par septiņu zīmogu nozīmi

*“Patiesi Es jums saku, ja līdz šim jūs neesat dzirdējuši lielāku mācību, tas ir tādēļ, ka jums ir trūkuši garīgais paaugstinājums un tīrība. Dariet sevi cienīgas, mīlot citam citu, saņemot savās sirdīs septiņu zīmogu grāmatas lappušu saturu.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 143:11)*

2. Brāļi, es nepretendēju uz to, lai dotu jums absolūtu šīs lielās atziņas izskaidrojumu, bet es vienkārši gribu ieskicēt pamatus jūsu izpratnei, lai jūs varētu analizēt un attīstīties izpratnē par septiņu zīmogu nozīmi nākamajos notikumos. (Atkl. 5:1)
3. Otrajā Laikā Dievišķais Meistars nerunāja tieši par septiņiem zīmogiem, tāpat arī Mozus Pirmajā Laikā nerunāja par tiem, un arī Pirmā Laika pravieši un patriarhi nekad tos nepieminēja.

Visās ērās septiņu zīmogu nozīme ir bijusi klātesoša

“Radība bija sagatavota tā, lai septiņi tās veidošanās etapi atbilstu septiņu zīmogu tēlam Lielajā Dzīvības grāmatā. Šo noslēpumu Es nāku jums atklāt ar Sava Vārda gaismu.” (Patiesās Dzīvības grāmata 161:63)

4. Visos laikos, visās ērās, visos cilvēces vecumos ir bijusi klātesoša **Septiņu Zīmogu jēga** un nozīme, lai arī **simboliskā veidā**. (1 Mozus 2:3, 4:15)
5. Pirmajā Laikā Izraēlam bija liela mācību stunda *Ēģiptē: septiņus gadus* tajā valstī valdīja liela pārpilnība, kurai sekoja septiņi trūkuma gadi, ko bija pasludinājis Jāzeps, Jēkaba dēls. (1 Mozus 41:6)
6. Pēc tam Pirmā Laika pilnziedā Izraēla tautai bija *septiņi lieli pravieši*. (Mateja 5:12)
7. Kad starp jums jau atradās Meistars, Viņš jums deva *septiņas lielas līdzības* par Debesu Valstību, un, kad Viņš jau karājās pie Krusta, kur cilvēku nesapratne Viņu bija piesitusi, Viņš kā pēdējo no Sava Dievišķā mantojuma atstāja jums *septiņus Vārdus*. (Mateja 13:10–17, Lūkas 23)
8. Redziet, tā vienmēr, sākot ar Pirmo no Laikiem un līdz pat pēdējam, Septiņu Zīmogu simbols ir bijis apslēpts, bet kopā ar cilvēci tās garā.

Līdzība par septiņām Āzijas baznīcām

“Septiņas Āzijas baznīcas, kuras bija svētnīcas, kur atskanēja Manu apsustušu balss, bija vēsts visām tautu paaudzēm; tās ir brīnišķīgs Septiņu Zīmogu Grāmatas tēls.” (Patiesās Dzīvības grāmata 10:95)

9. Kad vienpadsmit mācekļi bija palikuši bez sava Meistara, viņi izplatīja pa visu pasauli Sēklu, ko Viņš tiem bija uzticējis, Mīlestības sēklu. Mācekļi savos Āzijas ceļojumos nodibināja *septiņas baznīcas, septiņas draudzes*, kuras tie apciemoja. Bet, kad tas nebija iespējams, viņi iedvesmoja tās ar pamācošiem rakstiem. (Atkl. 1:4,11)
10. Arī tās septiņas Āzijas baznīcas bija Septiņu Zīmogu attēls vai figūra.

Jānis un viņa atklāsme Patmosā

“Viss, ko Es jums mācu šajā laikā un kas notiek pasaulē, ir atklāsme, ko caur Savu apustuļi Jāni Es esmu devis cilvēcei, izskaidrojums un piepildījums. Tad mans māceklis dzīvoja Patmosas salā un viņa gars mita augstumos, neizdibināmā dievišķā plānā, un viņam ar simbolu palīdzību tika parādīts sākums un gals, Alfa un Omega, un viņš redzēja notikumus, kas bija, kas ir un kas vēl notiks.” (Patiesās Dzīvības grāmata 167:33)

11. Tajā Laikā viens no divpadsmit mācekļiem, kuram Dievišķā Griba atļāva nonākt līdz sirmgalvja vecumam, tika izsūtīts uz salu un savā vientulībā viņš garā tuvojās Tēvam. (Atkl. 1:9)
12. Tur, tālu no pasaules materialitātes, viņš sasniedza lielu garīgumu un savā pacilātībā viņš varēja dzirdēt Dieva Gudrības Krātuves (Arcanum) balsis un ieiet garīgajās sfērās.
13. Bet tādēļ, ka garīgās lietas un Dievišķā daba ir tik lielas un tik daudz cēlākas par visu cilvēci, Dievam tam pazemīgajam garam visas lietas bija jārada caur simboliem, jo neskatoties uz Jāņa lielumu un garīgo pacēlumu, viņš patieso Dievišķību un Dievišķās lietas nespēja skatīt visā to

pilnībā.

Dievs ierobežo mūžīgo un bezgalīgo, lai varētu tikt saprasts

“Jūsu valodas ir ierobežotas un nespēj atklāt Dievišķo, tādēļ Man visos laikos ir bijis jārunā līdzībās, lietojot metaforas, un jūs redzat, ka tādu runu jūs maz esat sapratuši.” (Patiesās Dzīvības grāmata 14:50)

14. Tēvam bija jāierobežo mūžīgais un bezgalīgais, un tāpat lietas, kurām vēl bija jānotiek, lai tās atklātu Jāņa garam simboliskos tēlos, kā tas notiek arī ar Izraēla tautas redzētājiem, kuri arī nespēj redzēt Dievišķā Gara valstību un tās pilnību.

Septiņu Zīmogu grāmata, kuru skatīja Jānis

“Septiņu Zīmogu grāmata ir jūsu dzīves, jūsu evolūcijas uz Zemes vēsture, kurā ir ierakstītas visas jūsu cīņas, kaislības un beidzot — labā, taisnības, mīlestības un garīguma triumfs pār materiālisma kaislībām.” (Patiesās Dzīvības grāmata 13:53)

15. Jānis redzēja To, kas sēž Tronī, un kam pie Labās Rokas ir liela Grāmata, aizzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem. (Atkl. 4:2, 5:1)
16. Viņa priekšā bija eņģelis, kas teica, ka ne Debesīs, ne uz Zemes nav nevienas būtnes, kas būtu cienīga atvērt to Grāmatu, un Jānis, dzirdot šos vārdus, izmisis raudāja. (Atkl. 5:2–4)
17. Bet tad viņš redzēja, ka tuvojās Jērs un Tas atvēra lielo Grāmatu, attaisidams visus Zīmogus vienu pēc otra. (Atkl. 5:6)

Sirmgalvis Jānis bija pirmais, kas stāstīja cilvēcei par septiņiem zīmogiem

“Mans apustulis Jānis redzēja un aprakstīja to, ko viņš skatīja redzējumos, bet pats to nesaprata. Tā pravieša svētītā roka atstāja pārnestā nozīmē uzrakstītus Manus apsolījumus un atklāsmes.” (Patiesās Dzīvības grāmata 143:10)

18. Tā sākās Apustuļa Jāņa vīzija, ko jūs saucat par **Apokalipsi**. Viņš bija pirmais, kas cilvēkiem stāstīja par Septiņiem Zīmogiem. Viņš — apustulis, pravietis, augsta pacēluma gars, Jēzus mācekļis, augsti evolucionējis Svētā Gara mācekļis, uzrakstīja visu, ko bija redzējis un dzirdējis. Un tas, ko viņš bija redzējis un dzirdējis, **bija simboli un figūras**.
19. Mani brāļi, analizēsim tad šīs atklāsmes, lai tās kalpotu jums par pamatu septiņu zīmofu satūra atklāšanā, kamēr jūs sasniedzat tādu uztveršanas spēju, kad spēsiet paši saņemt Dieva atklāsmes.
20. Grāmata ar Septiņiem Zīmogiem ir Svētā Gara Gudrība, un tajā ir uzrakstīts visu garu liktenis un Dieva tautas, Izraēla liktenis.
21. Tā Grāmata bija aizvērtā, tās saturs bija Noslēpums. Ne vislielākie pravieši, ne teologi, ne Pirmā Laika taisnie nezināja neko par tās Grāmatas eksistenci, viņi nezināja tās nosaukumu un vēl mazāk tie zināja par tās saturu.
22. Kas gan varētu atvērt Grāmatu, kas ir Paša Dieva Gudrība, kas ir Sākums un Gals, visu garu sākums, kur ir ierakstīta visu garu evolūcijas gaita, cīņas un pilnveidošanās ceļš?
23. Kam varētu piemist tādas gara spējas, lai atvērtu to Grāmatu un rādītu to kā Universa Gaismu?

Jērs, patiesais Dievs, bija vienīgais, kurš spēja atvērt Septiņu Zīmogu grāmatu

“Septiņu Zīmogu Gudrības grāmatu atvēra Jērs. Viņš bija Dievišķā Meistara mīlestība pret cilvēkiem, un Viņš lika Saviem noslēpumiem atklāties cilvēkiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 78:51)

24. Neviens, tikai Pats Dievs, Nokautais Jērs, Mesija Jēzus, kurā Otrajā Laikā inkarnējās Kristus. Tā cilvēkiem tuvojās Debesu Valstība, lai liktu tiem intīmāk un tuvāk sajust Tēvu un lai Viņš kļūtu tiem pieejamāks. Tā Dievs cilvēkiem rādīja, ka Tēva Mīlestība ir visupirmā, ka Dieva Gars ir Universāla Mīlestība, kas vada visu un visam dod dzīvību.
25. Dieva Mīlestība inkarnējās, kļūdamā par Cilvēku, lai ar šīs Mīlestības palīdzību nodibinātu ko-

munikāciju starp Dēla un Tēva sirdīm.

Dievs darīja Sevi līdzīgu cilvēkiem

*“Ak, mani mīlie! Kaut jūs spētu saprast, ka Vārda iemiesošanās uz Zemes ir Dievišķās Mīlestības vislielākā izpausme; tās bija Manas Pazemības ilgas atrasties starp jums un viena lekcija Manā vēlmē ierobežoties, darīties maziņam, lai jūs Mani sajūstu vairāk kā savējo un sajūstu Mani sev tuvāk kā Tēvu.”
(Patiesās Dzīvības grāmata 170:7)*

26. Dievs **darīja Sevi par Cilvēku, lai justos tiem līdzīgs**, lai raudātu ar viņiem, lai asiņotu, kā cilvēks, lai visu Laiku cilvēcei parādītu Savu Bezgalīgo Mīlestību; lai cilvēka gars zinātu, ka viņu Dievs un Tēvs rūpējas par visiem Saviem bērniem, vienmēr tos milēdams, ciešot par tiem, jo katrs gars, ikviens cilvēks un visas radītās lietas ir Tēvam ļoti dārgas. (Jes. 7:14, Jāņa 15:13)
27. Viena gara vērtība Dievam ir bezgalīga, tā ir vērtība, kuru Viņš Pats tam ir piešķīris. Kāda ir šīs vērtības cena? Tā ir Viņa Asins cena, tās Asins, ar kuru Viņš ir izpircis no tumsas garus, izglābdams tos no viņu miesīguma un pazušanas.
28. Tā cena, tā Dievišķā Asins, krita pār visiem un pār ikvienu no Viņa bērniem, lai kopš tā brīža visi būtu Viņā. (1 Kor. 6:20, Atkl. 5:9)
29. Upurēšanās pabeigšana, izciestās mokas un pilnīgākais pierādījums tam, kā viena Būtne nodod Sevi citu labā Savas Mīlestības dēļ, panāca to, ka **bērnu garam** atvērās Viņa Paša **Gars** un Viņa Dievišķā **Sirds**, Viņa **Gudrība** un Viņa Augstākie **Noslēpumi**.
30. Tādā veidā Jēzus Kristus, Nokautais Jērs, Pats Dievs, Otrajā Laikā Sevi darījis par Cilvēku, sagatavoja cilvēces agru, lai, pienākot Trešajam Laikam, tas varētu saņemt Svētā Gara Gaismu, Septiņu Zīmogu Gaismu.

Septiņi zīmogi — garīgā ceļa septiņi etapi

“Tie “Septiņi Zīmogi” ir jūsu dzīve, jūsu vēsture, jūsu cīņas ar triumfiem un sakāvēm, jūsu ciešanas, kaujas un, beidzot, jūsu Izpiršana, pilna Godības, Himnu un garīgu Svētku pie Kunga Labās Rokas, Viņa Klēpī. Bet Manā tautā ir bijuši apjukumi, un pēc tiem Es neesmu atradis īstu sagatavotību Savos starpniekos, lai Es kā Meistars, kā Svētais Gars viņus izvilktu no tiem.” (Patiesās Dzīvības grāmata 345:63)

31. Katrs no Septiņiem Zīmogiem attēlo vienu no cilvēces garīgā attīstības ceļa septiņiem etapiem. Ikvienam garam ir jānoiet šie septiņi etapi, lai nonāktu pie mērķa, kas ir Dievs.

Garīgās pilnveidošanās kāpnēs

“Garīgās attīstības pakāpes ir kā bezgalīgas kāpnēs mūžībā, taču līdz pilnībai noietais ceļš ir sakārtots septiņos etapos, kuru atspulgs ir saskatāms arī cilvēcīgajā dzīvē, kura arī ir sakārtota septiņās attīstības pakāpēs.” (Patiesās Dzīvības grāmata 37:3)

32. Garīgās pilnveidošanās kāpnēm, kas ved garus uz Tēva Namu, ir bezgalīgs skaits pakāpienu, bet vissvarīgākie, izšķirošie no tiem ir septiņi. Šiem septiņiem etapiem, kuri ir jāiziet garam savā cīņā, evolūcijas, pārbaudījumu un kausēšanas krāsns ceļā sava pilnīguma attīstīšanas dēļ, ir skaidrākā atbilstība un paraugs inkarnēto garu cilvēciskajā dzīvē. (1 Mozus 28:12)
33. Te, uz jūsu planētas, neskatoties uz rasi vai kultiem, visi cilvēki rosās saskaņā ar materiālā laika septiņiem par dienām nosauktiem periodiem. Arī cilvēciskajā vēsturē jūsu ceļojums un garīgā eksistence ir sadalāmi septiņos etapos, sākot no Pirmā, kad cilvēkiem bija Patiesā, Dzīvā Dieva un Radītāja atziņa, līdz pat Laiku Beigām.

Katram zīmogam pa priekšu iet kāds Tēva sūtnis. Svečtura simbols

“Pirmajā etapā uz Zemes Mani pārstāvēja Ābels, otrajā — Noass, trešajā — Jēkabs, ceturtajā — Mozus, piektajā — Jēzus, sestajā — tagadējā — Ēlija,

*bet septītajā valdīs Svētais Gars. Ko jūs esat izdarījuši ar Maniem sūtņiem?”
(Patiesās Dzīvības grāmata 130:57,58)*

34. Vienā Lekcijā, kuru Meistars jums ir devis caur cilvēka prātu, Viņš jums ir aprakstījis katru no septiņiem etapiem, kurus cilvēce ir izdzīvojusi trijos Laikos. Pirms katra no šiem etapiem Tēvs jums ir sūtījis kādu Savu sūtņi, un katrs no tiem ir bijis gaisma cilvēcei, svečturis, kas ir iedegts tumsā, kas cilvēci ir ietinusi visos laikos. (Atkl. 1:20)
35. Katrs no šiem svečturiem ir simboliska figūra, tos arī redzēja Jānis.

Viena vienīga cilvēciska dzīve garam nespēj dot vajadzīgo pilnīgumu

“Ne visi saprot, ko iemiesotajiem gariem nozīmē katrs no septiņiem pakāpieniem. Tie nozīmē attīstību, kas jāsasniedz katram garam, jo pie Manis jums ir jāatgriežas tik tīriem, kādi jūs esat cēlušies no Mana Gara. Bet savās dažādajās inkarnācijās jūs esat aptraipījuši savu garu, neesat klausījuši Manām prasībām un tādēļ, mīlie bērni, jūs atkal esat nākuši uz šo pasauli attīrīties.” (Patiesās Dzīvības grāmata 343:23)

36. Atcerieties, ja jūsu gars ir izgājis un viņam ir jāiziet visi septiņi etapi, tad tas ir tādēļ, ka viena vien cilvēciskā dzīve nespēj garam nodrošināt tādu pilnīgumu, lai tas būtu spējīgs sēsties Tēvam pie Labās Rokas. (Sal. 102:26)
37. Septiņi etapi ir attēls, atspulgs tiem septiņiem etapiem, kas garam būs jāiziet Mūžībā. Un Tēvs ņems vērā jūsu nopelnus, pieredzi un evolūciju, kādu jūs būsiet sasnieguši šajos septiņos etapos jeb Zīmogos.
38. Jūsu gars iepazīs tos septiņus pakāpienus, kas veido daļu no bezgalīgā Jēkaba sapnī redzēto garu Pilnveidošanās Kāpņu pakāpienu skaita.

Jēkaba kāpnes

“Kurš būtu jau nonācis uz pirmā pakāpiena? Kurš varbūt ir bezdibeņa tumsā? Bet kurš ir uz augstākajiem pakāpieniem? Tie ir noslēpumi, kurus zina tikai Mana Taisnība.” (Patiesās Dzīvības grāmata 126:13)

39. Tā katrs no jūsu soļiem jums atklās garīgā ceļa lielumu, un jūsu gars ceļos, zaudēdams materiālismu un smago tērpu, kas tik ilgi tam ir piederējis. Tas garīgi atbrīvosies un pilnveidosies arvien vairāk līdz tas sapratīs, kādi ir septiņi pakāpieni, kas veido daļu to kāpņu bezgalīgā pakāpienu skaita, kuras Jēkabs redzēja savā sapnī — garu pilnveidošanās kāpnes.
40. Noklausījušies šos pazemīgos skaidrojumus, jūs jau zināt, ka universālā mērķa grāmata, mūžīgā mērķa, visu garu cīņu un evolūcijas grāmata bija aizzīmogota, tā bija neizdibināms noslēpums cilvēcei. Jūs arī zināt, ka Tēvs kopš Otrā Laika jūs sagatavoja ar savu mīlestību tam, lai šajā Trešajā Laikā Viņa Dievišķā Roka, vienīgā, kas ir cienīga atvērt Septiņu Zīmogu grāmatu, to atvērtu pilnīgi Izraēla un cilvēces acu priekšā.

Lielā Dzīvības grāmata

*“Dzīve, mācekļi, ir visbrīnišķīgākā un dziļākā grāmata, ko Radītājs ir devis mantojumā Saviem bērniem. Bet ir nepieciešams mācīties to lasīt, lai atklātu, kādus brīnumus un daiļumus tā satur. Kas labāk kā Es, Dievišķais Skolotājs, var mācīt jums šis grāmats saturu lappusi pēc lapuuses un lekciju pēc lekcijas?”
(Patiesās Dzīvības grāmata 267:4)*

41. Šī ir grāmata, kuru jums pasniedz Tēvs. Cik reizes savās lekcijās Viņš jums ir teicis: “Es nāku dot jums jaunu Grāmatas lappusi, nāku mācīt jums izburtot vārdu pēc vārda, zilbi pēc zilbes no Lielās Dzīvības grāmatas.” (Atkl. 3:5)
42. Klausieties, kā jūsu pravieši jums liecina, ka savos redzējumos viņi ir redzējuši šo Grāmatu simboliski un to viņi redz nevis aizvērtu, bet gan atvērtu. Tā ir tā pati Grāmata, ko Jānis redzēja aizzīmogotu ar septiņiem zīmogiem. Tā ir tā pati, kura ir atraisīta, lai tā izplatītu savu gaismu, savu gudrību un mīlestību, tā izklīdinot Svētā Gara noslēpumu visiem gariem un visai miesai.

43. Šodien pasaule vēl nerunā par septiņiem zīmīgiem, tie vēl pieder tumsai un klusumam starp cilvēkiem. Un, ja pat jūs, kuriem ir Dzīvais Tēva Vārds, lai arī saņemts caur cilvēkiem, vēl neesat sev noskaidrojuši tik augstas lietas, kā jūs varētu gaidīt, lai tās saprastu pasaule?

Lielajām kristīgajām reliģijām nav septiņu zīmīgu izskaidrojuma

“Cik daudzi no šodienas Zemes iedzīvotājiem zina, ka pasaulei ir atvēries Jauna Ēra? Droši to zina tikai tie, kas ir klausījušies šo Vārdu. Tie zina, ka 1866. gadā ir dzimis Jauns Laiks, Svētā Gara Laikmets.” (Patiesās Dzīvības grāmata 153:59)

44. Lielo kristīgo reliģiju teologi par šiem jautājumiem neuztraucas nemaz. Viņi tos noslēpj un apslēpj, lai nevajadzētu izskaidrot, jo izskaidrojumu tie nezina.

Par kristiešiem, kuriem patiesi ir rūpējuši šie pravietojumi

“Cilvēki ir nodevušies antīko Derību izpētei, nomokot savu prātu ar pravietojumu un apsolījumu izpēti un izskaidrošanu. Tie, kas ir pietuvojušies patiesībai tuvāk, ir tie, kuri ir atraduši Manu mācību garīgo saturu. Bet tie, kas dzelžaini pieķērušies materiāliem izskaidrojumiem, nezina un negrib atrast Manu izpaušmju garīgo jēgu. Tiem ir jācieš apjukums un vilšanās līdzīgi, kā notika ar jūdu tautu, kad ieradās Mesija, kuru tie bija iedomājušies un gaidījuši pavisam citā veidā, nekā Viņš atklājās realitātē.” (Patiesās Dzīvības grāmata 13:50)

45. ...

47. Pienāks laiks, kad visā **pasaulē runās** par Dieva **apzīmētajiem**, par Izraēlu, par Dieva tautas ciltīm, par **Septiņiem Zīmīgiem**, par Svētā Gara Nākšanas **zīmēm**, par Vārda Atgriešanos.

...

50. Jums Tēvs ir atvēris bezgalīgos apvārsņus, jums viņš ir sagatavojis garīgo Atklāsmju, lielā Miera un lielo Atziņu Laiku, patiesā Kulta un patiesās Komunikācijas ar Radītāju Laiku.

51. Tas būs Laiks, kad “katra acs Viņu skatīs, katra auss Viņu dzirdēs un kad katrs gars Viņu jutīs”.

...

54. Ak, mani brāļi! Ja šīs lietas būtu cilvēci satraukušas agrāk, ja paaudzes, kuru rokās jau bija Jāņa pravietojumi, būtu sapratušas to lielo Atklāsmi, ko Tēvs caur lielo apustuli deva cilvēcei mantojumā, tad visi būtu bijuši nomodā un lūguši, lūdzot Tēvam Gaismu un apgaismošanu, lai varētu sajst Viņa Ierašanos un sagatavotos lielajiem Notikumiem, kas tuvojas.

...

57. Tagad, brāļi, **tuvojas jaunas** nelaimes, lieli satricinājumi un **kataklizmas** un milzīgi **pārbaudījumi cilvēcei**, jauni sāpju vaidi un visniknākā rūgtuma biķeri, kas pasaulei vēl būs jādzer.

58. Ak, ja pasaule būtu sagatavojusies, pārbaudījumi nebūtu tik smagi, viņu krišana nebūtu tik sāpīga un tumsa nebūtu tik liela.

NO SKAIDROJUMA NR. 31

2. Savās Lekcijās Dievišķais Meistars jums ir teicis, ka **Viņš nav nācis** turēt **dievkalpojumu** tā, kā to dara baznīcu mācītāji, Viņš nenāk praktizēt **nekādus rituālus, nekādas ceremonijas**.
3. Viņš jums ir atgādinājis, ka Otrajā Laikā **Viņš ir rādījis paraugu, kā necelt nevienu altāri, neaizdegt nekādus gaismekļus, nedziedāt himnas**.
4. Kad Viņš izvēlējās Savus divpadsmit mācekļus, Viņš nelietoja eļļu, lai tos svaidītu, bet vienkārši, ievērojot viņu sagatavotību un to, ka tie Viņu atzina, Viņš teica: “Sekojiet Man!” un tā bija pilnīgi pietiekami.
5. Jēzus **mācekļi nepraktizēja nekādus rituālus**, ne ceremonijas, un tiem nebija nekāda sēdekļa, kur mācīt. Viņi runāja tiklab kādā laukumīnā, kā kādas ēkas iekšpagalmā vai vienkārši ceļā, upmalā vai pat tuksnesī. Vietas izskats bija tiem vienaldzīgs, jo viņi zināja, ka Gars, neatkarīgi

- no tā, kur viņi atrastos, vienmēr mājaja Dieva Templi, ka Dieva Svētnīca ir Universs, bet Viņa iekšējais templis — sirds. Un tā viņiem viss bija Templis, viss bija Svētnīca un viss bija Ceļš.
11. Otrajā Laikā Jēzus nekad nekristīja ar ūdeni, to rituālu Viņš neizpildīja nekad. Viņš teica: “Ar ūdeni jūs krista Jānis, bet **Es nāku kristīt jūs ar Sava Gara uguni**, ar Svētā Gara uguni”.
 12. Ja Jēzus to teica Otrajā Laikā, tad tagad, kad jūs dzīvojat Trešā Laika pilnziedā, Svētā Gara Ērā, jums ir jāsaprot, ka jūs visi saņemsiet vienotību ar Viņa Gara uguni, un tā uguns ir Mīlestība, Dzīvība un Gaisma.
 13. **Nenododieties vairs rituāliem** un negaidiet, ka Meistars jums izpildīs oficiālas ārējās procedūras kā kāds baznīcas kalps vai priesteris.
 17. Runājot par **laulību**, nelietojiet vairs tradicionālos greznos tērpus, un tā jūs liecināsiet par savu attīstību Tēva garīgajā Darbā, nenēsājiet pirkstā vairs nekādus materiālus objektus, kas simbolizē savienību, jo jums ir jāatzīst, ka Tēvs redz katru pāri un dod tam visu pēc Savas Gribas. Viņam nav vajadzīgas materiālas lietas, bet ir vajadzīgs, lai nekas neiejauktos tik svētā aktā.
 20. Piedodiet, ka mans gars ir izgājis līdz tādai materializācijai kā gredzeni, ūdens, monētas, bet tas ir nepieciešams, jums ir jāzina, ka tām lietām ir jāpaliek pagātnē, lai jūs Tēvam varētu sniegt kultu, kas tuvojas garīgumam un, lai jūsu darbības Dievišķajā Darbā varētu saukties garīgas.
 23. Jūs esat spējīgi sniegt Dievišķībai cēlu kultu. Šajā Trešajā Laikā jūsu garam vairs nav nepieciešamas *ceremonijas*, lai kādam *aktam piešķirtu vērtību*. Tagad jums pietiek ieiet lūgšanā un no gara uz Garu slēgt līgumu ar Tēvu, lai jūsu *sirdsapziņa un atbildības sajūta* jums teiktu, ka *nedrīkstat pārkāpt savu solījuma vārdu*.
 24. Vairs jums nav vajadzīgi ne liecinieki, ne rituāli, ne materiāli līgumi, lai turētu spēkā šos sakramentus jūsu dzīvē.
 28. Cik daudz koncepciju un dogmu būs jāattaisno teologiem par Svētā Gara Atklāsmēm!
 29. Bet tas ir tādēļ, ka ne jau cilvēki ir tie, kas cilvēcei izskaidro visus noslēpumus, bet gan Svētais Gars, Patiesības Gars, kas to dara, kā Otrajā Laikā arī ir solījis Dievišķais Meistars.

NO SKAIDROJUMA NR. 40

13. Enerģiski vadiet savu ES, nerūpējieties tik daudz par savu vārdu un personību, aizmirstiet sevi pašus, lai domātu par Tēvu un brāļiem.
14. Tā caur savu pazemību, garīgumu, caur savu atziņu un pašreizējību, jūs varēsiet sasniegt Dievišķos garīgos priekus, apmainījuši pret tiem sikos materiālos.
17. Gara Doktrīna ir šī Trīsvienīgā Marijas Garīgā Mācība. Tā māca jums pilnīgu kultu Dievam, jo tās prasības dara cēlu un paceļ garu, tā māca jums dematerializēt garu, attīrot matēriju no netikumiem un no liekām, nevajadzīgām un netīrām praksēm.
18. Droši var teikt, ka garīgums ir visaugstākā Atklāsme, ko Dievs cilvēkiem ir devis. Pirms cilvēkiem uzticēt šīs zināšanas, Tēvs tiem ir licis nodzīvot divas Ēras, kurās cilvēks tika sagatavots šai, kurā jūs dzīvojat tagad.
19. Tēvs garīgumam ir licis izplesties pa visu Zemi, jo tagadējā cilvēces evolūcija ļauj tiem to izprast. Garīgums ir gaisma, kura ir nepieciešama pasaulei, tas ir Lekcija, pēc kuras ilgojas visi gari, paši to neapjauzdami.
21. Tāpat kā Bauslība Pirmajā Laikā un kā kristietība Otrajā Laikā nebija reliģijastā Trešajā Laikā Trīsvienīgā Marijas **Garīguma Mācība nav reliģija**.
22. Pirmajā Laikā Savu Likumu cilvēkiem deva Dievs, tāpat Viņš Otrajā Ērā deva Savu Mīlestības Doktrīnu, bet Savas Iedvesmas un Atklāsmes tagad — Trešajā Laikā. Bet **cilvēks ir tas, kas rada reliģijas**, kas ir ņēmis Dievišķo Likumu un Doktrīnu un piedēvis tām **materializētu formu**.
23. Cilvēks ir apgriezis kuplā Dievišķās Gudrības koka zarus, lai kultivētu tos pēc sava prāta un saprašanas.
24. Jums ir jāzina, ka Garīguma Darbs ir **trīsvienīgs**, jo tas satur Dieva Mācības Būtību un Gudrību, kas cilvēcei *ir dota Trijos Laikos*. Jūs esat atbildīgi, lai manifestētu cilvēkiem šo Trīsvienīgo Darbu šajā Svētā Gara fāzē.

25. Šī Doktrīna ir pāri visām reliģijām un sektām, pāri visām teorijām un idejām. Tās Būtība, Tās Dzīvība ir universāla un Tai nav pievienojami ne reglamenti, ne teorijas. Tā ir plaša un bezgalīga, un ikvienam, kas To pauž un Tai seko, tas ir jādara ar to pašu amplitūdu.
26. Katra ceļā Meistars atklāsies gadījumos un iespējās, kad jums vajadzēs runāt augstākajā skaidrībā, ar taktu un tālredzīgi. Tad jūs ar savu Viņa iedvesmoto vārdu iespiedīsieties visdziļāk savu brāļu sirdīs.
27. Jūs nezināt, vai katra sirds, kuru jūs tā kultivēsiet, pamodinās savukārt divas vai vairākas nākamās sirdis. Bet, ja jūsu pamodinātā sirds būs bijusi vadoņa gara, tad viņš pamodinās veselu tautu un vedīs to uz atjaunošanos, uz brīvību un uz garīgumu.
28. Kad jūs atradīsieties cilvēces sirds priekšā, tad atcerieties, ka pat vispārākmeņotākais kriminālists savā būtībā nav ne perverss, ne ļauns; ka ikviena būtne vai radījums, kas dzīvo Universā, satur sevī kaut ko labu un cēlu. Un tas ir tādēļ, ka viss rodas no Viena un tā paša Pirmavota — no visa Labuma un Mīlestības Tēva Klēpja.
30. **Mīlestība ir Vārds**, kura būtība ir garīga. Tā ir koncepcija, kas ceļas Dievišķajā Garā. Mīlestība nepieņem materiālas formas, bet Tā izpaužas jūtās, rīcībā un vārdos.
31. Mīlestība, brāļi, ir **atteikšanās un pašaieliedzība**.
32. Kad kādā radījumā ir mīlestība, tad tā dod visu, visu piedod, visu pacieš un upurē. Tā var būt gan sievas mīlestība pret vīru vai vīra pret sievu, drauga pret draugu, brāļa pret brāli. Tādā mīlestībā izpaužas savstarpēja tolerance, žēlsirdība, upuris. Nekas netiek uztverts kā defektīvs, bet viss kļūst skaists un cēls.
33. Cik ļoti skaistos veidos var izpausties mīlestība!
34. Mīlestība, brāļi, ir Dievišķa, tā ir garīga.
35. Un Gaismas gars, apgaismots gars viscaur ir mīlestība, zināšana un gudrība, un tieši tādēļ gaismas garos viss ir izšķērdīga došana, upuris, atteikšanās un labums.
36. Tādi ir to būtņu gari, kuri pēc mūsu mīļā Tēva kārtības tuvojas jums kā sargi un draugi, lai jums dotu padomu, mierinātu jūs un jūs milētu.
37. Kad starp jums izpaužas labā griba un jūs apejieties ar brāļiem ar žēlsirdību un ar mīlestību, kad jūsu lūpās parādās smaids un jūsu skatieni ir maigi, kad jūsu vārdi ir vienkārši un saldi, kad jūsu vaibstos rotājas prieks un jūs sniedzat savu roku ar mīlestību, tad tas ir tādēļ, ka jūsu iekšienē atrodas gars, jūsu sargs, gaismas gars. Tad jūs jūtat, ka jūs ietver nesavtīga, pašaieliedzīga mīlestība, kas ir spējīga darīt labu cilvēcei un, pateicoties Gaismas būtņu ietekmei, jūs kļūstat augstsirdīgi un devīgi, žēlsirdīgi un spējīgi upurēties savu brāļu labā.
38. Bet, cik ļoti skumdināti mēs, jūsu sargi un uzraugi esam, kad jūs krītat par laupījumu skaudībai, ambīcijām, mantkārei un materialītai. Tad jūsu garīgais skaistums pārveidojas, skaistās jūtas pārvēršas par naidu un slikto gribu, jūs vairs nejūtat vajadzību pēc sava brāļa. Tad jūsu sirds no brīnumainā groza, kas pārpilns ar maizi un svētībām, pārvēršas par čūsku perēkli, no jūsu vaigā aizbēg smaids un veselīgais prieks un jūs iegūstat ļaunus vaibstus.
39. Kas liek aizplūst tīrībai no jūsu sirdsapziņas? Kādas ļaunās jūtas ceļas no jūsu sirds? Kas liek jums nodot pašiem sevi?
40. **Katram iemeslam ir savas sekas**, un visas sekas paklausa vienam iemeslam. Tas ir cēloņa un seku likums. Un šī likuma dēļ tad, kad jūs atļaujat savam prātam nodarboties ar sliktām domām un savai sirdij pakļauties sliktām jūtām, kādas gan sekas jūs cerat sagaidīt, ja ne vien sliktas?
41. Varbūt jūs domājat, ka no akmeņiem var uzziēdēt ziedi vai saldums rasties no rūgtā?
42. Kādas gan labās vibrācijas, kādi labie mīlestības vārdi un kādas labās jūtas var celties no sagan-dētas sirds?
43. Ja jūs ticat labajam, tad domājiet labo, dariet labo un dzīvojiet labi!
44. Izraidiet slikto no jūsu prāta un sirds, izmetiet to no jūsu dzīves! Tam nolūkam jūs allaž varat lietot Kunga garīgos ieročus, kurus Viņš Savā Mācībā jums ir sagādājis.

NO SKAIDROJUMA NR. 50

2. No Kunga Mācības jūs zināt, ka pirms Laiku sākuma, pirms vēl eksistēja materiālais Visums,

- būtnes, kas bija cēlušās no Dieva, bija ap Tēvu Garīgajā Pasaulē.
3. Daudzi no tiem gariem, apžilbināti no skaistuma, ko Kungs viņos bija ielicis, ļāva sevi sākt pārvaldīt augstprātībai. Bet Kungs, redzēdams, cik viņi bija vāji un bez garīga paaugstinājuma, Savā Bezgalīgajā Milestībā pret tiem radījumiem, radīja tiem Materiālo Universu. Tur šiem bērniem bija iespēja atjaunoties, atzīstot savas kļūdas un trūkumus, un atkal tīriem atgriezties pie Dieva. Tā tad tie gari inkarnējās uz Zemes un baudīja visu materiālās dabas žēlastību n skaistumu.
 4. Šis mājoklis, kurā jūs dzīvojat, tika mūsu Tēva radīts, lai cilvēkiem dotu mājokli un visu nepieciešamo viņa gara evolūcijai.
 5. Jums ir teikts, ka **pasauļu** un visu Radības brīnumu **veidošana** notika septiņos lielos etapos, kuri **simboliski ir attēloti ar septiņām dienām**.
 6. Tas, mani brāļi, ir tikai viens veids, viena metafora, lai jūs labāk saprastu to, ka tas, kas jums šķiet kā mūžība, Dieva Garam ir tikai viens mirklis.
 7. Viss tika izplānots un sakārtots perfektā veidā.
 8. Cilvēka gars bija apdāvināts ar inteligenci un gribu, un viņš sāka savus pirmos soļus evolūcijas ceļā, lai ar paša spēkiem sasniegtu savu attīstību un paaugstinājumu. Viņš bija spējīgs pazīt un mīlēt savu Kungu un atgriezties ar vajadzīgajiem nopelniem pie Viņa pēc cīņu pilnas dzīves. Tāds viņš būtu cienīgs saukties par Dieva bērnu, jo nav viens un tas pats **tīrs gars un evolūcionējais gars**.
 9. Lai sasniegtu šo Dievišķo Mērķi, Tēvs materiālajai Radībai dāvāja dzīvības dvesmu, to dzīvības impulsu, kuru jūs saucat par dvēseli.
 10. **Dvēselei**, mani brāļi, tāpat kā garam un visai Radībai tās atšķirīgajos līmeņos, tāpat ir nepieciešama evolūcija, lai Laiku Beigās cilvēks varētu pilnīgi valdīt pār visu, ko Tēvs ir radījis viņa labklājībai un tā izpildīt Dieva Pavēles.
 11. No šīm dzīvības dvasām, kas vibrē visā Radībā, Dievs izveidoja cilvēka dvēseli. Bet nesajauciet garu ar dvēseli! Gars ir Esence, bet dvēsele ir substance.
 12. **Gars ir daļiņa no Paša Tēva**. Dvēsele ir smalks elements, ar kura palīdzību gars manifestējas materiālajā Universā.
 13. Lai arī dvēsele ir tik ēteriska un caurspīdīga, vai jūs domājat, ka tā eksistēja pirms materiālās Radības? Nē, brāļi. Tikai gars ir eksistējis jau pirms materiālo pasauļu radīšanas un tam nav nepieciešams vairāk substances, kā Dievišķajai Milestībai, no Kā gars ir cēlies.
 14. Lai Dieva bērni mācētu novērtēt paši savus darbus, viņiem tika dota sirdsapziņa, viena Viņa Dievišķā Gara dzirkstelīte, kas kā vadītājs un padomdevējs bērniem diktētu to, kas pieklājas viņu pastāvīgās attīstības stadijā. Tā šī Dzirkstelīte vadītu viņus pa labā ceļu un liktu tiem atteikties no sliktā.
 15. Cilvēks visos laikos ir **kļūdaini** mēģinājis **personificēt ļauno**, to nosaukdams dažādos vārdos. Tā ir radušies mīti un mānticīgi kulti, kas vairs neatbilst jūsu sasniegtajai gara evolūcijas pakāpei. Jūs zināt no Tēva Vārda, ka neeksistē neviena Viņa radīta būtne, kuras uzdevums būtu darīt ļaunu.
 16. Tā jūs redzat, mani brāļi, ka Tēvs Radītājs ir devis Saviem bērniem visu vajadzīgo, lai tie varētu Viņu pazīt, saprast un mīlēt, ka katru brīdi Viņš tos instruē un apgaismo, lai tie būtu Viņam tuvu, lai tie nejustos sveši vai prom no Viņa, bet gan tuvi un sava Kunga Bezgalīgā Maiguma mīlēti.
 17. Redziet, kādēļ ir bijis nepieciešams radīt cilvēku!
 18. Līdzībā par Paradīzi jums ir stāstīts par **ļauņā atziņas aizliegto augli**, kuru cilvēkam nekad neesot vajadzējis nobaudīt. Par čūsku, kas ir kārdināšanas un miesas zemo tieksmju simbols. Līdzībā tiek stāstīts, kā kārdināšana ar slikto augli stādījās priekšā cilvēkam, un kā cilvēks, augli nobaudījis, zaudēja šo Paradīzi, kuru Tēvs bija tam devis viņa atspirdzinājumam un evolūcijai.
 19. No šī Laika Mācības jūs zināt, ka "miesa atklāja cilvēkam viņa dzīves noslēpumus, bet gars atklāja miesai Tēva Radītāja eksistenci". Tā iesākās cilvēka attīstība un evolūcija.
 20. Lai tās nevainības stāvokli dzīvojošās būtnes varētu pazīt un mīlēt Tēvu visā Viņa Diženumā, Viņš Savā Bezgalīgajā Gudrībā tiem atļāva no brīvas gribas **atteikties no vērošanas un miera dzīves** un viņiem iesākās *cīņas un darba* dzīve, kas tai pašā laikā bija *evolūcijas un nopelnu vākšanas* dzīve.

21. No tā jūs varat saprast, ka “patiesā *Paradīze nebija ārpus* tiem radījumiem, bet gan viņos pašos”.
22. Jums tāpat ir jāatceras, ka pirmais Likums, kas tika dots Ādamam un Ievai cilvēku sugas izplatīšanai, bija: “ Audziet un vairojieties un piepildiet Zemi”. Tādēļ šis Pavēles izpildīšanā nebija nekāda ļaunuma vai grēka. Tagad Dievišķais Skolotājs jums saka, ka jums ir jāaug gudrībā un jāvairojas mīlestības un žēlsirdības darbos.
23. No Ādama un Ievas sēklas radās Ābels un Kains, kas simbolizēja divus ceļus, kas gara priekšā stāvēja jau no paša sākuma — labā ceļš un sliktā ceļš.
24. Labā ceļā eksistē tikums, to novilkta Dieva Mīlestība un to simbolizēja Ābels. Ļaunā ceļš, kuru pārstāv Kains, ir ceļš, kuru rada cilvēki, tikumus pārvēršot grēkā.
25. Paaudzes, kuras sekoja pirmajiem cilvēkiem, izplatījās pa pasauli, arvien vairāk iedziļinoties ļaunuma ceļā un apkarodami labo.
26. Redzot, ka šajā cīņā ļaunā bija vairāk nekā labā, Tēvs sūtīja cilvēkiem Savu Tiesu Plūdu veidā.
27. Kungs no ūdeņiem izglāba tikai taisno Noasu ar viņa ģimeni un ar visu sugu zvēriem. No tiem izglābtajiem ir radušās visas vēlākās cilvēku paaudzes, kas līdz šodienai apdzīvo pasauli.
28. Kad pagāja četrdesmit simboliskās Plūdu dienas, Kungs debesīs kā samierināšanās zīmi ar cilvēci ielika Miera Varavīksni. Tās septiņas krāsas simbolizē septiņas Īpašības, kas ir septiņi Gari, kas ir ap Tēvu. Tā varavīksne palika kā miera un sirsnīguma zīme starp Debesīm un Zemi, ka pirmā līguma starp Tēvu un cilvēci simbols.
29. Turpiniet studēt, mani brāļi, un no jaunajām Atklāsmēm jūs uzzināsiet, ka, kad Dieva bērni nonāks savas attīstības kulminācijā, viņi atkal savā garā sajūtīs Godību un Mieru, kādu juta pirms Laiku sākuma. Tā ir patiesā zaudētās Paradīzes nozīme. Gars atgūs zaudēto savas evolūcijas ceļā, kad tas būs kļuvis cienīgs ieiet Tēva Valstībā, kas ir garīgs Pilnīgums.

NO SKAIDROJUMA NR. 65

3. Svētā Gara Doktrīna — garīgums tagad Trešajā Laikā ir nācis izskaidrot garu **reinkarnācijas likuma** noslēpumu, kas ir Mīlestības un Taisnības likums. Mācība skaidri izskaidro šī likuma eksistences un tā taisnīguma iemeslus. Starp Dieva Likumiem šis likums nevarēja iztrūkt, jo pretējā gadījumā Dieva Gars nebūtu {pilnīgs un Taisnīgs.
4. **Agrākos** laikos Kungs šo likumu **nav atklājis plaši**, jo tad to vēl neļāva jūsu **gara nepietiekamā evolūcija**. Vēl nebija pienācis laiks atklāt tās lietas, tomēr arī tajos laikos jau bija dažas zīmes, kas liecināja par to.
6. Un jau no pirmajiem laikiem cilvēka garam bija intīma, apslēpta intuīcija par to, ka gara reinkarnācija eksistē.
7. Cik ļoti daudzos garos kopš cilvēces pirmajiem laikiem jau ir bijusi ideja par viņu atgriešanos pēc nāves uz šīs Zemes! Vieniem to ir izsaukusi neapmierinātība ar savu šīs zemes dzīves pieredzi, citiem tā likuši cerēt viņu nepabeigtie darbi, kuriem tie bija veltījuši visu savu dzīvi un spēku, un tādēļ gars juta nepieciešamību, milzīgas ilgas atgriezties, celties augšām un reinkarnēties, lai pabeigtu iesākto darbu.
8. Tā daudzi gari loloja intuīciju par šāda likuma eksistenci.
9. Viena no lielām zīmēm, kurai Tēvs ļāva spīdēt cauri Izraēla tautai Pirmajā Laikā, bija dota caur Eliju, sauktu par ugunsratu pravieti.
10. Elija senbreju valodā nozīmē “Dieva Zibens” un viņa tā laika klātbūtnes zīmes var atrast, pētot antīko kultūru mitoloģiju un tradīcijas.
11. Praviētis Elija, lielais gars šodien, Trešajā Laikā jūs sagatavo un ir nomodā par jums, jūs apgaismodams ar savu Gaismu. Tajā laikā viņš inkarnējās un Izraēla tauta viņu pazina.
12. Viņa vara bija liela, viņa vārds lidzinājās pērkonā grāvieniem. Tiesa, kuru Dievs manifestēja caur viņu, bija valdonīga, nepielūdzama un no tās baidījās visi. Visi baidījās no tās varas, spēka, no dedzīguma un no varenajām izpausmēm, ar kādām viņa gars rīkojās ar savu matēriju.
13. Viņš bija Dieva sūtnis un ļāva elku godinātāju pūlim sevi pārbaudīt. Viņš bija tas, kas sakāva cilvēku elkdievību ar saviem brīnumiem un ar Dieva Varu viņš mācēja uzvarēt.

14. Otrajā Laikā Kungs atļāva tam pašam Elijas garam atgriezties pasaulē.
15. Kad tuvojās laiks Mesijam sludināt Savu Vārdu cilvēkiem, cēlās Jānis Kristītājs, kurš bija Dievišķā Meistara priekšgājējs. Viņš nonāca no kalniem un sagatavoja un brīdināja visus cilvēkus, sākot no visvarenākajiem un beidzot ar vispazemīgākajiem, pierunādams un mudinādams tos nožēlot grēkus, sagatavoties, kļūt garīgiem un atjaunoties, jo viņiem tuvojās Debesu Valstība, Apsolītais Mesija.
16. Kristītāja Vārds bija tik liels un varens, tik pilns gaismas, prasību un tiesas, ka cilvēki, kas viņu klausījās, apjuka un cits citam vaicāja: “Vai šis būtu Mesija, gaidītais Kristus?” Un Jānis, redzēdams viņu apjukumu, teica: “Nē, es esmu tas, kas ir nācis sagatavot Kungam ceļus, jo es neesmu cienīgs pat atraisīt Viņa sandaļu auklas. Es kristu jūs ar ūdeni, kas ir grēku nožēlas simbols, bet aiz manis nāk Tas, kas jūs kristīs ar Gara uguni”.
17. Un cilvēki, pat farizeji viņam jautāja: “Vai tad tu esi Elija?” Cilvēki bija apjukuši un jautāja: “Vai viņš ir Elija?”
18. Viņi jūta, ka tā gaisma, tas skatiens un tie vārdi dedzināja sirdi, ar savu uguni iznīdēja grēku, apgaismoja viņu iekšieni ar varas pilnu gaismu, un tas tiem lika vaicāt, vai viņš esot Elija.
19. Redziet, kāda ir tautas intuīcija — paša Elijas gars bija Kristītājā! Arī Dievišķais Meistars Saviem mācekļiem vairākas reizes ir teicis: “Patiesi, Es jums saku, ka Elija ir bijis jums ļoti tuvu, bet jūs viņu neesat pazinuši”.
20. Meistars daudzas reizes ir atkārtojis šos vārdus, un mācekļi ir sprieduši savā starpā: “Vai Jānis ir bijis Elija?” Viņi sajuta Jāni Elijas garu, viņa gaismu, viņa varu, viņa taisnīgumu.
21. Šīs un citas zīmes, kuras jūs atradīsiet, pētīdami pagājušo laiku rakstus, Kungs ir devis savai tautai laikam, kad tā sasniegs nepieciešamo garīgās attīstības un pacēluma līmeni, kas ļaus tai uztvert tās Atklāsmes, kuras šodien Svētais Gars jums nodod.
22. Šajā laikā jūs visi, no pirmā līdz pēdējam, zināt, ka piederat Izraēla tautai, ka jūs esat tā pati tauta no Pirmā Laika, kura ir reinkarnējusies no matērijas un matēriju, pārejot no vienas dzīves citā, sekojot Kunga Pēdām līdz pat šim laikam.
23. Jūs zināt to intīmi, jūsu ticība, intuīcija un zināšanas par to ir stipras katrā no jums.
24. **Jūs** zināt, ka **esat tie paši**, kas gājāt aiz Kunga, kad Pirmajā Laikā sekojāt Mozum tuksnesī; ka esat tie paši, kas bieži pat ar savu dzīvību liecinājāt par Mesijas Nākšanu Otrajā Laikā. Jūs zināt arī, ka atkal esat uz Zemes zem Viņa sargājošā Apmetņa ēnas, atkal klausīdamies Viņa Vārdu un atkal saņemdami Viņa Likumu.
25. Jūs esat atgriezušies miesā un pasaulē, lai ar Tēva Dievišķību noslēgtu atkal jaunu Derību.
26. Daudzi sev jautā: “**Kura ir īstā Izraēla tauta?** Vai tā ir tā, kuru ir aicinājis un apzīmējis Kungs, lai tā būtu Viņa garīgā kalpone, jeb vai tā ir tauta, kuras dzīslās plūst ebreju asinis?” Garīgā Gaismas pasaule vēlreiz jums izskaidros šo jautājumu.
27. Kad Dievišķais Meistars, Mesija Otrajā Laikā parādījās Izraēla tautā, daudzi gaidīja Viņu, bet kas bija tie, kas Viņu gaidīja?
28. Viņu gaidīja vienkāršie, tie, kas zināja, ka Mesija nāks izpirkt garus, atbrīvojot viņus no grēka un pacelt tos no pasaules zemiskuma.
29. Tie Viņu gaidīja tā, kā Viņš arī atnāca — pazemīgs un maīgs, bez materiāla lieluma, bez sceptera un bez kroņa, bez troņa šaizemē. Tie bija tie, kas dzirdēja eņģeļu dziesmu: “Gods Dievam Augstībā un miers virs Zemes labas gribas cilvēkiem”.
30. Viņi bija arī tie, kas sekoja Jēzum no vienas vietas uz citu, no ciema uz ciemu, tuksnešos, ielejās, kalnos un upmalās, atspirdzinādami ar Viņa Debesu Vārdu, uzkrājot savā sirdī un garā Gudrības bagātību.
31. Viņi priecājās par Meistara panākumiem, viņi svētīja Viņa Vārdu, redzot, kā Viņš veica Savus brīnumus, viņi pavadīja Viņu ceļojumos un viņi bija tie, kas raudāja Viņa Krusta pakājē.
32. Viņi bija arī tie, kas saņēma Debesu Valstību savā garā un saprata, kādēļ bija nācis Mesija un kādēļ Dievs bija darījis Sevi par Cilvēku.
37. Vēl šodien **Izraēls ir sadalīts divās daļās** — viena no tām ir **patiesais** Izraēls, **garīgais**, kas jūt sava meistarā Aicinājumu un Viņa Balss ietekmi, kas ir Viņu gaidījis tā, kā ir bijis apsolīts, kas ir daudz cietis, un tādēļ attīrījies no visa materiālā, kas vienmēr ir gatavs Viņam paklausīt, Viņu milēt un sekot Viņam līdz galam.

38. Bet otrs Izraēls, to jūs redzat klistošu caur gadsimtiem, materiālu bagātību pilnu, vēl šodien tie gaida savu Mesiju — karavadoni, materiāli varenu. Redziet, kā tie ar savu portfeli un pasaulīgo varu valda pār pasauli, liekot nodrebēt cilvēcei, un vedot to uz haosu, uz bezdībeni un karu.
41. Bet **ir pienācis Tiesas Laiks**, un atkal Tēvs ir ar Savu tautu un tā ar Viņu. Kā vienus, tā otrs ir saucis Tēvs, un jūs redzat, ka jūs esat atsaukušies un atsteigušies, brāļi, ar sagatavotu garu, lai saņemtu no Viņa Mācības Avota kristāltīru ūdeni, Viņa garīgos priekus, jūsu gara atbrīvošanu un izpirkšanu.
42. Nāks viņi, Izraēla otrā daļa, skatīt savu Kungu, bet ne vairs matērijā, kā toreiz, kad Viņš bija nācis izliet Savas Asinis arī par viņiem, — tagad viņi nāks, Svētā Gara Balss aicināti, un ikviena ceļā tad izliesies Tēva Tiesa, teikdama: “Apstājies! Ņem savā labajā rokā svarus un izsver pats savus darbus!” Tad pamodīsies viņu intuīcija, kas liks tiem atzīt, ka arī viņi ir tie paši.
43. Viņi nāks jums pretim, brāļi, un atprasīs jums Izraēla vārdu, un tad jūs viņiem izskaidrosiet, kādēļ jūs esat patiesā Izraēla tauta. Un tas ir tādēļ, ka jūs esat reinkarnējušies, tādēļ, ka jūs esat atsaukušies uz Dieva Aicinājumu šajā Trešajā Laikā, tā izpildīdami Viņa Vārdu.
44. Jūs esat garīgais Izraēls, patiesā Dieva tauta, jūs esat tie, kas sapulcēti dažādos Zemes punktos, esat reinkarnējušies no matērijas uz matēriju, no dzīves dzīvē, kamēr esat nonākuši šajā Laikā, kad Meistars atkal ir starp jums.
46. Reinkarnācijas likuma izpratne darīs skaidras daudzas problēmas, ar kurām saskaras cilvēce, tas atrisinās daudzus konfliktus, izlīdzinās daudzas grūtības un izskaidros daudzus noslēpumus.
47. Lai to izprastu labāk, jums ir jāaskata, ka šis likums ceļas no atjaunošanās likuma.
48. Tēvs jums stāsta par garīgo atjaunošanos, un jūs to jau saprotat. Cik bieži savās ciešanas vai pārbaudījumos jūs esat teikuši, ka tas laikam ir jūsu garīgās atjaunošanās dēļ.
49. Jūs zināt, ka esat dzīvojuši šajā pasaulē jau agrāk, lai gan jūs nezina, cik reizes, un cik ļoti esat varējuši apvainot savu Tēvu, cik darbus esat atstājuši nepabeigtus un cik nenolīdzinātu aizvainojumu esat atstājuši aiz sevis.
50. Dievs Savā Bezgalīgajā Taisnīgumā **garus tiesā pilnīgā veidā, caur reinkarnāciju!**
52. Līdz šim garīgums jums vēl nav atklājis jūsu agrākās dzīves. Ne Meistars, ne garīgā Gaismas pasaule jums nav teikuši, kas jūs esat bijuši iepriekšējās dzīvēs, kādi ir bijuši jūsu vārdi, dzimums, kādi ir bijuši jūsu trūkumi un veiksmes. Nekas no tā jums vēl nav atklāts, Tēvs jums tikai ir teicis: “Izraēl, jūs un tie esat viens un tas pats, jūs atrodaties atjaunošanās, evolūcijas un pilnveidošanās laikā”.
53. Kad jūs zināsi dziļi un plaši, kas ir garīgā atjaunošanās un gara reinkarnācija, kāds pacēlums pārbaudījumu priekšā būs jūsu garā! Kāda lēnprātība un atteikšanās būs jūsu ciešanu priekšā un cik apmierināti un ar kādu mīlestību jūs uzņemsiet tad savu likteni!
54. Kad cilvēce jau eksistēs šīs zināšanas un ticība, kāds pacēlums tad būs vērojams tās garā!
55. Tad izzudīs cilvēku fatālisms, viņu izmisums, apjukums, neapmierinātība un arī daudzu zaimi.
56. Kādēļ šajā laikā cilvēki izmisumā izdara **pašnāvības**? Kādēļ viņi pārrauj savu paša eksistences pavedienu?
57. Tādēļ, ka viņi *nav gribējuši pielietot savu garīgo spēku*, lai ar izdevīgumu sev pārdzīvotu rūgtos brīžus. Viņi nesaprot to milzīgo svarīgumu, ko garam nozīmē pārraut savu paša materiālo dzīvi. Viņi nesaprot, ka visi pārbaudījumi, kas dzīvē nāk priekšā, ir garīgās atjaunotnes process, traipu mazgāšana, gara attīrīšana.
58. Kad cilvēks nezina šīs lietas, viņš zaudē mieru, aptumšojas, izbīstas un jūtas nespējīgs iztukšot sājū kausu.
59. Mani brāļi, kas gan no jums, kas zināt, kas ir gara atjaunošanās, gara reinkarnācija un jūsu gara atbildība Dieva priekšā, uzdrošinātos pārraut savas materiālās dzīves gājumu?
60. Kas no jums, kas zināt visu svēto, ko Dievs ir ielicis mūsu garā, nezina, cik briesmīgi būtu ierasties Tēva priekšā neattīrītam, ierasties pirms Dzīvības un Mūžības Grāmatā ierakstītā laika?
62. Kādēļ šajā laikā **izjūk laulības**? Kādēļ vīri atstumj savas sievas un sievas aiziet no saviem vīriem, šķiršanās procesā aizstāvoties ar materiāliem likumiem?
63. Jo viņi nesaprot šī akta, šī līguma, šīs institūcijas atbildību un nozīmi; viņiem trūkst dziļu garīgu zināšanu. Viņi nezina, ka divi inkarnēti gari, kas vienojas laulībā, apņemas izpildīt ļoti delikātu misiju; ka **jau agrāk viņi ir apņēmušies** izpildīt šo mērķi, šo atbildību un šo *atjaunošanos*.

64. Viņi nezina, ka neskatoties un visiem pārbaudījumiem, uz visiem defektiem un apvainojumiem, **nekas un neviens nespēj izšķirt viņu garus**, kas izpilda savu mērķi un savu atjaunošanos.
65. Visu šo atklājošā Tēva Vārda priekšā ļoti daudziem ir sevi jāapspiež un jāapvalda, jāizpēta pašiem sevi, jāatrod sava dzīves mērķa būtība, kamēr nonāk līdz slēdzienam, ka šeit notiek *smags garīgas atjaunošanās process*, un tādēļ ir jāmeklē veids, kā saprasties savā starpā, kā panest un atbalstīt vienam otru, kā piedot kļūdas un mīlēt, lai šo uzdevumu un atjaunošanos nonestu līdz galam.
67. Kādēļ daudzi vīri un sievas ir patvērušies netikumos? Kādēļ viņi nonāk līdz cieņas zaudēšanai un savam sabrukumam?
68. Arī viņiem ir trūcis drosmes izturēt pārbaudījumus un sāpes. Savā dzīves ceļā viņi nav atraduši gaismu, padomu, vadītāju un atbalstu, kas viņus uzturētu un pasargātu no krišanas.
69. Kad cilvēki sapratīs, ka ir nākuši uz šo pasauli atjaunot un norādīt savu garu, tad viņi vairs ne-nonāks izmisumā. Kad viņi zinās, ka tagadne nav viņu vienīgā nodzīvotā dzīve, viņi vairs neapsūdzēs savu Tēvu par to, ka viņu eksistence esot bijusi nepatīkama un sāpīga.
70. Kad gari atzīs, ka visi viņi zina, kas ir prieki, ka **visi ir garšojuši gan pienu, gan medu**, ka visiem ir bijis dots laiks Zemes priekiem, ka visi ir pazīnuši gan pasaulīgu dižošanos, gan materiālo lielumu, tad viņi sapratīs, ka ir pienācis atjaunošanās laiks, laiks atgriezt garam visu tā spēku, gaismu, tīrību un šķīstību.
71. Tad cilvēku sirds sāks meklēt veselīgākos un cēlākos apmierinājumus, tā atmetīs visu lieko un nevajadzīgo, tā atbrīvosies no zemām kaislībām, lai, praktizējot labo, milestību un draudzību, varētu garīgi atspirt. Sirds meklēs atspirdzinājumu godprātībā, veselīgā darbā un godīgos priekos, nemeklējot vairs mātīgo šīs pasaules spožumu.
72. Taču Dieva Likuma, Viņa Bezgalīgās garīgās Doktrīnas mērķis nebūt nav tikai tas, lai cilvēki dzīvotu labāk tikai šajā materiālajā pasaulē, bet gan, lai tie arī sagatavotos garīgajai dzīvei.
73. Dievišķais Nodoms, Viņa Likuma un visos laikos cilvēkiem atklātās Doktrīnas mērķis ir tas, lai cilvēkā dzīvojošais gars vienmēr būtu sagatavots ar Dievišķo Vārdu un Gaismu, lai tas celtos cīņas un pilnveidošanās ceļam, pildīdams evolūcijas Likumu.
75. Dzīve, kuru jūs pašlaik dzīvojat, ir kausēšanas krāsns, kurā tiek kalts jūsu gars, un katras ciešanas uzkrāj pieredzi. Katrs pasākums, katra misija, katrs dzīves solis ir viena Mācība, kuru Dievs uzdod garam.
76. Šī ir jūsu materiālā dzīve, brāļi — sagatavošanās īstajai dzīvei, garīgajai.
77. Nesaskatiet savā nākotnē nāvi, neredziet tajā tikai zārku vai neko, redziet Visu, Mūžību, Dzīvību, mieru un laimi.
78. Ar **pārliekām Zemes rūpēm** neatņemiet savam garam arī tam pienākošos barību — piesātināšanos ar Mācību, atbrīvošanos, lai izpildītu garīgos Likumus!
79. Taču savukārt, vairāk praktizējot garīgās lietas, nekritiet fanātismā un nesajauciet vismateriālākās lietas ar cēlajām Kunga Darba lietām.
80. Katrai lietai dodiet to, kas tai pieder — katrai savā reizē un ar taisnu mēru. Nejauciet Kunga Vārdu liekās lietās.
81. Tēva Likumam nav jāklūst par jūsu gara apsēstību, jo visas apsēstības ir sliktas. Tēva Likumam jūsos ir jādzīvo dabiskā, vienkāršā un tīrā veidā. Vajadzīgajos brīžos lieciet To lietā. Izpildiet Zemes pienākumus savā laikā, darot tos ar labu prātu un sirdsapziņu.
82. Tikai tā jūs Tēva Darbu darīsiet cienīgu starp cilvēkiem, mani brāļi. Tikai tā jūs cilvēkiem varēsiet dot labu piemēru.
83. Lai neviens neredz, ka šī Kunga mācītā tauta materializētu Viņa Darbu, bet tāpat lai viņi neredz, ka jūs pārcentībā kristu fanātismā un apsēstībā! Māciet tā, kā jums ir mācījis Meistars Otrajā Laikā — “Dodiet ķeizaram to, kas ir ķeizara, un Dievam to, kas ir Dieva”.

* * *